

GDS, MLPÖ, WBK ile TKP/ML(B) arasındaki tartış- malarla ilgili belgeler

A) TKP/ML(B) 1. PARTİ KONFERANSI
İLE İLGİLİ BELGELERE ELEŞTİRİ

B) 1 MAYIS'LA İLGİLİ GÖRÜŞ
AYRILIKLARI ÜZERİNE

KASIM 1982

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	4
A) TKP/ML(B) 1. PARTİ KONFERANSI İLE İLGİLİ BELGELERE ELEŞTİRİ	
"TKP/ML(B) 1. Konferans" adlı belgeye eleştiri (Haziran 1981)	7
Bolşevik Partizan yazı kurulunun "yanıt", hakkında GDS'in tavrı (27.1.1982)	10
Bolşevik Partizan yazı kurulunun açıklaması (23.5.1982)	18
Bolşevik Partizan yazı kurulunun "cevap"ına kapsamlı ve ayrıntılı eleştiri (22.1.1982)	19
B) 1 MAYIS'LA İLGİLİ GÖRÜŞ AYRILIKLARI ÜZERİNE	
GDS'in 1 Mayıs 1982 ile ilgili mektubu (8.3.1982)	37
GDS'in bu 1 Mayıs hakkında tavrı - Bolşevik Partizan sempatizanlarının yapacağı toplantılar için (10.4.1982)	40
1 Mayıs 1982 hakkındaki tartışma konusunda GDS'in tavrı ve TKP/ML(B)'e eleştirisi (haziran 1982)	43

GDS ile TKP/ML(B) arasında Batı Alman-
ya'da 1 Mayıs 1982 tartışması hakkında
WBK'nin açıklaması (15.7.1982) 92

Batı Almanya'da 1 Mayıs 1982'ye bağlı
olarak TKP/ML(B) ile çelişkiler hakkında
AMLK Merkez Komitesinin tavrı (31.8.1982) 95

EK:

Merkez Komitesinin GDS'in tavrı
hakkında tavrı (22.4.1982) 100

Bütün tercümeler TKP/ML(B)'den
alınmıştır

ÖNSÖZ:

Bizler bu yılın yazında ilkesel eleştirilerimizi içeren "TKP/ML(B)'in çizgisine eleştiri" adlı Almanca bir ortak açıklama yayınladık.

Bu eleştirilerimizi derinleştirmek ve bizlerle TKP/ML(B) arasındaki çelişkileri devrimci kamu oyununun değerlendirmesine summak amacıyla, TKP/ML(B) 1. parti konferansına yönelen eleştirilerin ve 1 Mayıs tartışmasının önemli belgelerini yayınlamaya başlıyoruz.

Yayınladığımız bu belgelerin çeşitli yerlerinde, burada yayınlanmayan bazı belgelerden alıntı yapılmaktadır. Bizce bu belgeler olmadanda tartışmanın özü kavranabilir. Gayet tabii, isteyen her yoldaşa, alıntı yapılan ve fakat tümü burada yayınlanmayan belgelerinde fotokopisini yollayabiliriz.

TKP/ML(B) Merkez Yönetimi'nin 2. konferans karar taslaklarına yönelen eleştirilerimizi, TKP/ML(B) MK'nin, 2. konferans belgelesine ek olarak en kısa zamanda kendisinin yayınlayacağını düşünüyoruz.

GDS, MLPÖ, WBK

"EĞER PARTİMİZDE, DEMOKRATİK MERKEZİYETÇİLİĞİ HAYATA GEÇİRMeye GERÇEKTEn CİDDİ BİR ŞEKİLDE KARARLIYSAK, İŞÇİ KİLTLELERİNİ PARTİ SORUNLARININ BİLİNÇLİ ÇÖZÜMÜNE KATMAYA KARARLIYSAK BU TARTIŞMA (BU PARTİ KONGRESİ KARARIDIR, PARANTEZ İÇİNDEKİ BU SÖZ BİZE AİTTİR) BASINDA, TOPLANTILARDA, ÇEVRELERDE VE GRUPLARDA DÜZENLENMELİDİR. TARTIŞMADA ÖZGÜRLÜK VE EYLEMDE BİRLİK - ELDE ETMEYE ÇALIŞMAMIZ GEREKEN ŞEY İŞTE BUDUR,"
(LENİN, "RSDİP'NİN BİRLİK KONGRESİ ÜZERİNE RAPOR", 1906, ESERLER C. 10, S. 383 - 384)

"TKP/ML (BOLŞEVİK) I. KONFERANSI" ADLI BELGEYE ELEŞTİRİ

Aşağıdaki eleştiri, bazı yoldaşların yürüttüğü tartışmanın sonuçlarıdır.

A

TKP/ML(B) 1. PARTİ KONFERANSI İLE İLGİLİ BELGELERE ELEŞTİRİ

İlk önce, bu belgede belirtilen, bugünkü durumda bolşevik parti inşasında karşılaşılan zorlukların somut değerlendirilmesi ile ilgili tezleri ve aşağıdaki görüşleri doğru bulduğumuzu belirtmek isteriz:

- Öncelikle ikiyüzlülüğe karşı uyarıda bulunulması;
- Yurt dışındaki hizipçi faaliyetin mahkum edilmesi;
- MK'in hizipçi faaliyeti desteklemesinin mahkum edilmesi;
- Üyelerini ikna etmeye çalışmadan, seçilmiş ARBK'nin anti-Leninist bir şekilde dağıtılmasının mahkum edilmesi;
- Temel ideolojik çelişkilerin kitlelerden gizlenmesinin mahkum edilmesi
- Sorunların olduğu yerlerde sorun yokmuş gibi davranma sahte-karlığının mahkum edilmesi;
- T'nin çizgisinin olumsuz gelişme gösterdiğinin ve orada revizyonist görüşlerin güçlendiğinin doğru şekilde tesbit edilmesi.

Eleştirimiz, bu kuruluş belgesinin "Siyasi Çizgimiz Üzerine" adlı kapsamlı, çok önemli son bölümünün üzerinde yoğunlaşmaktadır. Bu bölümde açıklanan görüşlere ilkesel bir eleştirimiz ve önemli eleştirilerimiz vardır.

TÜRKİYE'DE EKSİK OLAN NEDİR?

Şöyle denmektedir:

"Bir ülkede o ülke devriminin somut sorunlarına çözümler getirmeyen berrak bir çizgi olmadan ve o çizgiyi pratiğe uygulamaya önderlik edecek kadrolar olmadan devrim yapmak (x) hayaldir. BUGÜN ÜLKEMİZDE İŞTE EKSİKLİK DUYULAN BUDUR." (Bolşevik Partizan 11/1, sf. 32)

Biraz aşağıda, yukarıda aktarılan bölüm kelime kelimesine tekrarlanmakta ve şöyle devam edilmektedir:

"Eğer sorun bu ise, önümüzdeki dönemde yapacağımız çalışmada kavrayacağımız esas halka ortaya çıkar:" (Bolşevik Partizan 11/1, sf. 33)

TKP/ML ile Türkiye'deki diğer guruplar arasındaki farklar konusunda şöyle denmektedir:

"TKP/ML şimdiye kadarki çizgisiyle bu guruplardan Marksizm-Leninizmin ilkelerini esas olarak savunma noktasında ayrılmıştır. Ama Türkiye devriminin somut sorunlarına getirdiği çözümler, Türkiye'nin yapısının somut araştırması sonucu değil; çoğunlukla Çin devriminin Türkiye'ye uygulanması sonucu ortaya konan çözümlerdir." (Bolşevik Partizan 11/1 sf. 32)

Görüşümüze göre, bu bölümlerin temel hatası, kavranacak esas halkanın Türkiye'nin somut incelenmesi (bu somut çizgiyi kavramış olan kadroların eğitilmesi de dahil olmak üzere) olduğu, yani TKP/ML'in şimdiye kadarki çalışmasında temel ilkelerin esas olarak savunulduğu, böylece (bu ilkelerin ç.n.) somut şartlara

(x) Kastedilen şüphesiz devrimin ZAFERİdir, çünkü doğru bir çizgi olmadan da başarıya ulaşmayan devrimler olabilir.

uygulanmasının kavranacak esas halka haline geldiği izleniminin yaratılmasında yatmaktadır.

TKP/ML'in temel belgeleri ve TKP/ML'in somut gelişmesi hakkındaki bilgimiz, bunun hiçte böyle olmadığını göstermektedir:

Modern revizyonizme ve çeşitli revizyonist akımlara karşı Marksizm-Leninizmin temel ilkeleri etrafı bir şekilde değil sadece yer yer savunulmuştur. Burada ana hata budur. Bundan da parti inşasında kavranacak esas halkanın ideolojik mücadele olduğu sonucu çıkmaktadır.

TKP/ML'in temel ilkeleri (ama temel ilkelerin hepsini değil) savunduğunun belirtilmesi gereklidir. Somut olarak savulanlar şunlardır:

- Silahlı mücadelenin gerekliliği hakkında berraklık;
- Devrimin iki aşamasının gerekliliği hakkında berraklık;
- Komünist partisinin gerekliliği konusunda berraklık;
- Komünizme geçişte proletarya diktatörlüğü, proletaryanın egemenliği programatik hedef üzerinde berraklık;
- Ulusal azınlıkların ayrılıp ayrı bir devlet kurma hakkı üzerinde berraklık.

Bunlar, özellikle İBRAHİM KAYPAKAYA'nın yazılarında öz olarak doğru bir şekilde açıkladığı bazı temel ilkelerdir.

I.Konferans, önemli bir ilkesel sorunu, içinde yaşadığımız çağı ve Leninizmin geçerliliğini doğru olarak tesbitetti.

TKP/ML'in bu (ve sayılması gereken başka) sorunlardaki çizgisinin savunulması, bugünkü MK'nin bu doğru ilkeleri bugün olmasa bile yarın ayaklar altına alacağından, çok önem kazanmaktadır.

Ama, bu ilkelerin çok kabaca savunulmuş olduğu ve parti safalarında ve sempatizanlar arasında çok kaba bir şekilde bilince çıkarılmış olduğu akıld tutulmalıdır.

Eğer gerçekten silahlı mücadelenin gerekliliği konusunda açık bir anlayış olsaydı, o zaman, "Polemik"de bulunan "iki olası yol" tezi nasıl eleştirmeden kaldı?

İki aşama sorununun, birinciden ikinci aşamaya geçiş sorunu, birinci aşamada müttefik olabilecek olan milli burjuvaziye (veya onun bölümlerine) karşı ikinci aşamaya geçişte alınacak tavır sorunu konularında açıklık getirilmedi, v.s.

Görüşümüze göre, kabaca savunulmuş olan tezlerden hangilerinin bugün mümkün olduğu kadar esaslı bir şekilde savunulması gerektiğinin araştırılması bir görevdir.

Ama bir dizi ilke ya çok az savunuldu veya hiç savunulmadı:

- Komünizmden önce, proletarya diktatörlüğü sürecinde burjuvazinin sınıf olarak tasfiyesi
- Parti inşasının iki aşaması
- Merkezi organın, kitle önünde tartışmaya bağlı olarak, parti inşasında ve kitlelerin eğitilmesindeki rolü, ve başka sorunlar.

Biz burada, böyle konulara bazı örnekler vermek için değiniyoruz. Görüşümüze göre, bunun kapsamlı incelenmesi görevi yerine getirilmelidir.

Ayrıca, Marksizm-Leninizmin teori ve ilkeleri kapsamlı bir şekilde savunulmadan, Türkiye'nin "somut incelenmesi"nin kavracak esas halka olarak ilan edilemeyeceği görüşündeyiz. Bu konuda, tali bir görev olsa da, şimdi hemen, dışa karşı da atılacak

gerekli adımların önşartı, görüşümüze göre, Marksizm-Leninizmin "büyük çaplı" temel eserlerinin, yani "Kapital", "Rusya'da Kapitalizm", "Halkın Dostları Kimlerdir?", "Kapitalizmin En Yüksek Aşaması, Emperyalizm", Lenin'in "Ulusal ve Sömürge Sorunu Hakkındaki Tezler"i, Kominform'un başlıca metinleri gibi eserlerin bilinmesidir.

Kısaca, görüşümüze göre, TKP/ML'in "ilkeleri savunması" olduğundan daha olumlu gösterilmektedir.

Aynı zamanda yanlış bir şekilde, genel olarak, TKP/ML'in çizgisinin devrimin somut sorunlarına verdiği cevapların, Türkiye gerçeklerinin incelenmesine dayanmadığı; tam tersine sadece Çin devriminin çizgisini kopya ettiği ileri sürülüyor.

Bu yanlıştır.

İbrahim Kaypakaya'nın mutlaka savunulması ve sürdürülmesi (ve teorik aйдan berraklaştırılması ve bazı tali hatalarından arındırılması gereken) çok büyük kazanımı (Türkiye'nin somut gerçeğine dayanarak) kemalizmi karşı-devrimci olarak teşhir etmesi, Türkiye'de Kürt milliyetinin kendi kaderini tayin ve ayrılıp ayrı devlet kurma hakkını ortaya koyması, Türkiye'nin gerçeklerine dayanarak, burjuva demokrasisinin hakim olmadığını ve olamayacağını, TKP'nin 1956'dan önce de merkezi sorunlarda açık bir revizyonist çizgiye sahip olduğunu kanıtlamasıdır.

Bütün bu sorunlarda "Çin çizgisi" uyarlanmadı, tam tersine İbrahim Kaypakaya bağımsız olarak Marksist-Leninist ilkeleri kullandı ve onları Türkiye'nin gerçeklerine ve Türkiye devriminin sorunlarına uyguladı.

Görüşümüze göre HATANIN KAYNAĞI teorik olarak bakıldığında Bolşeviklerin belgesinin yazarının sadece bir sorunu, yani silahlı mücadele sorununu gözönünde tutmasında yatmaktadır. Bunun için, TKP/ML'in silahlı mücadele ilkesini gerçekten savunduğu, ama bu ilkenin Türkiye'de nasıl uygulanacağına somut cevabında, tümevarımcı bir şekilde, sadece Mao Zedung'un çizgisinden Türkiye için sonuç çıkardığı --ki bu, yöntem açısından temelden yanlıştır-- doğrudur.

Ama bu sorunda şematizme karşı mücadelede, genel olarak TKP/ML'in şimdiye kadarki çizgisi şematik bir şekilde ve genelleştirilerek değerlendirilmekte, böylece yukarıda saydığımız hatalara düşülmektedir.

Eğer bir sorun madde madde henüz tahlil edilmemişse, görüşümüze göre, toptan ve çok erken genelleştirme yapan görüşlere eğilim çok tehlikelidir.

Burada bir (çok önemli, ama sadece bir) sorun genelleştirilerek, birden "somut inceleme"nin kavranacak esas halka olduğu şeklindeki tehlikeli şema ortaya çıkmaktadır.

Bu görüşlerin bir daha etraflıca incelenmesini, berraklaştırılmasını ve tashih edilmesini rica ederiz.

BP yazı kurulunun "yanıt" ı hakkında GDS'in tavrı

Önsöz
oooo

"Gegen die Strömung" yazı kurulu, "TKP/ML(Bolşevik) I. Konferansı" adlı belgeye yönelttiğimiz eleştiriye "Bolşevik Partizan" yazı kurulunun verdiği yanıtın (bkz. Bolşevik Partizan, S.13/3, s.78-80—ÇN) içerik ve yöntem açısından temelden yanlış olduğu görüşündedir.

"Düşmanlarımız" çalışmalarımız üzerine "sırıtırılarsa sıritsinlar". GDS yazı kurulu ve TKP/ML(B)'den yoldaşlar biliyoruz ki, çelişkilere açıkça ve sözünü esirgmeden ortaya çıkartılması gereklidir.

Eleştirimizdeki keskinlik belki ilk bakışta yadırganabilir veya da yanılsamada eksiklik olarak görülebilir. Ama daha dikkatli bir inceleme ile, eleştirimizin açık ve berrak bir şekilde DAYANIŞMA İÇİNDE bir ELEŞTİRİ olduğunun görüleceğine eminiz.

Giriş olarak üzerinde durmak ve aydınlatmak istediğimiz sorun, burjuva ideolojisinin unsurlarının, Marksist-Leninistlerin görüşlerine yansıdığı yerlerde, — özellikle ilkesel sorunlar söz konusu olduğu zaman — keskin bir ideolojik mücadele yürütülmesi gerektiği sorunudur. Bu mücadele birinci planda Marksizm-Leninizmle çelişen görüşleri hedefler. Görüşümüze göre, bu alandaki ilkesel çelişki-ler uzlaşmaz miteliktir.

Görüşümüze göre, ilkesel açıdan yanlış görüşler savunan ve temel -lendiren yoldaşlara gelince, onlara karşı, onları "düşmanlar", "oportünistler" görerek mücadele etmediğimizi açıkça belirtiriz. Parti içi mücadelemizde edindiğimiz kendi tecrübelerimizden, bu iki alanı birbirinden ayırmanın çoğu zaman çok zor olduğunu biliyoruz.

Bununla birlikte, bize öyle görünüyor ki, bu, hem DAYANIŞMA İÇİNDE, hem de BURJUVA İDEOLOJİSİNİN UNSURLARINI AÇIKÇA HEDEFLEYEN UZLAŞ -MAZ bir polemik ve tartışma yürütmek için mutlaka gerekli ve kaçınılmazdır.

Buna rağmen, bu iki noktadan sonra, üçüncü bir nokta daha vurgulanmalıdır: ilkesel yanlışlar savunan yoldaşların dayanışma içinde eleştirilmesi — iyi niyetli olduklarından dolayı — onları hiç etkilemeden gelip geçen çocuk oyuncuğu değildir. Böyle bir eleştiri, ilkesel hatalı görüşlerin taşıyıcılarını göz önünde bulundurmamazlık edemez; tam tersine, bu kişilerin de değerlendirilmelerinin gözden geçirilmesi, hatalarının dayanışma içinde ve fakat açıkça ve gizlenmeden ONLARIN hataları olarak görülmesini gerektirir.

Yani buradaki eleştiri, doğrudan "Bolşevik Partizan" YAZI KURULU ÜYELERİNE de bir eleştiridir.

* * * * *

A) Bolşevik Partizan yazı kurulunun "Yanıt"ının kısa eleştirisi
oo

I. Bugün Marksizm-Leninizmin teori ve ilkelerinin savunulması ne d e n "kendi ülkesindeki devrimin sorunlarının somut araştırması"ndan daha önemli görülmelidir?—TEMEL İÇERİKSEL ÇELİŞKİ—

Bolşevik Partizan yazı kurulunun GDS'in eleştirisine verdiği "yanıt"ı okuyan bir kişi, şüphesiz ilk önce bizimle birlikte şu tespiti yapacaktır: Bu yazıda, GDS ve BP arasında BU KONUDA aslında tamamiyle uyum olduğundan ve iki tarafın da "ilkelerin çıkış noktası" ve "esas görevin ilkelerin savunulması" olduğu konusunda tamamiyle aynı fikirde olduğundan yola çıkılmaktadır.

İlkelerin savunulması sorununda GDS'in İÇERİKLE İLGİLİ GÖRÜŞLERİ ile, TKP/ML(B)'nin görüşlerinin çakiştığı, "yanıt"ın çeşitli yerlerinde açıkça belirtilmektedir.

Bize yanlış görünen, BP yazı kurulunun bizim eleştirilerimizi ele alış YÖNTEMİNİ daha etraflıca incelemeyen önce, İLKELERİN SAVUNULMASI NE DEMEKTİR SORUNUNDA, görüşümüze göre pekala İÇERİKSEL ÖNEMLİ AYRILIKLARIN VAR OLDUĞU bizim tarafımızdan açıklığa kavuşturulmalıdır.

Parti inşasının birinci aşamasında ilkelerin savunulması sorunu üzerine GDS'in çizgisi kısaca şöyle toparlanabilir:

Marksizm-Leninizmin ilkelerinin savunulmasının, somut araştırmalara dayanarak kendi ülkemizde devrimin programını ortaya çıkarmak için bir önkoşul olduğu kendiliğinden anlaşılır bir şeydir.

Ama, henüz parti inşasının birinci aşamasının başında bulunduğumuz bir durumda, Marksizm-Leninizmin ilkelerinin savunulmasının bu yönünün, bu amacının; birincil yön olma d i ğ i görüşünde olduğumuzu vurgularız. Marksizm-Leninizmin ilkelerinin savunulması, bizim için ta baştan beri komünist dünya hareketinin birliği uğrunda ulusal ve uluslararası alanda revizyonizme ve oportünizme karşı mücadele yürütmek, kendimize şekil vermek demektir. Bizim için Marksizm-Leninizmin ilkelerinin savunulması, onların kavranması; herşeyden önce gerçekten Marksist-Leninist bir parti inşa etmek için; yani Marksist-Leninist bir çehre kazanmak, Marksist-Leninist kadrolar yetiştirmek ve bolşevik bir örgüt yaratmak için gerekli idi ve gereklidir. (Parti inşasının üç bileşeninden bugün kavranacak esas halka olan) teorik çalışmanın en önemli alanı olarak ilkelerin savunulması; bir bütün olarak BAŞ GÖREVE, yani PARTİNİN YARATILMASINA tabidir ve ondan çıkan bir sonuçtur. (Bunun için bkz. "Batı Alman Marksist-Leninistlerinin görevleri üzerine tezler" 61. tez)

Kısaca özetlenmiş haliyle GDS'İN "İLKELERİN SAVUNULMASI" KONUSUNDAKİ GÖRÜŞLERİ BUDUR.

HEM TKP/ML(B)'İN KURULUŞ BELGESİNDE ("TKP/ML(B)'in I. Konferansı"), HEM DE "BOLŞEVİK PARTİZAN YAZI KURULUNUN YANITI"NDAN ilkelerin savunulması ÇOK DAR VE SINIRLI, HATTA YANLIŞ ALINMAKTADIR!

İlkelerin savunulması görevi, yalnızca "Türkiye'deki durumun somut tahlili"nin olmaması sorununa bağlı olarak tartışılmakta ve kabul edilmektedir.

Bolşevik Partizan yazı kurulunun "Yanıt"ında, ilkeler olmadan, (kavranacak esas halka olan) somut durumun doğru tahlilinin yapılması mümkün olmadığından d o l a y ı, ilkelerin birincil olduğu kabul edilmektedir.

Marksizm-Leninizmin ilkelerinin böyle sınırlandırılmış bir amaçla savunulmasının, PARTİ İNŞASININ BİRİNCİ AŞAMASINDA BAŞLI BAŞINA bir GÜREVDEN ZİYADE, "somut tahlil" için BİR BAŞLANGIÇ, bir ÖN HAZIR - LIK olacağı gün gibi açıktır.

Örneğin Bolşevik Partizan yazı kurulunun "Yanıt"ında, "Çıkarken" adlı yazıdan aktarılan bölüm ve hemen onun ardından gelen yorum cümlesi (BP 13/3, s.79); bize yanıt veren BP yazı kurulu üyelerinin; bizim Marksizm-Leninizmin ilkelerinin savunulmasına AĞIRLIK VERİLMESİNİ; ilk planda parti inşasının birinci aşamasına bağlı olarak uluslararası revizyonizme karşı mücadele, örgütün çehresini yaratma, kendi kadrolarımızın Marksizm-Leninizm ruhuyla eğitilmesi, uluslararası komünist hareketin birliğinin sağlanması sorunu olarak kavradığımızı anlamadığını göstermektedir. Buna karşılık olarak onlar, 1 numaralı sav olarak, Marksizm-Leninizm kavranıp savunulmadan "somut tahlil" yapılamayacağını söylüyorlar. Marksizm-Leninizmin ilkelerinin neden savunulması gerektiği hakkındaki bu bakış açısını reddetmiyoruz. Ama (meselenin —ÇN) bu yönü, bugün için ANA NORTA, ANA GÖRÜŞ değildir!

TKP/ML(B) ile tartışma içinde, onun bu konuda formüle ettiği teorik görüşlerinde (ama onun somut teorik çalışmasının tahlilinde de, her bir teorik çalışma için kadroların güçlerinin dağıtımında, kurulan komitelerde de — bütün bu sorunları doğal olarak sadece TKP/ML(B) önderliği inceleyebilir, ama buna rağmen biz bunlara işaret etmek istiyoruz—) çok daha kapsamlı bir şekilde, hangi FARKLI LIKLARIN, hangi ÇELİŞKİLERİN, hangi OLASI ZİT LIKLARIN varolduğu ortaya konmalıdır. Böylesi bir yaklaşım, Lenin'in, ilkeli bir birliğin önkoşulunun, açık ve kesin bir şekilde ayrılık noktalarının ortaya konması olduğu şeklindeki şiarına uygun olarak, PROLETER ENTER NASYONALİST BİRLİK sürecini derinleştirmek için tek Leninist yaklaşımdır.

II. Marksist-Leninist bir polemik ve tartışmanın talepleriyle gelişen yöntemler

1. GDS'in eleştirisi BP yazı kurulu tarafından adım adım öylesine değiştiriliyor ki, eleştirinin İLKESEL NİTELİĞİ ortadan kalkıyor

GDS'in eleştirisinin girişinde, yanlış anlamaya yer vermeyecek şekilde şu tespit yapılıyordu:

"Bu bölümde (belgenin "Siyasi çizgimiz üzerine" adlı bölümünde—YN) açıklanan görüşlere ilkel ve basit (orijinaldeki vurgulama—YN) bir eleştirimiz ... vardır."
(BP 13/3, s.75)

Bolşevik Partizan yazı kurulunun "Yanıt"ının TÜMÜNÜ okuyan (birkaç kez okunursa çok iyi olur) herkes, GDS'in eleştirisinin ilkel ve basit bir eleştiri olduğundan söz edilmediği ve bunun ifade edilmemesi konusunda bizimle hemfikir olmak zorundadır. Tersine, GDS ve BP arasında gerçekten var olan ideolojik çelişki hakkındaki GDS'in genel değerlendirmesinin önemli küçültülme etkidir.

Herkesin görebileceği gibi, GDS'in eleştirisi BP yazı kurulunun açıkladığından daha esaslı ve keskin olduğu için, insanın aklına şu soru geliyor: O halde bu, (yani eleştiriyi yumuşatma —ÇN) nasıl mümkün oldu?

Bunun yanıtı şudur:

a) Tam da eleştirimizin özü ile ilgili pasajları atlayarak, ve
b) GDS'in söylediği şeyleri, "kendine göre uyarılma" yöntemi ile adım adım değiştirerek.

a) maddesiyle ilgili olarak: Burada, "Bolşevik Partizan" sayı 3'te ELEŞTİRİMİZİN TÜMÜNÜN DEĞİŞTİRİLMEDEN YAYINLANDIĞI tabii ki tespit edilmelidir. Bu açıktır! Biz, eleştirimizin "Yanıt"ında bütün görüşlerin bir kez daha aktarılmasını da talep etmiyoruz. Ama bizim için söz konusu olan, "Yanıt"ta eleştirimizin ÖZÜNÜN yansıtılmasıdır. Fakat durum bu değildir.

İki örnek verelim:

— Tam da Bolşevik Partizan'ın önündeki çalışmada kavrayacağı esas halkanın saptanması konusundaki GDS'in merkezi eleştirisi aktarılmamaktadır.

— Söz konusu olan şeyin ilkel bir eleştiri olduğunun vurgulanmadığı pasaj da aynı şekilde aktarılmamaktadır.

Görüşümüzce çok daha önemsiz olan başka pasajlardan alıntı yapılmaktadır. Ortaya, MERKEZİ GÖRÜŞLERİN neden aktarılmadığı sorusu çıkmaktadır. Görüşümüzce bunun nedeni, "Yanıt"ın ideolojik çelişkileri zararsız gösterme ve küçümseme şeklindeki tasarısına, bu görüşlerin ve pasajların uymamasında aranmalıdır.

Kavranacak esas halkanın tespiti konusundaki GDS'in merkezi eleştirisi özel olarak atlandığı için bu tavrı tabii ki eleştirebiliriz, çünkü KENDİ KELİMELERİ ile özetlemede eleştirimiz aynen aktarılmadığından (X) dolayı, bu tip özetlemeleri kabul etmiyoruz.

Böylece madde b)'ye, "kendi kelimeleri ile aktarma" yöntemine geliyoruz.

"Yanıt"ın hemen birinci paragrafını (Türkçede 3. paragraf —ÇN) alalım. Burada GDS'in eleştirisi olarak tırnak içinde ilkelerin savunulması konusunda;

"Önemli bir problem olmadığı izlenimi yaratıldığı"
(BP 13/3, s.78)

aktarılmaktadır.

Burada BASITLEŞTİRİLEREK (HAFİFLETİLEREK) ÖZETLENEN ve sanki orijinal alıntı imiş gibi gösterilen konuda GDS'in pozisyonu gerçekte şöyledir:

"Türkiye somutunun incelenmesinin esas halka olduğu hissi yaratılmaktadır."

Görüşümüzce bu; doğru, dikkatle yapılmış ve açık bir eleştirinin, eleştiriciyi lakırdıcılarla aynı görececek (çünkü kimin sorunu yok ki?), ve böylece hatanın düzeltilmesini olanaksız kılacak bir şekilde belirsiz hale getirildiği vahim bir durumdur.

(X) Bu bağlamda şuna da dikkat çekmek gerekir ki, BP yazı kurulu "Yanıt"ında GDS'e övgüler düzmekten de kaçınmamaktadır. (Bu soruna ileride yine döneceğiz.) Bu durumda okuyucu, (BP yazı kurulunun yaptığı —ÇN) özetin büyük bir ihtimalle doğru olacağını düşünecektir. Tersî olsa; yani cevabın sertliği sonucu burada iki ideolojik karşıtın birbiri ile çatıştığı ortaya çıksa; o zaman ideolojik karşıtın görüşlerinin özetlenmesi durumunun olduğu okuyucu tarafından bilinecektir.

Maalesef böyle sulandırarak aktarma yöntemi bir tek yerde kullanılmıyor. (Başka örnekler için bkz. "Etraflı, kapsamlı eleştiri", madde d))

2. İçeriğe ait sorunlar, formülasyon sorunları haline getiriliyor; önemli içeriksel eleştiriler, en fazlasından "muğlaklıklar" olarak kabul ediliyor

("Yanıt"ın —ÇN) son cümlesine kadar, "yoruma açık formülasyonlar" tezi ikide bir karşımıza çıkmaktadır. Buna birçok örnek gösterebiliriz. BP yazı kurulunun "Yanıt"ının hemen başında, yoğun bir şekilde bu özür çeşitli şekillerde ortaya çıkmaktadır.

- BP yazı kurulunun "Yanıt"ının hemen 2. paragrafında (Türkçede 4. paragraf —ÇN) AÇIKÇA ve KESİNLİKLE YANLIŞ OLAN "somut araştırma"-nın "kavranacak esas halka" olarak tespiti, yorumlamaya "açık" olarak gösterilmektedir.

- Aynı şekilde 2. paragrafta, eleştirilen pasaj hakkında, "böyle bir yorumlamaya açıktır" tespiti yapılmaktadır. Bu kez bu, birlikte incelenmesi gereken diğer belgelere atıfta bulunarak ileri sürülmektedir (bu yöntemle ileride yeniden dönceceğiz). Görüşümüze göre, eleştirdiğimiz belgenin belirli pasajlarının AÇIKÇA yanlış mı, yoksa sadece GDS'in yorumlamasına "açık" mı olduğu sorunu ile, diğer belgelerin hiç bir ilgisi yoktur.

Burada da eleştirinin keskinliğini ve içeriksel önemini azaltmak için, GDS'in tüm eleştirisi "yorumlama" olarak gösterilmeye çalışılmakta; aynı şekilde, (eleştirilen şeyin) başka bir yerde doğru bir şekilde konduğu şeklindeki yatıştırıcı işaretlerle, eleştirdiğimiz yerler sadece "muğlaklık" olarak nitelenmeye çalışılmaktadır.

- Ayrıca Bolşeviklerin, belgede yoruma açık olan şekli ile bir düşünceye "sahip olmadıkları" iddia edilmektedir. (Aynı yerde, 3. paragraf —Türkçede 6. paragraf —ÇN)

Burada bir kez daha, BP yazı kurulunun görüşüne göre GDS'in eleştirisinin yanlış olduğu ortaya çıkıyor. Çünkü burada Bolşeviklerin "esas halka somut araştırmadır" gibi bir görüş savunmadıkları, bunun ancak böyle a n l a ş n l a b l e c e ğ i söyleniyor.

- Ayrıca aynı paragrafta eleştirilen belgenin gerçek görüşleri "tam olarak" yansıtmadığı söylenmektedir. Burada, sözümona, söz konusu olan şeyin bir hata değil, bir muğlaklık hatası olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu sorunda bu kadarla yetinip, BP yazı kurulunun "Yanıt"ının içine başından sonuna kadar "kırmızı bir çizgi" olarak nüfuz etmiş olan kelimeleri kısaca sıralamak istiyoruz:

- Bolşeviklerin tespiti "berrak bir şekilde yapılmadı" (s.79)
- "... berrak bir şekilde ... formüle edilmemesi; yanlış yorumlara açık kapı bırakılması ..." (s.79)
- "Buna rağmen GDS'den yoldaşların eleştirdiği FORMÜLASYON yoldaşların yaptığı şekilde bir yoruma ve eleştiriye açıktır." (s.79)
- Yani eleştiri "anlayışımıza değil, FORMÜLASYONA" yönelmektedir. (s.80)
- Bu nokta da "berrak olarak ortaya konmadı", "yanlış anlayışlara ve yorumlamalara açık kapı" bırakılmaktadır. (s.80)
- GDS'den yoldaşların eleştirisi "formülasyonlara ... dikkat edilmesi, yanlış anlayışlara ve yoruma açık formülasyonlardan mümm

kün olduğunca kaçınılması gerektiğini" göstermektedir. (s.80)

Görüşümüze göre, itiraf edilen "yanlış yorumlamaya açık formülasyonlar"ın çokluğu bile; burada bir aksaklık olduğunu, ileriki dönemlerde çalışmada kavranacak esas halka, ilkelerin savunulmasındaki tavır gibi hayati öneme sahip sorunlarda bu kadar çok muğlak formülasyonun olmaması gerektiğini göstermesi gerekirdi.

Dünya komünist hareketindeki ideolojik mücadelenin tüm tarihi göstermektedir ki; görünürdeki r a s t l a n t ı s a l muğlak formülasyonların bu kadar çok olması, bunların rastlantı değil, İÇERİKSEL SORUNLARIN söz konusu olduğuna dair işaretlerdir.

Gerçekten muğlak formülasyonlar söz konusu olsa bile (ki biz var olan durumu bunu kesinlikle reddediyoruz), bunun daha derinde yatan içeriksel sorunların var olduğuna işaret eden ALARM ZİLLERİ olması gerekirdi.

Yani biz, BP yazı kurulunun "Yanıt"ındaki **açıkça yanlış** tezleri; sadece olası yanlış olarak onları ateş hattından çekme çabasını eleştiriyoruz. Böyle bir davranışla, eleştiriyi değerden düşürme ve özeleştiriden kaçınma yöntemi uygulanmaktadır. Çünkü, öyle ya, eleştirdiğimiz belgedeki hatalar gün gibi ortada olmasına rağmen, bütün bunlar bir "yanlış anlama"dır.

Açıkça İÇERİKSEL BİR ELEŞTİRİ var olduğunda —eleştirici aslında herşeyi anlamadı, kastedilen o değildi, aslında kendi görüşümüze uymayan bir şey bize yüklendi şeklindeki— bu yöntemin kullanılması, oportünizmin cephaneliğine aittir. Bu, tartışılan sorunları berraklaştırmak veya kendi hatalarını itiraf etmek, reddetmek, yerlerine doğru tezleri geçirmek yerine; ortaya atılan sorunlar uğruna bir MÜCADELE yürütmekten geri çekilme ve sakınma çabasıdır. (Bu yöntemi Stalin'in nasıl nitelendirdiği konusunda bkz. Stalin, TE, c.9, s.17-18, Almanca)

3. Hata hata olarak kalır

"TKP/ML(B) I. Konferansı" adlı belgeye eleştirimiz, çok kereler (bkz. BP 13/3, s.78, 4., 5. ve 6. paragraflar; s.79, 1., 2. ve son paragraflar), içinde sorunların doğru olarak konduğu (!) başka belgelere atıfta bulunarak, onlardan alıntı yaparak yanıtlanmaktadır.

Diğer belgelerdeki bu formülasyonların ve tezlerin doğru olup olmadığına bir yana bakalım; yine görüşümüze göre burada yöntem konusunda ilkesel bir hata bulunmaktadır:

Bütün belgelerin incelenmesi şüphesiz en iyi yöntemdir ve belki bir hatada, bunun bir seferlik bir "yanılma" mı olduğu, yoksa çizgiden bir sapma mı (yani kesinleşmemiş ve sistemleşmemiş bir şey mi) olduğu; yoksa hattâ yanlış bir çizgi mi olduğu sorusu yalnızca böyle yanıtlanabilir.

Ama bütün bunlar, her belgenin (özellikle "TKP/ML(B) I. Konferansı" gibi merkezi ve büyük öneme sahip bir belgenin) tek başına değerlendirilip eleştirilebileceği ve eleştirilmesi gerektiği konusunda H İ Ç B İ R Ş E Y DEĞİŞTİRMEZ.

Ayrıca bir örgütün "çizgi"si mistik bir şey değildir; tam tersine, somut belgeler ve formülasyonlara y a n s ı m a l ı d ı r. Değişik belgelerden çizginin ne olduğunun uzun uzun araştırılması bile —en iyi durumda— ÇİZGİNİN HENÜZ AÇIK OLMADIĞININ, veya —en kötü durumda— her durumda hazırlıklı olmak için, içinde herkese birşey sunan bir çizginin inşa edildiğinin bir ifadesidir.

GDS, eleştirisinde, şu veya bu sorunda TKP/ML(B)'nin BİR BÜTÜN olarak görüldüğünün ne olduğu konusunda görüş belirtmedi. GDS sadece, TKP/ML(B)'nin kuruluş belgesini ilkesel açıdan eleştirdi ve bu belgede bulunan hataları ortaya çıkardı.

BP yazı kurulu üyelerinin; diğer belgelerin, "Bolşeviklerin bu belgede yoruma açık olan şekilde bir düşünceye ... sahip olmadıkları"nı (BP 13/3, s.78) gösterdiği şeklindeki işareti hiç bir şeye yaramamaktadır. Diğer belgelerde bin kere başka şekilde yazılı olsa bile, adı geçen belgede yanlış görüşlerin gerçekten savunulduğu bir gerçektir.

Çizgi berrak olsa bile (ki biz buna inanmıyoruz), hata hata olarak, sapma da sapma olarak kalır.

Eğer gerçekten Marksist-Leninist bir parti inşa etmek isteniyorsa, o zaman özeleştirisel bir şekilde bu hata ve sapmalara karşı mücadele edilmelidir. Aksi taktirde oportünizme iyi bir beslenme ortamı yaratılmış olur.

Bundan dolayı, BP yazı kurulunun uyguladığı, belli bir belgede var olan bir hatayı küçümsemek; hatta reddetmek için başka belgelere atıfta bulunma şeklindeki yaklaşım tarzı k a b u l e d i l e m e z .

4. GDS eleştirisini yanlış kişiye mi yöneltiyor? Övgü aldatıcı olabilir

Bolşevik Partizan yazı kurulu, "Yanıt"ında, yanlış yorumlamaları olası kılan muğlak formülasyonların, önemli bir eksiklik olduğunu saptıyor. Bu sorunu yeteri derecede ele aldık. Bizi şimdi ilgilendiren aşağıdaki tezdır:

"Bu eksiklik giderilmemesi halinde, içimizde ... hayallerine ve isteklerine (Almancaya "Abweichung" "sapma" olarak çevrilmiş — ÇN) dayanak o l a b i l i r , nitekim o l m u ş t u r d a ."

(BP 13/3, s.79)

Okuyucunun bizzat görebileceği gibi, bunun ardından Bolşeviklerin çevresinde hangi görüşlerin görünürde ortaya çıktığı açıklanıyor ve "bundan dolayı" GDS'den yoldaşların eleştirisinin "yerinde" olduğu vurgulanıyor.

Biz eleştirimizin aşırı görüşlere karşı kullanılmasına karşı değiliz. Ama bu (sorunun —ÇN) özü değildir.

ELEŞTİRİMİZDE ASIL SÖZ KONUSU OLAN; ÜNDER YOLDAŞLARI, HATTA ASLINDA I. KONFERANSA KATILAN BÜTÜN YOLDAŞLARI ELEŞTİRMEKTİ!

Eğer BP yazı kurulu üyeleri bu eleştirinin hedefi olarak kendilerini görmüyorlarsa, eğer aynı fikirde değillerse; eleştirimiz belgenin yazarını hiç hedeflemediğinden, olsa olsa "formülasyon"lardaki eksiklikleri ortaya koyduğundan, aslında yanlış kişileri hedeflediğinden, vs. dolayı eleştirimizin özünü yanlış bulduklarını o zaman BP yazı kurulu üyeleri neden dolaysız ve açıkça söylemiyorlar?

Neden ÇELİŞKİLERİ AÇIKÇA ORTAYA KOYMAK yerine, —sonuç olarak biz — zım sadece formülasyonları eleştirdiğimiz, hiç bir İÇERİKSEL SAPMANIN bulunmadığı, tam tersine, en fazlasından i l e r i d e "SAPMALARA DAYANAK" olabilecek (X) formülasyonlar kullanıldığı ortaya çıkmasına rağmen — GDS'in eleştirisi övülüyor ve şunu veya bunu "dikkate" almayı istemekten söz ediliyor?

(X) Dipnot bir sonraki sayfadadır.

Burada temelden yanlış bir yaklaşım görülmektedir: Bir yandan eleştirimiz içerik olarak aslında hiç kabul edilmemekte, en fazlasından başka kişilerin aşırı görüşlerine karşı mücadele içinde (kabul edilmektedir —ÇN). Diğer yandan ise, kendilerinde içeriksel hiç bir hata görmemelerine rağmen, (GDS —ÇN) övülmektedir. Ne eleştirdiğimiz belge gerçekten savunulup, aynı zamanda eleştirimize karşı saldırgan bir mücadele yürütülmektedir —eğer gerçekten muğlak formülasyonları eleştirmiş olsaydık, o zaman BP yazı kurulunun bu tür eleştirileri hem içerik olarak, hem de dil olarak kesinlikle geri çevirmesi gerekirdi—; ne de eleştirimizin içeriği gerçekten kabul edilip, özeleştirisel bir şekilde benimsenmemektedir. Sözün kısası, görüşümüzce İDEOLOJİK MÜCADELEDEN KAÇINILMAKTADIR!

Sonsöz

Görüşümüze göre, BP yazı kurulunun eleştirimizi ele alırken kullandığı oportünist yöntemler şunları göstermektedir: Bu yanıtı kaleme alan BP yazı kurulunun önder yoldaşları, TKP/ML'nin ilkesel içerik hatalarıyla bağları kökten koparmakla kalmayıp; aynı zamanda Marksist olmayan, oportünist, çelişkileri gizleyen, küçümseyen, işine geldiği şekle sokan ve açıkça bir sonuca bağlamayan yöntemle de bütün bağları koparmalıdır. Bolşeviklerin muhalefetine rağmen, bu yön tem "eski" TKP/ML'deki parti içi mücadeleyi maalesef nitelendirir — yordu ve bunda şu veya bu şekilde TKP/ML(B) kadrolarının o r t a k s o r u m l u l u ğ u vardır.

Bu — BUGÜN TARTIŞILAN ÖNEMLİ VE MUTLAKA SÜRDÜRÜLMESİ GEREKEN İLKE LERİN SAVUNULMASINDAN NE ANLAŞILMASI GEREKTİĞİ SORUNUNDAN BAĞIMSIZ OLARAK — görüşümüze ideolojik mücadele, eleştiri ve özeleştiri hakkındaki Marksist-Leninist öğretiyi silahlanarak, kendi saflarında olduğu gibi, kardeş örgütlerle olan ilişkilerde de berraklık ve birlik elde etmek ve sağlamlaştırmak için en önemli önkoşullardan biridir.

GDS (Akıma Karşı)

27.1.1982

(X) (Önceki sayfadaki dipnottur)

Buna bağlı olarak, BP yazı kurulunun "sapmalar" olarak nitelendirdiği; Marksizm-Leninizmin eğitimi, uluslararası alanda modern revizyonizme karşı mücadeleyi "lüks" gören anlayışları; sapma olarak değil, aşırı oportünizm olarak nitelendireceğimizi ortaya koymak isteriz. Böyle aşırı görüşlerin belirtilmesi, uyanıklığı hiç arttırmaz. Bu, tam tersine, bu sapmalara karşı mücadeleyi gündeme getirmek yerine, dikkatleri "TKP/ML(B) I. Konferansı" adlı belgede gerçekten var olan sapmalardan başka yerlere çekmeye hizmet etmektedir.

BP yazı kurulunun, bizim eleştirilerimizi genel olarak kabul etmesini, her ne kadar sevinçle karşılarsakta, aşağıdaki cevap genişliği ve derinliği bakımından bizce hiçte yeterli değildir.

Bolşevik Partizan yazı kurulunun açıklaması

Bolşevik Partizan'ın 3. sayısında, GDS Yazı Kurulunun "TKP/ML(B) I. Konferansı" belgesine getirdiği eleştiriyi; ve bu eleştiriye Bolşevik Partizan Yazı Kurulu adına verilen cevabı yayınlamıştık.

Bu cevabımız hakkında, GDS, 27.1.1982 tarihinde yeniden tavrı ta kindi. Bu sayıda, GDS'in bizim yanıtımız hakkındaki tavrını ya - yınliyoruz.

GDS Yazı Kurulunun bu tavrında getirdiği eleştiriler haklı, bi - zim kabul ettiğimiz: eleştirilerdir. Niyet ne olursa olsun; objek tif olarak bizim, GDS'den yoldaşların getirdiği eleştirileri yan lış yorumlamamız sonucu, ortaya onların yanıtlarında ortaya koy - duğu durum çıkmıştır.

Yöntem konusunda GDS; Yazı Kurulunun getirdiği dört temel eleştiri de özü itibarı ile doğru eleştirilerdir.

İçerikle ilgili olarak getirilen, "Hem TKP/ML(B) kuruluş belge - sinde, hem de Bolşevik Partizan'un yanıtında, ilkelere savunul - ması çok dar sınırlı, hattâ yanlış alınmaktadır" eleştirisi de öz olarak doğrudur.

Geçmişin değerlendirmesi çalışması içinde, hem bu konudaki pole - miğin belgelerini dikkatle incelemeli; hem de burada gerek yön - tem ve gerekse içerikle ilgili olarak getirilen eleştirilerin, yalnızca sözü geçen yazılarda mı görüldüğü; yoksa genel hastalık ların bu yazılara yansıyan bir parçası mı olduğu sorunu üzerine de tartışılmalıdır.

23.5.1982

BP YAZI KURULUNUN "CEVAP"INA KAPSAMLI VE AYRINTILI ELEŞTİRİ (GDS)

1) BP yazı kurulunun yanıtının ilk üç paragrafı

BP yazı kurulu, ilkelere savunulması ile somut durumun incelenmesi arasındaki ilişki konusunda ortaya atılan soru hakkında görüşleri - nin ne olduğunu ortaya koyup kendisi için "norun(un) tam olarak" ne olduğunu açıklamadan önce, yanıtının ilk üç paragrafında (Türk - çede ilk altı paragraf ç.n.) GDS'un eleştirisini özetlemeye çalış - maktaki ve bu eleştiriye ilk bir yanıt vermektedir.

Bu üç (altı) paragraf şöyledir:

"Yayınladığımız eleştiride GDS (Akıma Karşı) den yoldaşlar bir dizi çok önemli soruna dikkat çekiyorlar.

Bu sorunlardan biri 'Türkiye'de eksikliği duyulan nedir?' soru - su ve buna verilen cevap; bu cevaptan yola çıkılarak yapılan kavranacak esas halka tespittir.

GDS'den yoldaşlar, eleştirdikleri 'TKP/ML (Bolşevik) 1. Konfe - ransı' adlı belgeden alıntılar yaparak bu belgede 'TKP/ML'in şimdiye kadarki çalışmasında temel ilkelere esas olarak savu - nulduğu' 'Bu konuda önemli bir problem olmadığı izleniminin ya - ratıldığı' şeklinde eleştiri getirmektedirler.

Gerçekten de belge böyle bir yorumlamaya açıktır. Bu durum, sözü geçen belgede sorunların detaylandırılmadan kısaca konmasından ve Konferansta sürdürülen tartışmanın yalnızca sonuçlarının kon - masından kaynaklanmaktadır. Böylece bazen belgede yer alan formü - lasyonların hangi konuyu tartıştığı, hangi tartışma sonucu ol - duğu bilinmemekte; tartışılan özel bir sorunla ilgili sonuçlar genel sonuçlar olarak görülebilmektedir.

Sonunda belge, bolşeviklerin diğer belgelerinden bağımsız ola - rak, tek başına ele alındığında, GDS'den yoldaşların yaptığı gibi yorumlara açık hale gelmektedir. Bu belgenin hata ve ek - sikliğidir. Ve GDS'den yoldaşlar bu noktada haklı olarak eleş - tirmektedirler.

GDS'den yoldaşların eleştirdiği bu konuda bolşeviklerin belgele - ri bütünlük içinde incelendiğinde, bolşeviklerin bu belgede yo - ruma açık olan şekilde bir düşünceye - yani Marksizm-Leniniz - min ilkelere savunma konusunda görevler çözülmüştür - esas görev bu değildir" şeklindeki bir düşünceye sahip olmadıkları görülmür. Yani sözü geçen belgede, bolşeviklerin, tartışılan konudaki gerçek görüşleri tam olarak yansıtmamaktadır." (BP 13/3 sf. 78)

Yorum:

Bu üç (altı) paragrafta hemen hemen her cümle yanlışlıktır! Bu paragraflar eleştirimizin çarpık bir özetini, BP'in asıl hata - latı konusunda tamamen yanlış bir değerlendirmeyi içermekte ve öze - leştiri konusunda yanlış bir tavır göstermektedir.

2). GDS'un eleştirisi özetlenirken şöyle davranılmaktadır: BP'in ge - lecekte yapacağı çalışmada kavrayacağı ESAS HALKA konusunda yaptığı

tespiti GDS'un eleştirdiği ilk iki cümlede saptanmaktadır. Ve BP'in esas halka olarak neyi saptamış olduğu ve GDS'un bu tespitin neresini eleştirdiği konusunda ilgi uyandırılmaktadır.

Uç (altı) paragrafı (ve BP'in yanıtının tümünü) bir kaç kez okuyan bir kimse günü saptıyacaktı: Bu soruya DOĞRU DÜRÜST BİR YANIT verilmemekte, tam tersine BP'in esas halka konusunda neyi savunmuş olduğu ve GDS'un bunun nesini eleştirdiği konularında okuyucuya kesinlikle kesin bir bilgi verilmemektedir.

Gerçi yanıtın devamında GDS'un eleştirdiği ve aktardığı bir kaç alıntı yayınlamaktadır, ama TAM DA BP'in KAVRANACAK ESAS HALKA konusunda yaptığı AÇIK TESPİTE GETİRİLEN BELİRLİYİCİ ELEŞTİRİ ne alıntı yapıp yanıtlanmakta, ne de gerçekten özetlenip yanıtlanmaktadır.

Bunun yerine, yanıtın birinci paragrafında hemen, buna bağlı olan başka bir sorun, yani temel ilkelerin savunulmasında TKP/ML'in oynadığı rol sorunu ortaya atılmakta ve böylece kavranacak esas halkanın tespiti ile ilgili birinci ve en önemli konu hasır altı edilmektedir. Böylece kavranacak esas halkanın saptanması konusunda getirdiğimiz ve temel bir hata olarak nitelendirdiğimiz eleştirinin tartışılması ve yanıtlanmasından kaçınılmaktadır.

b). GDS'un eleştirisi aslında nasıldı, bir ona bakalım:

"TÜRKİYE'DE EKSİK OLAN NEDİR?

Şöyle denmektedir:

'Bir ülkede o ülke devriminin somut sorunlarına çözümler getirmeyen berrak bir çizgi olmadan ve o çizgiyi pratiğe uygulamaya önderlik edecek kadrolar olmadan devrim yapmak (X) hayaldir. BUGÜN ÜLKEMİZDE İŞTE EKSİKLİĞİ DUYULAN BUDUR.' (Bolşevik Partizan 11/1, sf. 32)

Biraz aşağıda, yukarıda aktarılan bölüm kelime kelimesine tekrarlanmakta ve şöyle devam edilmektedir:

'Eğer soru bu ise, önümüzdeki dönemde yapacağımız çalışmada kavrayacağımız esas halka ortaya çıkar.' (Bolşevik Partizan 11/1, sf. 33)

TKP/ML ile Türkiye'deki diğer guruplar arasındaki farklar konusunda şöyle denmektedir:

'TKP/ML şimdiye kadarki çizgisiyle bu guruplardan Marksizm-Leninizmin ilkelerini esas olarak savunma noktasında ayrılmıştır. Ama Türkiye devriminin somut sorunlarına getirdiği çözümler, Türkiye'nin yapısının somut araştırması sonucu değil; çoğunlukla Çin devriminin Türkiye'ye uygulanması sonucu ortaya çıkan çözümlerdir.' (Bolşevik Partizan 11/1, sf. 32)

Görüldüğü gibi, bu bölümlerin temel hatası, kavranacak esas halkanın Türkiye'nin somut incelenmesi (bu somut çizgiyi kavramış olan kadroların eğitilmesi de dahil olmak üzere) olduğu, yani TKP/ML'in şimdiye kadarki çalışmasında temel ilkelerin esas olarak savunulduğu, böylece (bu ilkelerin ç.n.) somut şartlara uygulanmasının kavran-

(X): Kastedilen şüphesiz devrimin ZAFERİ'dir, çünkü doğru bir çizgi olmadan da başarıya ulaşmayan devrimler olabilir.

acak esas halka haline geldiği izleniminin yaratılmasında yatmaktadır." (BP 13/3, sf. 75-76)

Görüldüğü gibi, TKP/ML(B)'in -- bu bölümlerden de açıkça ortaya çıktığı gibi -- hiç bir itiraza yer vermiyecek, tam tersine çok açık bir şekilde, KAVRANACAK ESAS HALKAYI yanlış saptamış olduğunu kimse yadsıyamaz. Bu ilk ve en önemli tespittir. "TKP/ML(B) 1. Konferansı" adlı belgeden bu bölümü dikkatle okuyan herkes, burada "yanlış anlaşılabilen" veya "muğlak" veya "yoruma açık olan" değil de belgin, açık bir şekilde yanlış bir kavranacak esas halka tespiti yapıldığını kabul etmek zorunda kalacaktır.

Tam da bu, BP yazı kurulunun eleştirmeye verdiği yanıtta saptanmamakta, tam tersine, hemen başka bir soruna, yani ilkelerin TKP/ML tarafından şimdiye kadarki savunma düzeyi sorununa geçilerek (sorun - ç.n.) ustaca geçiştirmeye çalışılmaktadır.

bu sorunu incelemeye geçmeden önce, saptamalıyız ki, tam da temel (bir eleştiri ç.n.) olmasına; ve bu hatanın algılanması, bolşeviklerin çeşitli belgelerindeki "ilkelerin savunulması" ile ilgili diğer bölümlerde de neden bu tür vahim çelişkilerin ortaya çıktığını açıklığa kavuşturmasına rağmen, birinci "TEMEL ELEŞTİRİMİZ" ortadan kaybolmuştur.

c). GDS'un ikinci eleştirisine gelince, o da, ilkelerin TKP/ML tarafından savunulması konusunda GDS'un BP'i

"bu konuda önemli bir problem olmadığı izlenimi yaratıldığı" (BP 13/3, sf. 78)

yolunda eleştirdiği şeklindeki BP yazı kurulu tarafından yanlışlıkla tırnak işareti içine alınmış kısa cümle ile özetlenmektedir.

BP yazı kurulunun yanıtında bu sorun daha ilerde bir kez daha incelendiği için, burada onun üzerinde daha fazla durmak istemiyoruz. Bununla birlikte, burada ortaya çıkan yönteme dikkat çekmek istiyotuz! Kavranacak esas halkanın saptanması konusunda getirdiğimiz eleştiri bir kelime ile bile aktarılmadıktan sonra, sözde bize ait olan bir eleştiri aktarılmaktadır. (BP yazı kuruluna göre ç.n.) biz, BP'i "temel ilkelerin esas olarak" TKP/ML tarafından "savunulduğu", bu konuda "önemli bir problem olmadığı" görüşünde olduğumuz için eleştiriyormuşuz.

Böyle saçma bir eleştiri getirmediğimizi kesinlikle açıklarız. BP yazı kurulunun bu açıklamasıyla, kavranacak esas halkanın saptanması konusundaki GDS'un açık eleştirisi "önemli bir sorun" olup olmadığı sorunu haline getirilmektedir. Bu, hatayı ortaya çıkartacak olan kavranacak esas halka konusundaki keskin sorundan kaçınmak; eleştirimizde söz konusu olanın temel bir eleştiri olduğunu açıkça ortaya koymayan, tam tersine eleştirimizde tali sorunları, "problemler" in olup olmadığını (kimin problemi yoktur!) söz konusu ettiğimiz izlenimini yaratan bir formülasyonu GDS'un eleştirisi olarak getirmek demektir.

d). BP yazı kurulunun yanıtında, kavranacak esas halkanın saptanmasında getirdiğimiz açık temel eleştiri belirsiz bir eleştiri haline getirildikten sonra, Marksist olmayan başka yöntemlere baş vurulmaktadır:

- Özet ve açıklama olarak "belge böyle bir yorumlamaya açıktır" cümlesi öne sürülmektedir. Devamlı "tartışmanın yalnızca sonuçlarının" ortaya konduğu belirtilmektedir.

Biz, yukarıda belgenin "yoruma açık olmadığını", tam tersine

(bu belgede ç.n.) AÇIKÇA YANLIŞ bir kavranacak esas halka tespiti yapıldığını açıklığa kavuşturduk. Belgenin bu konuda doğru bir şekilde yorumlanması olanaksızdır. Güneşin dünyanın etrafında döndüğünü öne sürmek, dünyanın güneşin etrafında döndüğü kanıtlandıktan sonra ise, birinci görüşün bu ikinci doğru yoruma açık olduğunu ileri sürmek hilekar safsatacılıktır. BP yazı kurulu tam da böyle davranmaktadır.

Söz konusu olanın "kısa bir özet" olması gerçeği bile (ki biz bunu yadsımak istemiyoruz), onun YANLIŞ bir ÖZET olduğu gerçeğinden hiç bir şey değiştirmez. Öyleyse, "böyle bir yorumlamaya açık", "sorunların detaylandırılmadan kısaca konmasından" gibi kaçamaklar niye? Bu kaçamaklar, içeriksel sorunları, üslup, redaksiyonel, şekilsel sorunlar düzeyine indirgenmenin araçlarıdır! Böylece eleştirinin değeri en aza indirgenmekte, hatta daha kötüsü eleştirilenler birden formülasyonlarda aşırı derecede titiz davranan, "kılı kırk yaran", bilgicilik taslıyan, formülasyonlara tapan kişiler olarak gösterilmektedir.

- Başka bir özer olarak, "tartışılan özel bir sorunla ilgili sonuçlar genel sonuçlar olarak görülebilmektedir" (savi ç.n.) öne sürülüyor. Kavranacak esas halka sorununda hatanın bu şekilde açıklanmaya bile çalışılmamış olması raslantı değildir. Çünkü tam da ilkeliler ile somut araştırma arasındaki ilişki sorununda hangi "özel sorun"un genel olarak formüle edildiği gerçekten de anlaşılamaz.

- Devamla şöyle denmektedir:

"Sonunda belge, bolşeviklerin diğer belgelerinden bağımsız olarak tek başına ele alındığında, GDS'den yoldaşların yaptığı gibi yorumlara açık hale gelmektedir." (BP 13/3 sf. 78)

Burada karşımıza çıkan merkezi savla aslında şu kastedilmektedir: Biz bütün bunları başka bir yerde doğru bir şekilde söyledik, öyleyse bizi, burada bir kez yanlış veya yanlış yorumlamaya açık bir şekilde söylemişsek, neden eleştiriyorsunuz?

Burada gerçi bunu söylüyoruz, ama başka yerlerde, tamamiyle başka şeyler söyledik şeklindeki bu "sav" kesinlikle Marksist değildir ve ayrıca da tamamiyle tutarsız bir savdır. Sigarasını yataкта söndürüp bir yangının çıkmasına neden olan bir kişinin özür olarak sigarasını her zaman küllükte söndürdüğünü söyleyemeyeceğini günlük hayattan biliyoruz. Bu, hatanın ağırlığını biraz hafifletebilecek bir sav olabilir -- bir insanın her zaman yataқта söndürmesi çok daha ağır bir hatadır -- ama bir hatanın hata olarak kalmasından hiç bir şey değiştirmez.

Herkesçe bilinen bu gerçeği bilinçli olarak bu kadar göze batıcı bir şekilde açıklıyoruz, çünkü bu sorunda "başka bir yerde biz onu doğru bir şekilde söylemiştik" şeklindeki sav önünde bir adım bile geri çekilmemek çok önemlidir.

"Günlük hayat"ın sorunlarından Marksist yöntemlerle (yürütülmesi gereken ç.n.) parti içi mücadele sorununa geçtiğimizde, bu sav ağır ve kaba bir hata içermektedir: Bu, DOĞRU BİR ÇİZGİDEN SAFHALARA KARŞI GERÇEK BİR MÜCADELE YÜRÜTÜLEMİYECİĞİ anlamına gelir, çünkü BAŞKA BİR YERDE doğru bir şekilde formüle edilmiş doğru çizgiye işaret edilerek, aslında belgede söylenenlerin gerçekte savunulmadığı ileri sürülecektir.

Hatta daha kötüsü: Parti içinde iki çizgi var olduğu zaman bile, duruma göre -- birbirine zıt iki belge var olduğu zaman -- herkes

kendini "kendî belgesine" dayandıracaktır.

- Daha ilerde şunlar söylenmektedir:

"İmi (Yani ne? Bir dizi başka belgede söylenenlerin hepsinin merkezi bir belgede söylenmemiş olması mı, yoksa belgenin tek başına ele alındığında yanlış yorumlamalara açık olması mı? - ç.n.) belgenin hata ve eksikliğidir. Ve GDS'den yoldaşlar bu noktayı haklı olarak eleştirmektedirler." (BP 13/3, sf. 78)

Biz bu noktayı, ne haklı olarak, ne de haksız yere eleştirdik; biz onu hiç eleştirmedik. Yani BP yazı kurulu kendisinin icat ettiği bir eleştiriyi kabul etmekte ve böylece diğer yandan asıl eleştiriyi basır altı etmektedir. Çelişkileri örtbas eden BÖYLE BİR OKUNMAYA biz kesinlikle KARŞIYIZ.

- Tıpkıbasımını yaptığımız Üç (altı) paragrafın sonuncusunda BP yazı kurulu yeniden (suçsuz olduğunu ç.n.) ileri sürüyor:

"GDS'den yoldaşların eleştirdiği bu konuda bolşeviklerin belgeleri bütünlük içinde incelendiğinde, bolşeviklerin bu belgede yoruma açık şeklindeki (!!!) (Almanca "bu belgeden anlaşılabilir" şeklinde) olarak çevrilmiş ç.n.) bir düşünceye sahip oldukları görülür." (BP 13/3, sf. 78)

Bu bölüm gerçekten de tamamiyle yanlıştır. İlk Üç (altı) paragrafa yönelttiğimiz eleştirinin CAN ALICI NOKTASI olduğu için bir kez daha yinelıyoruz: Söz konusu olan şey, kavranacak esas halka tespiti'nin yanlış anlaşılabilirliği değil, açıkça yanlış olmasıdır.

Ayrıca "TRP/ML(B) 1. Konferansı" adlı belgenin bir hata içerip içermediği sorusunu yanıtlamak için bolşeviklerin diğer bütün belgelerine başvurmak tamamiyle yanlıştır.

- BP YAZI KURULUNUN SAKAT YÖNTEMİNİN NEYE yol açtığını Üç (altı) paragrafın en son bölümü göstermektedir. Orada şöyle denmektedir:

"... yani (bolşeviklerin ç.n.)

- 'Marksizm-Leninizmin ilkelerini savunma konusunda görevler çözülmüştür'

- 'esas görev bu değildir' şeklindeki bir düşünceye sahip oldukları görülür. Yani sözü geçen belgede, bolşeviklerin, tartışılan konudaki gerçek görüşleri tam olarak yansınamamaktadır." (BP 13/3, sf. 78)

BP yazı kurulunun yanıtından yaptığımız bu alıntıyı şekilsel olarak ikiye böldük, çünkü (burada ç.n.) arka arkaya incelenmesi gereken iki sav öne sürülmektedir.

1. sav hakkında: Burada yepyeni bir formülasyon, yani ilkelerin savunulması (görevinin ç.n.) "çözümüş" olup olmadığı sorunu, ortaya atılmaktadır. Halbuki bu formülasyon hiç bir zaman tartışma konusu değildi, çünkü parti inşasının ikinci aşamasında bile bu ilkelerin savunulması görevi çözümüş olmayacaktır. Yüzüncü kez hatırlatıyoruz: Tartışma konusu olan şey, kavranacak esas halka sorunu.

2. sav hakkında: Bu sav kesinlikle doğru değildir. Eleştirilen belgede, kavranacak esas halka olarak açıkça ilkelerin savunulması değil de, "devrimin somut sorunlarına çözümler getiren berrak bir çizgi"nin yaratılması saptandıktan sonra, bunun BP yazı kurulu tarafından savunulmadığını ileri sürmek için okuyucunun yargıya varma yeteneği konusunda büyük bir saygı eksikliğine sahip olmak gerekir.

BP yazı kurulunun, ilkelerin savunulmasının kavranacak esas halka olmadığını açık bir şekilde saptamadığı doğrudur. Onun, bu Marksist-Leninist görüşe karşı açık, doğrudan bir mücadele yürütmediği doğrudur. Bununla birlikte o, başka bir şeyi, yani Türkiye'deki durumun somut incelenmesini, kavranacak esas halka olarak saptamıştır. Bu açıkça yanlıştır ve belgenin bolşeviklerin görüşlerini "tam olarak" yansıtmamasıyla hiç bir ilgisi yoktur.

Bir hatayı kabullenmek, gerçekten bu kadar zormudur?

2) Konuyu "daha ayrıntılı" bir şekilde ele alan bir sonraki 2 1/2 (TÜRKÇEDE 1 1/2) paragraf

"Sorun tam olarak nedir?

GDS'den yoldaşların eleştirdiği belgede, TKP/ML içindeki Marksist-Leninistlerin -- bolşeviklerin -- durumu üzerine tartışılan bölümde şöyle denmektedir:

'Bizim siyasi çizgimize gelince: Bugün partinin çizgisindeki Marksizm-Leninizmin en temel ilkeleri konusunda var olan hata ve sapmalara karşı doğru Marksist-Leninist görüşleri, Marksist-Leninist ilkeleri savunuyoruz. Fakat Türkiye devriminin somut sorunlarına getirilmesi gerekli somut çözümler konusunda bizim görüşlerimiz geliştirilmeye muhtaçtır.' (BP, sayı:1, sf. 109)

Burda sorun, genel olarak TKP/ML açısından değil, TKP/ML içindeki Marksist-Leninist kanat, yani bolşevikler açısından ortaya konmaktadır. Gerçekten de bolşevikler, bugün Marksizm-Leninizmin genel ilkelerini TKP/ML'in geçmiş çizgisindeki hata ve sapmalara karşı da savunma durumundadır. Ancak bu bolşevikler açısından da, Marksizm-Leninizmin ilkelerinin savunulması görevinin esas olarak çözüldüğü, artık bu görevin ikincil bir görev olduğu anlamına gelmemektedir. Marksizm-Leninizmin en genel ilkeleri kaba çarpıtmalara karşı savunulmasına rağmen, bu ilkelerin kavranması ve savunulması bolşeviklerin bütünü açısından çok sığdır." (BP 13/3, sf. 78)

Yorumu

a). Görüşümüze göre, TKP/ML(B)'in 1. Konferansından (yukarıda ç.n.) yapılan alıntının GDS tarafından eleştirildiği ve şimdi de BP yazı kurulunun bu alıntıya getirilen eleştiriyeye karşılık vordığı izlenimi okuyucuda uyanmaktadır (örneğin bir çok yoldaşımızda bu böyle olmuştur).

Bundan dolayı GDS'un eleştirisinde bu alıntıyı göz önünde bulundurmanın baştan saptamak istiyoruz. TKP/ML(B)'in 1. Konferansının hatalarını aynı şekilde içeren bu alıntının da tartışmaya sokulmuş olmasının çok iyi olduğunu göstereceğiz.

Bu konuyu daha etraflıca incelemeden önce, "sorunun" BP yazı kurulu tarafından "daha ayrıntılı" açıklanmasında, kavranacak esas halkanın ne olduğu, BP'in gelecekteki çalışmasında kavranacak esas halkanın ne olması gerektiği sorunlarının "daha ayrıntılı" olarak ele alınıp açıklanmasının yerine şimdi de bambaşka bir alıntının ortaya atıldığını bir kez daha vurgulamak istiyoruz. Biz bu konunun üzerinde bu kadar çok duruyoruz, çünkü yazı kurulunun yanıtındaki gerçekten merkezi hata, şu veya bu derece ustalıkla ana eleştirimizin etrafında dolayışmak istenmesinde yatmaktadır.

b). Alıntıya şimdi daha dikkatlice bakalım. Burada iki sorun karşı karşıya getirilmekte ve ele alınmaktadır. Marksist-Leninist ilkeler sorunuyla ilgili olarak, bolşeviklerin

"... bugün partinin çizgisindeki Marksizm-Leninizmin en temel ilkeleri konusunda var olan hata ve sapmalara karşı doğru Marksist-Leninist görüşleri, Marksist-Leninist ilkeleri (Almanca "parti içinde Marksizm-Leninizmin temelleri üzerine yürütülen tartışmada bugün Marksist-Leninist ilkeleri" olarak çevrilmiş ç.n.)"

savunduğu saptanmaktadır.

Bu konuda her şey yolunda gözükmemektedir. Ama sorun tam olarak nedir? Devam edildiğinde, BP'in buna yanıtı açıktır:

"Fakat Türkiye devriminin somut sorunlarına getirilmesi gerekli somut çözümler konusunda bizim görüşlerimiz geliştirilmeye muhtaçtır." (a.g.y.)

Bu alıntı içerik olarak, burada da BP'in çalışmasının ağırlık noktasını, Türkiye'deki somut durumun incelenmesinin oluşturdüğünü göstermektedir. Çünkü ilkeler konusunda, bolşevikler onları savunmaktadır, sadece Türkiye devriminin somut sorunlarına getirilecek çözümler konusunda görüşlerinin "geliştirilmesi" gerekmektedir.

Yani bu alıntı sadece, bolşeviklerin belgesinde bulunan hataların bir kereye özgü olmadığı, tam tersine BP'in gelecekteki çalışmasının merkezinde neyin durması gerektiği sorusuna bir çok kez yanlış yanıt verildiği şeklindeki eleştirimizin haklılığını kanıtlamaktadır.

BP yazı kurulunun bu alıntıya yaptığı yorumda, bu sorunun bolşevikler açısından ortaya konduğu saptandıktan sonra (bu açıklama neden yapılıyor? Kimse bunun aksini ileri sürmediki) bir daha şu vurgulanıyor:

"Gerçekten de, bolşevikler, BUGÜN MARKSİZM-LENİNİZMİN GENEL İLKELERİNİ TKP/ML'İN GEÇMİŞ ÇİZGİSİNDEKİ HATA VE SAPMALARA KARŞI DA SAVUNMA DURUMUNDADIRLAR." (a.g.y.)

Bu söylenenler hakkında birinci olarak şunu (ki bu çok önemlidir) saptamalıyız: Eski TKP/ML ve onun ilkeleri savunması hakkındaki açıklamalara paralel olarak artık bazı veya belli, üzerinde tartışılan ilkelerin değil de genel olarak "ilkeler" in savunulduğundan söz edilmektedir.

Bu toptancı savın bu şekilde ayakta tutulamayacağı görüşündeyiz. Bunu yaparken, tabii ki, bolşeviklerin MK hizibine karşı mücadelede bir çok sorunda şüphe götürmeyecek bir şekilde Marksist-Leninist pozisyonlarda durduklarını yadsımak bizim için söz konusu değildir. Bununla birlikte, MK hizibinin haklı olmadı, ama bolşeviklerin polemiklerinin de (görüşümüze göre) Marksizm-Leninizmin öğretilerine gerçekten dayanmadığı bir dizi ilkesel sorun da bulunmaktadır.

Bolşevik parti, onun inşasının yasaları, parti içi mücadele yasaları, ideolojik mücadele ile örgütsel mücadele arasındaki ilişki, disiplin sorunu gibi merkezi sorunlar ele alındığında, bu sorunlarda en hafif deyimle (bolşeviklerde ç.n.) bazı açık olmayan noktaların bulunduğu saptanmak zorunda kalınacaktır.

Ayrıca bu ilişkide başka bir bakış açısı da vardır: Sadece tek tek ilkeleri değil de Marksizm-Leninizmin kendi içinde bütünlüklü teorisini parça parça değil de temelden inceleyip kavramış bir yönetici kadro çekildiği gerçekten şimdiden var mıdır?

c). Bir sonraki paragrafta BP yazı kurulu, kendileri için ilkelerin savunulması görevinin "esas olarak çözülmeyeceğini, kendilerinin de ilkeleri hala "çok sık" kavradıklarını söyleyerek, (yukarıdaki ç.n.) mutlak sözlerinin sınırlarını biraz daraltmaktadır. Bununla birlikte, bu sözlerin anlamsız olduğu görüşündeyiz, çünkü ilkelerin savunulması ve kavranması (görevini ç.n.) "esas olarak", köklü ve "çok sık" olmayan bir şekilde çözüldüğünü kim ileri sürebilir?

Böyle genel boş laflar, kesinlikle alçak güvencesizliğin bir ifadesi değildir, tam tersine onlar, daha çok kimseye zarar vermiyecek kadar genel tutulan formülasyonlardır.

Görev, böyle genel laflar yerine -- TKP/ML ve onun ilkelerin savunulmasında oynadığı rolün değerlendirilmesi konusunda da talep ettiğimiz gibi -- bolşeviklerin mücadelelerinde hangi ilkeleri gerçekten savunduklarını, aynı zamanda bu alanda hangi hata ve sapmaların, hangi eksiklik ve zaafıların bulunduğunu tek tek araştırmak ve özeleştirici bir şekilde ortaya koymak olmalıydı.

d). BP yazı kurulunun, kendileri için ilkelerin savunulmasının "ikincil" bir görev olmadığı şeklindeki yanıtı, bunun aynı zamanda kavranacak esas halka olan Türkiye'deki devrimin somut sorunlarının "somut incelenmesi", onlara çözümler getirilmesini dışlayıp dışlamadığını bir kenara bırakıyor.

Biz, YA BİRİ-YA ÜBÜRÜ diyoruz! BP açıkça bize karşı gelmiyor, ama HEM BİRİ-HEM ÜBÜRÜ diyor. Onlar birincil olarak ilkelerin savunulması gerektiğini (önce "en genel ilkelerin kaba çarpıtmalara karşı" savunulduğunu saptadıktan sonra -- o zaman işin sadece incelikleri kalmıştır -- bu ana görevin saptanmasının inandırıcı olmaması na rağmen) söylüyorlar, ve aynı zamanda "somut inceleme"yi çalışmalarında kavranacak esas halka olarak saptamayla bunun çeliştiğini hiç görmüyorlar. Bu, ileride daha bir çok kez rasıyacağımız CAN ALICI bir SORUNDUR.

3) Bolşeviklerin Sonraki Paragrafları: Tartışılan sorunun sınırlarının daraltılması

"Bolşeviklerin bu konudaki relatif ileriliği; diğer grupların (ve bu arada Merkez Komitesi hizibinin) bu konudaki aşırı sapmaları karşısında, onları reddetme temelinde onlara göre bir ileriliktir.

Bu, bolşevikler açısından da bugün bütün çalışmalar içinde birincil olanın Marksizm-Leninizmin ilkelerinin kavranılması ve savunulması olduğu anlamına gelmektedir. GDS'den yoldaşların eleştirdiği bölümde ise bu tespit berrak bir şekilde yapılmakta; Marksizm-Leninizmin genel ilkelerinin genel olarak savunulduğuna, söylenildiği cümlelerin hemen ardından; Türkiye devriminin somut sorunları konusundaki eksiklik ortaya konarak; sanki Marksist-Leninist ilkelerin savunulmasında yeterli olduğu düşünülmesi savunuluyormuş gibi görünmektedir. Türkiye devriminin somut sorunları konusunda eksik olduğu tespiti doğrudur. Ancak sorun bu eksikliğin nasıl giderileceği sorunudur. Türkiye devriminin somut sorunlarına ancak Marksizm-Leninizmin ilkeleri kavranıldığı ve savunulduğu ölçüde doğru çözümler getirilebilir. Bu yüzden bu görev -- yani Türkiye devriminin somut sorunlarına doğru çözümler getirme görevi -- Marksizm-Leninizmin ilkelerinin kavranılması ve savunulması görevine bağlı olarak ele alınmak zorundadır.

Bolşeviklerin bir çok belgesinde sorun bu şekilde ortaya konmuş; birincil görevin Marksizm-Leninizmin ilkelerin kavranması ve savunulması olduğu ortaya konmuştur.

Bolşevik Partizan'ın birinci sayısında 'Çıkarken' yazısında da Bolşevik Partizan'ın şu görevleri yerine getirmek için çıktığı açıklanmıştır:

1. Marksizm-Leninizmin ilkelerinin her türlü oportünist ve revizyonist çarpıtmaya karşı savunulması
2. Marksizm-Leninizmin Türkiye somutuna uygulanması; Marksizm-Leninizmin ilkelerinden yola çıkarak Türkiye'nin yapısının incelenmesi ve Türkiye devriminin somut sorunlarına somut çözümler getirilmesi." (BP; sayı:1, s.4)

Görüldüğü gibi, burda ikinci görev, yani Türkiye'nin yapısının incelenmesi, Türkiye devriminin somut sorunlarına çözümler getirilmesi görevi, Marksizm-Leninizmin ilkelerinin savunulması görevine bağımı olarak ele alınmaktadır." (BP 13/3, sf.78/79)

Yorum:

a). Neden şimdi bolşeviklerin revizyonist ve sözde Marksist gruplara göre değerlendirildiği bizim için açık değildir. Görüşümüze göre, bu, konuya ait değildir ve aslında dikkatleri başka yere çekmeye yaramaktadır. Bundan başka, burada -- kırıların arasında tek gözükülenin kral olduğu anlamında -- bolşeviklerin bu gruplara oranla daha iyi durumda olduklarını gösterme isteğinin yattığı hava sı bulunmaktadır. Görüşümüze göre, ilkelerin savunulması konusunda, insan, kendi oynadığı rolü bu görevin gereklerine göre ölçmelidir; zaten üzerinde tartışmaya değmeyen ve bazen bırakalım Marksist-Leninist pozisyonları, devrimci pozisyonlardan eleştirilebilecek gruplara göre değil.

b). Bolşevik Partizan yazı kurulunun ilerideki açıklamalarını da belirleyen bir sorun, BP yazı kurulunun, bolşevikler için de

"bugün bütün çalışmalar içinde birincil olanın Marksizm-Leninizmin ilkelerinin kavranılması ve savunulması olduğu"nu (a.g. a.g.y.)

açıkladığı yerde de kendini göstermektedir: İLKELERİN SAVUNULMASINI GEREKLİ KILAN ASIL NEDEN BÜTÜN BÜLÜMDE (ve yanıtın tümünde de) hiç bir şekilde gerekçelendirilmemektedir. Uluslararası modern revizyonizm ve onun çeşitli görüntülerine karşı mücadele büyük görevini, uluslararası Marksist-Leninist hareketin birliğinin sağlanması, devrimin başarılı bir şekilde hazırlanıp yapılmasının vazgeçilmez önkoşulu olan kadroların Marksizm-Leninizm ruhuyla eğitilmesi ni v.s.; içeren bu önemli ve çokyönlü soruya değinilmemekte, tam tersine sonuç olarak (bu sorun ç.n.) -- ileride göreceklerimiz gibi -- bir soruna indirgenmektedir: "Somut araştırmaları" doğru yapabilmek için ilkeler gereklidir ve onların savunulması birincildir.

Devamla söylendiği gibi, Türkiye'nin ve Türkiye devriminin somut sorunlarının somut incelenmesi sorununda eksikliklerin olduğu gerçektir doğrudur. Bu tespitte eleştirmiş olduğumuz veya eleştirdiğimiz hiç bir şey yoktur. Ama BP yazı kurulu bu doğru tespitin hemen ardından:

"Ancak sorun bu eksikliğin nasıl giderileceği sorunudur." (a.g.y.)

diyorsa, o zaman BP yazı kurulunun bununla (bu tespitle ç.n.) sorunları tamamiyle yanlış ele aldığından yeniden vurgulanması gerekir. Bugün birinci planda söz konusu olan sorun tam da bu sorunun değildir! Numaralı sorun -- ki bolşeviklerin açıklamalarında bu konuda tek bir kelime bulunmamaktadır -- şudur: İLKELER

RİN SAVUNULMASINDA VE KAVRANMASINDA HANGİ EKSİKLİKLERİN VAR OLDUĞU, İLKELERİN SAVUNULMASI GÜREVINİN NİÇİN BİRİNCİL, BÜYÜK VE ÇOK-YÖNLÜ BİR GÜREV OLDUĞU SORUNLARI ÜZERİNDE BP NİÇİN DURULMAKTADIR?

Bu, BP'nin bütün dikkatlerini "somut sorunları" çözmeye yönelttiğini ve bu görevden dolayı ilkelere öncelik tanımayı kabul ettiğini göstermektedir.

Tam da bu nedenden dolayı, ilkelerin savunulması ile somut araştırma arasındaki ilişki, somut araştırma konusundaki eksikliklerden yola çıkılarak ele alınmakta ve Marksizm-Leninizmin hangi -- devrimin iki aşaması, bolşevik parti, parti içi mücadele sorunları, proletarya diktatörlüğü üzerine gibi -- ilkelerinin (yani Türkiye'nin sosyal-ekonomik durumunun nesnel gerçeği ile doğrudan bağlı olmayan, kendi bağlarına ve birincil olarak ele alınabilen ve alınması gereken sorunlar) uluslararası komünist hareket içinde savunulması gerektiği sorunu kendi başına ele alınmamaktadır.

İlkelerin savunulmasının baş görev olarak saptanması gerektiği görüşünde olduğunu kanıtlamak için, BP'dan "Çıkarken" adlı yazıdan alıntı yaptığı yerde bile BP yazı kurulu, hemen (bu alıntının ç.n.) ardından yaptığı yorumda, eleştirimizi doğrulamaktadır. Yorum, ilkelerin savunulmasının nedeni olarak yine, modern revizyonizme karşı mücadele, kadroların Marksizm-Leninizmle eğitilmesi, kendi şehresinin ortaya konması sorunlarının merkeze konmadığını, bunların yerine bugün ikincil olan bir sorunun çıkış noktası olarak alındığını göstermektedir. Kavranması gereken "esas halka" Türkiye'nin yapısını incelemek, "Türkiye devriminin somut sorunlarına çözümler getirmektir; "neyin eksik olduğu", Marksizm-Leninizmin ilkelere savunulmasına bağlıdır.

GDS'UN, İLKELERİN SAVUNULMASINDAN BP'İN ANLADIĞINDAN TAMAMİYLE BAŞKA BİR ŞEY ANLADIĞI ortaya çıkmaktadır.

Biz, BP'nin somut incelemeyi ilkelere öncelik tanımadan ve onlara dayanmadan yapmak istediği görüşünde değildik ve BP'a bu şekilde bir eleştiri getirmedi. Bizim eleştirimiz bu değildi. Biz, BP'ı aslında, ilkeler sorununu "somut araştırma" sınırlı bakış açısından ele aldığı için eleştiriyoruz. Biz, onların ağırlik noktası tespitlerini eleştiriyoruz. Görüşümüze göre, -- özellikle milyonlarca kitleyi kazanmak için vazgeçilmez olan -- "somut inceleme (bunun ilkelere dayanarak yapılması gerektiği kendiliğinden anlaşılır bir şeydir) büyük görevi bugün İKİNCİ PLANA itilmelidir.

Partinin yaratılması, UMLH (Uluslararası Marksist-Leninist Hareket) in birliği, işçi sınıfının öncüsünün komünizme kazanılması için ve rilen mücadelede bugün belirleyici olan, modern revizyonizmin çeşitli görünüşlerine, her şeyden önce Kruşçev-revizyonizmine karşı amansız mücadele içinde, Marksizm-Leninizmin kendi içinde bütünleşik teorinin ve ilkelerinin kavranması ve savunulmasıdır.

Biz, tam da bu bakış açısından BP'nin 1. Konferansındaki ve şimdi bu radaki anlayışını eleştiriyoruz.

c). Başka bir belgeden alıntı yapma ve "bir çok belgede" ilkelerin savunulmasının "baş görev" olduğunun propagandasının yapıldığını (ki görünen odur ki, biz bundan bambaşka şeyler anlıyoruz) vurgulama yöntemi doğru bir yöntem değildir.

Bu yöntem, hatayı hafifletmeye, onu raslantısal bir şey düzeyine indirmeye, eleştirenleri abartan veya diğer önemli belgelere bile baş vurmamış kişiler olarak göstermeye hizmet etmektedir.

Eğer GDS, BP'nin her zaman somut incelemenin kavranacak esas halka olduğunu söylediğini ileri sürseydi, böyle bir yöntem haklı olabilirdi. Oysa biz sadece bir belgeyi eleştirdik. Bununla birlikte, adeta MARKSİZM-LENİNİZMİN BAYRAĞINI YÜKSEKLERE KALDIRMIŞ olan ve tabir caizse bolşeviklerin "doğum kağıdı"nı oluşturan bu belgenin olağanüstü öneme sahip ve merkezi bir belge olduğu kavranmalıdır. Eğer böyle bir belgede ağır hatalar bulunuyorsa, onlar eleştirilip ortadan kaldırılmalıdır ve bu durumda başka bir belgeye işaret etmek sorunu çözmez. Başka bir yerde başka bir şey söylense bile, bir hata ve bir sapma, bir hata ve bir sapma olarak kalır -- Özellikle merkezi bir belgede.

4) Bir sonraki paragrafta eleştiri hafifletiliyor ve hedefinden saptırılıyor

Şimdiye kadar incelediğimiz "daha ayrıntılı" açıklamanın ilk uzun bölümü aşğıdaki cümlelerle sona eriyor:

"Bolşeviklerin bu anlayışının berrak bir şekilde bolşeviklerin 1. Konferans belgesinde formüle edilmemesi; yanlış yorumlara açık kapı bırakılması önemli bir eksikliktir. Bu eksiklik giderilmemesi halinde içimizde Marksizm-Leninizmin klasiklerinin eserlerinin incelenmesini; Marksizm-Leninizmin ilkelerinin kavranması yönünde yapılan eğitimi, lüks görme eğilimlerini, üç-beş aylık bir süre içinde Türkiye devriminin bütün sorunlarına doğru çözümler getirme hayallerine ve isteklerine dayanak olabilir, nitekim olmuştur da. Uluslararası plandaki revizyonizme karşı mücadeleye katılmayı lüks gören, ülkemizde de oportünistlere karşı mücadelede çıkış noktasının 'Marksizm-Leninizmin genel ilkeleri' değil; 'Türkiye somutu' olması gerektiğini savunan düşünceler çıkmıştır. Bu düşünceler, bizim genelimiz açısından Marksizm-Leninizmin ilkelerinin kavranmasının ne kadar sık olduğu gerçeğini kavramayan düşüncelerdir. GDS'den yoldaşların Konferans belgesinin sözü geçen bölümüne dikkat çekmesi bu yüzden yerindedir ve bizim yanlışları ve eksiklikleri aşmamız için önemli bir yardımdır." (BP 13/3, sf. 79)

Yorum

Bu paragraf, Marksist-Leninistlerin özeleştirilerinde nasıl davranmamaları gerektiğinin örnekleriyle doludur.

a). "berrak bir şekilde...formüle edilmemesi", "yanlış yorumlara açık kapı bırakılması" bu paragrafta da yeniden karşılaştığımız tekrar tekrar yinelenen "siyasi açıklama"lar işte bunlardır. Tam anlamıyla bir hatanın, bir sapmanın değil de sadece bir muğlaklığın, bir eksikliğin, çok az veya yeterli derecede berrak bir şekilde v.s. açıklanmamış olan bir şeyin söz konusu olduğunu göstermek için bunlar başa konmuştur.

b). İkinci nokta ise, BP yazı kurulunun gerçekten var olan bir sapmaya karşı yönelttiğimiz bir eleştiriye, bir sapma OLASILIĞINA karşı yönelen bir eleştiri haline dönüştürmesi ve en olumsuz bir şekilde tanımlanan BAMBASKA KİŞİLERİN birden eleştirimizin hedefi haline gelmeleridir. Kimin böyle bir şey savunduğu bizi gerçekten ilgilendirmektedir. Bu birinci olarak. İkinci olarak, Marksizm-Leninizmin öğrenilmesinin lüks olduğu v.s. şeklindeki görüşler artık sapma değil, revizyonizmin koyusudur. Üçüncü olarak, bu görüşleri savunan kişilerin yerli burası değildir, onlara bolşeviklerin saflarında yer yoktur. Eğer gerçekten bolşeviklerin saflarında böyle görüşler savunuluyorsa, bu, sadece ideolojik mücadelenin keskinleştiği filmesi gerektiğini gösterir.

c). Bu açıklamaların sonunda şöyle denmektedir:

"GDS'den yoldaşların konferans belgesinin sözlü geçen bölümüne ne dikkat çekmesi bu yüz den yerindedir." (a.g.y.)

Bu aşırı görüşler savunulmasaydı ne olurdu, o zaman eleştirimiz ye yersiz mi olurdu? sorusunu sormak istiyoruz. Burada eleştirimizin tümü, BP saflarındaki herhangi bir sapmaya karşı mücadele için yararlı olduğu görünümü verilmektedir.

Oysa aslında eleştirimiz önemli ve iyiydi, çünkü eleştiri bu belgeyi kaleme almış olan BP'in ÜNDER YOLDAŞLARINA ve TKP/ML(B)'in MERKEZİ bir BELGESİni hedef alıyordu.

5) BP'in yanıtının bir sonraki dört paragrafı

Devamla şöyle denmektedir:

"GDS'den yoldaşlar ikinci olarak 1. Bolşevik Konferans belgesinde yer alan 'TKP/ML şimdiye kadarki çizgisi ile bu guruplardan (oportünist guruplardan-BP) Marksizm-Leninizmin ilkelerini esas olarak (Almancaya "en azından Marksizm-Leninizmin temel ilkelerini" olarak çevrilmiş ç.n.) savunma noktasında ayrılmıştır' tespitini eleştiriyorlar. Bu tespitin bu şekli ile yanlış olduğunu; bu tespitin bu şekli ile TKP/ML'in bütün temel konularda Marksizm-Leninizmi savunduğu izleniminin yaratıldığını gerçek durumun bu olmadığını ortaya koyuyorlar.

Bu konuda bolşevikler, TKP/ML'in bugüne kadarki çizgisinin her temel noktada Marksizm-Leninizmin ilkelerini savunduğu görüşünde değillerdir. Nitekim bolşevikler parti çizgisindeki bir dizi hata, eksiklik ve sapma olduğunu bir çok belgelerinde ortaya koymuşlardır; GDS'den yoldaşların eleştirdiği belgenin kendisi içinde de TKP/ML'in çizgisinde hata ve sapmalar olduğunu tespiti vardır. Buna rağmen GDS'den yoldaşların eleştirdiği formülasyon yoldaşların yaptığı bir şekilde bir yoruma ve eleştiriye açıktır.

Bolşevikler de, GDS'den yoldaşların tespitleri ile; yani TKP/ML'in temel ilkelerin bir bölümünü savunmuş olduğu; ve fakat bu ilkelerin kabaca savunulmuş olduğu ve parti saflarında ve sempatizanlar arasında çok kaba bir şekilde bilince çıkarılmış olduğu tespitleri ile hemfikirler. Zaten TKP/ML'deki bölümde bolşeviklerin bu şekilde düşünmesi; Merkez Komitesi hizibinin ise parti çizgisi dediği şeyi Marksizm-Leninizm bilimi ile eşitlemesi tayin edici rol oynamıştır. Bu eleştiri bu anlamda anlayışımıza değil; formülasyona yönelen bir eleştiridir." (BP 13/3, sf.79-80)

Yorum:

GDS'un eleştirisi bir kez daha özetlendikten sonra, kanıtlanmış ve alıntılarla temellendirilmiş gerçeğe -- yani TKP/ML(B)'in belgesinde, TKP/ML'in "en azından Marksizm-Leninizmin ilkelerini" (belirli, bir kaç değil, "ilkeleri" !!!) savunduğunun öne sürülmesi gerçeğine -- rağmen, şimdi de bolşeviklerin tam da bu görüşte olmadıkları öne sürülmektedir. Bu kesinlikle ciddiyetten uzak bir tavır, dikkatli okumayanları (aldatmayı ç.n.) amaçlayan bir numaradır.

b). Bundan sonra, BP yazı kurulu, kesinlikle doğru olmayan bu yanlış savı yine başka belgelere dayanarak inanılabilir bir hale getirmeye çalışmaktadır. Doğrusu bunda da hiç başarılı olamamaktadır.

Belirli bir belge eleştirildiğinde, başka belgelere dayanmanın sakat bir şaşırtma manevrası olduğunu ve onun eleştirilip yapılmak şöyle düşün, getirilen eleştiriyi hiç bir yanıt oluşturmadığını bir yana bırakalım, bu diğer belgelere dayanma (yöntemi ç.n.) tartışılan konuda geri tepmektedir:

- BP yazı kurulu, TKP/ML'in bazı ilkeleri savunduğunu, bazılarını savunmadığını veya ilkesel hatalar yaptığını savunan başka belgelerden alıntı yapacak durumda bile değildir.

- O, "hatalar, eksiklikler ve sapmalar"ı eleştirmekle İLKESSEL HATALARı ortaya koymanın bambaşka şeyler olduğunu anlamaksızın, sadece bolşeviklerin TKP/ML'in "bir dizi hata, eksiklik ve sapmaları"nı ortaya koyduğunu söylemektedir.

c). BP yazı kurulunun, bolşevikler "GDS'den yoldaşların tespitleriyle ... hemfikirler" diyerek eleştirimizi onaylamasını kabul edemeyiz.

YA eleştirimizi gerçekten "tamamiyle" kabul edersiniz, o zaman TKP/ML "en azından Marksizm-Leninizmin temel ilkelerini" savunmuştu şeklindeki tezinizin tamamiyle yanlış olduğunu açıkça söylersiniz. Böyle bir cümle, ama yanıtınızda bulunmamaktadır. YA DA eleştirimizi "tamamiyle" kabul etmezsiniz, o zaman bunu açıkça söylemek zorundasınız. YA BİRİ-YA ÜBÜRÜ!

Her ne olursa olsun, var olan çelişkileri ortaya koymak yerine "onaylamayla" onların üzerlerini örtmek, gerçekte var olmayan bir uyumluluk görünümü vermek, kesinlikle yararlı değildir; tam tersine çok zararlıdır.

d). Hangi sorunlarda bizimle "tamamiyle" aynı fikirde olduklarına açıklık getirmek için yazı kurulu bir kez daha bizim (görüşlerimizi ç.n.) kendi kelimeleriyle özetlerken eleştirimizin önemli bir noktasını atlamaktadır. Biz, sadece TKP/ML'in bazı ilkeleri savunduğunu, bazılarını ise sadece kaba ve eksik bir şekilde savunduğunu savunmadık, bunların yanında TKP/ML'in "bir dizi ilkeyi ya çok az ... veya hiç savunmadığını ortaya koyduk (BP 13/3, sf. 76). TKP/ML'in temel ilkeleri savunmadığını kanıtlamak için belirleyici bir nokta olmasına rağmen, neden tam da bu nokta atlanmıştır? Biz, bu tavrı, eleştirimizin keskinliğini almanın bir yönteminde başka bir şey olarak yorumlayamayız. TKP/ML'in belirli ilkeleri savunmuş, belirli ilkeleri ise sadece kabaca savunmuş olduğu konusun da uyumlabilirdi, ama onun bazı ilkeleri hiç savunmamış olması (gerçeğinin açıklanmasıyla ç.n.) bizim pozisyonumuzla BP yazı kurulunun pozisyonu arasındaki uyumsuzluğun tamamiyle ortaya çıkmış olması gerekirdi.

e). Son paragraf tabir caizse bir "şaheser"dir. Eleştirimizin "anlayışa değil" "formülasyona" yöneldiği savı basitçe öne sürülmektedir. Bunun yanlış olduğunu çok açık bir şekilde ilan ediyoruz. Eleştirimiz, eleştirdiğimiz belgede ifade edile anlayışınıza karşı yönelmektedir.

BP yazı kurulunun bu savı, bölümde "zaten" ilkeler sorununun "tayin edici" rol oynamış olmasıyla gerekçelendirilmektedir. MK hizibine karşı mücadelede, bolşeviklerin bu alanda da edindikleri kazanımları yadsımak istemiyoruz, yadsımadıkta, fakat bu kazanımlar, hiç bir şekilde VAR OLAN HATALARA karşı yönelen eleştiriyi HAFİFLETMENİN VEYA HATTA TAMAMIYLA REDDETMENİN bir aracı olamazlar. Bir eleştiriden kaçınmak için, kazanımlara işaret edilmesi kaçınılmaz olarak yok oluşturan, tamamiyle sakat bir yöntemdir.

f). Son olarak, bizim BİR NEFESTE aktardığımız ve içerik olarak birbirine bağlı olan alıntının (yukarıda tıpkıbasımını yaptığımız ve biraz aşağıda aktaracağımız) iki ayrı bölümde, bir birinden so yutlanmış bir şekilde ele alınarak eleştirimizin KESKİNLİĞİNİN a- zaltıldığı saptanmalıdır. Eleştirdiğimiz alıntı, kısaca ARALARINDA KOPMAZ BAĞ BULUNAN aşağıdaki şu iki düşünceyi içermektedir. TKP/ML, en azından temel ilkeleri savunmuş ama somut gerçeği incelememiş- tir. Orijinalinden okunabilecek olan alıntı bir bütün olarak böy- leydi.

Bu bağdaşık bir düşüncedir ve biz onu kendi iç bağlantısı içinde eleştirmiştik, çünkü bu AÇIKLAMANIN TUNU, TKP/ML'in BAŞ HATASININ, ilkelerde sağlamlık konusundaki eksikliklerden çok "somut araştır- ma" yapmamış olmasında yatıyormuş gibi göstermektedir. Tam da biz bunun zıttı görüşte olduğumuz eleştirisini getirmiştik ve "parça- lara ayırma yöntemi" ile ELEŞTİRİMİZİN tam da BU BAĞLANTISI VE KES KİNLİĞİ ORTADAN KALKMAKTADIR.

Bunu, BP yazı kurulunun eleştirdiğimiz alıntının ikinci bölümüne ge verdiğimiz ve alıntının bu ikinci bölümü ile birinci bölüm arasındaki bağa dikkat etmeyen yanıtı ele alırken göreceğiz.

6) BP'ın yanıtının bir sonraki dört (iki) paragrafı

Orada şöyle denmektedir:

"GDS'ten yoldaşların üçüncü eleştirisi 1. Bolşevik Konferansı belgesinde TKP/ML'in Türkiye devrimi ile ilgili görüşleri hak- kında yapılan tespite yönelmektedir. Bu tespit şöyledir:

'(TKP/ML çizgisinin BPN) Türkiye devriminin somut sorunları na getirdiği çözümler, Türkiye'nin yapısının somut araştır- ması sonucu değil, çoğunlukla (a.b.ç.) Çin devriminin Türki- ye'ye uygulanması sonucu ortaya konan çözümlerdir.'

Alman yoldaşlar bu tespitleri eleştirirken, böyle toptancı bir değerlendirmenin yanlış olduğunu ortaya koyuyorlar. Onların bu noktadaki eleştirilerinde haklı olan yan, burada TKP/ML çizgi- sinde Türkiye devrimi ile ilgili olarak İbrahim Kaypakkaya yol- daş tarafından ortaya konan ve Türkiye gerçeklerinin incelen- mesi sonucu olan görüşlerin üzerinde durulmaması ve bunun sonu- cunda bir tek-yanlılığın ortaya çıkmasıdır. Ancak GDS'den yol- daşlar eleştirilerinde belgede "TKP/ML çizgisinde sadece Çin Devriminin çizgisinin kopye edildiğinin ileri sürüldüğü" tespi- tini yapıyorlar. Onların bu eleştirisi doğru değildir. Çünkü belgede bir tek-yanlılık olmasına rağmen, Türkiye devrimiyile ilgili TKP/ML çizgisinin genel olarak ve yalnızca (ya da her konuda) Çin devriminin kopyacılığı olduğu ileri sürülüyor. Söylenen, bunun çoğunlukla böyle olduğudur. Burada da bu sorun ortaya konarken, gözönünde bulundurulmuş —GDS'den yoldaşların da tespit ettiği gibi— gerçekte Türkiye devriminin tüm sorun- ları değil; öncelikle Türkiye devriminin askeri yoludur. Bu ko- nuda Çin kopyacılığı ve şematizm ortadadır. Birinci Bolşevik Konferansında da esas olarak bu nokta üzerinde tartışılmıştır. Ancak belgede, tartışılan sorun berrak olarak ortaya konmadı- ğından, bu noktada da yanlış anlayışlara ve yorumlamalara açık kapı kalmaktadır." (BP 13/3, s. 80)

Yorum:

a). GDS'un eleştirdiği bölüm, "Türkiye devriminin somut sorunları- na" TKP/ML'nin getirdiği çözümler konusunda iki t e s p i t i ç e r mektedir. Bunlardan birincisi, bunların (çözümleri—ç.n.) ne o l m a d ı ğ ı konusundadır;

"Onlar Tü-kiye'nin yapısının somut araştırması sonucu" ortaya konmamıştır. (agy)

Bu tespitin, İbrahim Kaypakkaya'nın yazılarında ortaya konan Kema- lizm ve Türkiye Kürdistanında ulusal sorun hakkındaki TKP/ML'in tezlerinin pekala TÜRKİYE'NİN YAPISININ SOMUT ARAŞTIRMASININ SONUÇ- LARI olarak ortaya konmuş olduğunu gözardı eden sakat bir YARIM-GER ÇEK olduğunu GDS açık ve inandırıcı bir şekilde ortaya koymuştur. Ve biz bunun inkârcı sözde Marksistlere karşı savunulması görevinin önümüzde durduğunu açıklığa kavuşturduk.

SÖZÜ geçen alıntıda bunun hiç farkına varılmadığı şeklindeki bizim açık eleştirimizi BP yazı kurulu, İbrahim Kaypakkaya'nın bu doğru tezlerinin üzerinde "durulmadığı" şeklindeki bir eleştiriye çeviri- yor. Ama sorun, (bunların —ç.n.) "Üzerinde durulmamış" olması, bu konuda bir şey söylemenin unutulmuş olması değildir. Hata, kategorik olarak bunun karşıtı, yani TKP/ML'nin Türkiye devriminin somut sorun- larına getirdiği çözümlerin TÜRKİYE'NİN YAPISININ İNCELENMESİ SONUCU ortaya konmadığı şeklinde bir açıklama yapılmasında yatmaktadır. Bu açıklamayla, İbrahim Kaypakkaya'nın ilkelerden yola çıkarak devrimin somut sorunlarına Türkiye'nin yapısının incelenmesi sonucu (savunul- ması gereken) çözümler getirdiği açıkça reddedilmektedir.

Yani, birinci sav temelden yanlıştır ve reddedilmelidir.

Birinci Konferanstan yapılan alıntı, ikinci olarak, TKP/ML'in Türki- ye devriminin somut sorunlarına getirdiği somut çözümlerin ne ol- duğu konusunda bir açıklama içermektedir:

"Çoğunlukla Çin devriminin Türkiye'ye uygulanması sonucu ortaya konan çözümler..." (agy)

"GDS, "çoğunlukla" kelimesinin yerine "sadece" kelimesini yaza- rak, alıntının bu kısmını —onun "sadece" Çin devriminin bir uy- gulaması olduğu şeklinde— yanlış aktarmıştır. Bu bizim tarafı- mızdan yapılan tartışma götürmez bir hatadır."

GDS, "çoğunlukla" kelimesinin yerine "sadece" kelimesini yazarak, alıntının bu kısmını —onun "sadece" Çin devriminin bir uygulaması olduğu şeklinde— yanlış aktarmıştır. Bu bizim tarafımızdan yapılan tartışma götürmez bir hatadır.

Amâ bu hata, birinci savın yanlış olduğu ve yanlış kalacağını hiç değiştirmez. Bundan dolayı, eleştirimizin İKİNCİL HATALARININ ince- lenmesi bir hiledir ve tartışmanın yan sorunlara kaydırılmasına ve asıl hatanın gözlerden gizlenmesine hizmet etmektedir.

Bu sorunu biraz daha ayrıntılı bir şekilde inceleyelim. BP yazı kuru- lunun verdiği kurnaz yanıt, bizim "çoğunlukla"yı "sadece" ile eşitle- memiz hatasından yararlanmaktadır. "Çoğunlukla" formülasyonunun, dev- rimin somut sorunlarına getirilen somut çözümlerin "çoğunlukla" Çin devriminden aktarıldığı, ama bunun yanında başka bir bölümün, yani küçük bir bölümün de bulunduğu şeklinde bir yorumlanmasının da müm- kün olduğu izlenimi verilerek istenmektedir.

Bu diğer, küçük bölüm nedir böylese? Çin devriminin bir kopyasını oluşturmayan bu küçük bölümün doğru ve Türkiye'nin yapısının incelen- mesinin sonucu olması olasılığı var mıdır? BP yazı kurulunun yanıtı bu izlenimi vermeye çalışmaktadır.

Amâ biz, böyle bir yorumlanmanın mümkün olmadığını çok açık bir şekli- de söylüyoruz, çünkü bundan yarım cümle önce, yanlış anlaşılamıyacak ve şüpheye yer vermeyecek bir şekilde; "Türkiye devriminin somut so- runlarına" getirilen çözümlerin "Türkiye'nin yapısının somut araştır- ması sonucu" o l m a d ı ğ ı açıklanmaktadır.

Bu, açık (bir açıklamadır.--ç.n.) Ve BP yazı kurulunun yanıtında bu-lunan İbrahim Kaypakkaya'nın mirasını inkâr etme kaba hatasının sadece gizlenmek istendiğini göstermektedir.

b). "Cevap'ta ayrıca, Birinci Konferansın "esas olarak" "Türkiye devriminin askeri yolu"nu "gözönünde" bulundurduğu açıklanmaktadır. Yukarıda eleştirdiğimiz formülasyonun bu yüzden ortaya çıktığı (söylenmektedir. --ç.n.) Ama bu açıklama durumu kurtarmamakta, ve şimdiye kadar getirdiğimiz eleştirilere bir yenisini eklemektedir.

Türkiye devrimi hakkındaki somut çizgi birçok sorunu, bu arada askeri yol sorununu da kapsar. Görüşümüze göre, b i r sorunun "esas olarak" diğer sorunların ise sıradan sorunlar olarak ele alınması yanlışır. Devrimin NİTELİĞİ, ÖNDERLİĞİ, GÜÇLERİ VE DÜŞMANLARI sorunlarının askeri yol sorununa göre önceliği olan somut sorunlar olduğunun bilince çıkarılması gereklidir.

BP yazı kurulu, kendi hatalarını gizlemeye çalışırken, (şüphesiz hayati öneme sahip bir sorun olan) Türkiye devriminin askeri yolu sorununun, Türkiye devriminin somut çizgisinin ana sorunu haline getirilmesini halâ eleştirmediklerini maalesef onaylamıştır.

Eğer Kürt ulusunun ayrılıp ayrı devlet kurma hakkı tanınmıyorsa, veya Kemalizm olumlu değerlendiriliyorsa; eğer devrimin demokratik aşamasında proletaryanın hegemonyası kabul edilmiyorsa, veya proletarya diktatörlüğüne geçiş perspektifi yadsınıyorsa, vs., devrimin askeri yolunun doğru bir şekilde saptanmasının hiçbir işe yaramayacağı açık olmak zorundadır.

c). Basmakalıp ve tekrar tekrar yinelenen "yorumu açık" (açıklamasına--ç.n.) eksik kalmasını diye burada da dikkat çekmek istiyoruz.

7) BP yazı kurulunun "Cevabı"nın son iki paragrafı

Orada şöyle denmektedir:

"GDS'den yoldaşlar eleştirilerinde 'bir sorun henüz madde madde tahlil edilmeden, toptancı ve erken genelleştirmeler yapma'ktan kaçınma yönünde bir uyarıda bulunmaktadırlar. Bu uyarı dikkate alınması gereken önemli bir uyarıdır. Gerçekten de içimizde böyle eğilimler vardır.

GDS'den yoldaşların eleştirisi, aynı zamanda, formülasyonlara da dikkat edilmesi, yanlış anlayışlara ve yorumu açık formülasyonlardan mümkün olduğunca kaçınmaya çalışılması gerektiğini gösteriyor.

BP YAZI KURULU"

Yorumu

Burada GDS'un eleştirisinin özü olarak iki nokta belirtilmektedir.

a). "... toptancı, ... görüşlere eğilim..."! Ama bu hata BP yazı kurulunun görüşüne göre nerede vardır? Eleştirdiğimiz Birinci Konferans belgesinde mi? Anlaşılan hayır, çünkü bu konuda tek bir kelime bile söylenmiyor. Bu hata sadece BP'in içinde vardır. Eleştirdiğimiz belgede sadece "eksiklikler", muğlaklıklar, "yorumu açık" yerler olduğu şeklindeki BP yazı kurulunun iddialarından dolayı, şimdi gelen ikinci nokta (kendi içinde--ç.n.) mantıklıdır:

b). "Formülasyonlara da dikkat edilmesi...", anlaşılan içerik doğru (görülüyor--ç.n.)

BP yazı kurulu, GDS'un eleştirisinden çıkarttığı bu son dersle yazısına son veriyor.

Böylece BP yazı kurulunun yanıtı, bir dizi küçük adımlarla, değişikliklerle, başka belgelere işaret etmelerle, eleştirdiğimiz birbirine

bağlı bölümleri bölerek, ufak ödümlerle, vs. GDS'un (eleştirisinin--ç.n.) girişinde, önemli ek eleştirilerimiz.

" i l k e a e l bir eleştirimiz"!!!

olduğunu vurguladığını unutturmayı başarmıştır. Bu, hiçbirsey tarafından ortadan kaldırılamayacak, belgelenmiş bir olgudur. Eğer ilkesel eleştirimiz doğru görülüyorsa, o zaman en azından SORUNLARI İDEOLOJİK TARTIŞMA VE İDEOLOJİK MÜCADELE İÇİNDE ÇÖZÜLMENİN T E K YOLU OLARAK ÇELİŞKİLERİN AÇIĞA ÇIKARILMASINI bekleriz.

Eğer eleştirimiz gerçekten y a n l ı ş s a ve anladığımız kadarıyla, BP yazı kurulunun görüşüne göre, formülasyon sorunlarını ilkesel sorunlar haline getirdiysek, o zaman bu çok kaba bir hata olurdu ve BP yazı kurulunun en azından eleştirmesi ve ona karşı mücadele etmesi gerekirdi.

BP YAZI KURULUNUN TUTTUĞU YOL —eleştirimizi aslında övme, ama buna rağmen onu sessizce başka bir şekle sokup reddetme, ona BAMBASKA bir NİTELİK verme, ÇELİŞKİLERİ ortaya çıkarma yerine, onları ÜRTBAS ETME—ÇELİŞKİLERİN ORTADAN KALDIRILMASINA YOL AÇMAYACAK olan TAMAMIYLA Y A N L I Ş bir YOLDUR.

Biz, oportünistlerin cephaneliğinden alınmış, yatıştırıcı, hatta öven ve çelişkileri ortadan kaldıran bir yanıt değil, ortak davamızın çıkarı için canlı bir POLEMİK; varolan çelişkilerin keskinleşmesi ve ortadan kaldırılmasını bekliyoruz.

GDS

22.1.1982

Dünya burjuvazisinin ellerini ovuşturarak ,Komünist hareketi artık mezara taşıdığına inandığı ve Marksizmin Leninizmin artık kesinlikle yenildiğini ilan etmeye hazırlandığı bir ortamda biz Komünistler 1 Mayıs'ta bütün dünyaya şunu göstermeliyiz :
KOMÜNİZM, MARXİZM-LENİNİZM YAŞIYOR ! VE SON ÇÖZÜMLEMEDE MARKSİZM LENİNİZM KENDİNİ DÜNYA PROLETARYASINA ZAFFER YOLUNU GÖSTEREN TEK DEVRİMCİ ÖĞRETİ OLARAK İSPATLAYACAKTIR !

Biz Komünist hareketin içinde bulunduğu gerçek durum karşısında hayaller yaratılmasına,dışa karşı kendimizi olduğumuzdan fazla güçlü göstermeye karşıyız.

Ama aynı zamanda bugün güçsüz olduğumuz gerekçesinden yola çıkarak Komünizmin düşüncelerinin propagandasından vaz geçen her saptmaya karşı da cephe açmalıyız. (Biraz aşağıda yoldaşların korunması sorunu- na değineceğiz)

Biz kendimizi,güçsüzlüğümüz nedeni ile KOMÜNİZMİN AÇIK PROFOGANDA-SINDAN VAZ GEÇMEK FANASINA Komünizm düşüncesine yabancı ya da düşman güçlerle birleşmemiz gerektiğini savunana lardan ayırmalıyız.Bu tavır oportunist bir tavidir.Batı Almanya'da bütün oportunist güçler bu yolu tuttular ve giderek Komünist olma iddiasından uzaklaştılar.

Yeni biz,bizim görüşümüze göre bu 1 Mayıs'ta proleter enternasyonalizmi ruhu doğrultusunda, Komünist düşüncelere sempati duyan, bunlar için mücadele eden herkese hitab eden, KIZIL BAYRAKLAR ALTINDA 1 MAYIS YÜRÜYÜŞÜ düzenlemeliyiz.

2. Batı Almanya'da yıllardan beri 1 Mayıs'ta çok çeşitli siyasi akımlar sendika ağalarının hatta hükümetin (Çeşitli bir Mayıs mitinglerinde Batı Alman emperyalizminin çeşitli siyasi temsilcileri konuşmaktadır) resmi 1 Mayıs yürüyüşlerine katılmaktadır. Bu yürüyüşlerde muhalefet güçleri batı Alman emperyalistlerinin temsilcilerinin konuşmalarını rahatsız etme biçiminde göze battılar.Ama taşıdıkları parolalar açısından bu güçleri resmi,hükümet 1 Mayıs'ın parolalarından ayırmak geçen yıllarda güç idi.Devrimci güçler yıllardan beri çeşitli şehirlerde bu birleşik 1 Mayıs yürüyüşlerine küçük bir azınlık olarak katılmakta, ve genelde göze batmamakta,çok istisnai durumlardan (Bir kaç yıl önce Rüsselsheim'da olduğu gibi) emperyalizmi savunan güçlere karşı olan uzlaşmaz düşmanlıklarını gösterebilmektedir.

Bu somut durum karşısında biz KIZIL 1 MAYIS 'ın 'KAHROLSUN HÜKÜMET 1 MAYISI' şiarı altında yapılmasını kaçınılmaz bir gereklilik olarak görüyoruz.Bu parolanın pratik sonucu görüşümüze göre,resmi sendika 1 Mayıs yürüyüşlerine şimdiye kadarki biçimde katılmamaktır.

3. PRATİK ÖNERİLER :

a) Biz MERKEZİ BİR ORTAK YÜRÜYÜŞ öneriyoruz.

Görüşümüze göre yürüyüş proleter niteliği ağır basan,ve mümkün olduğunca merkezi olan bir şehirde yapılmalıdır. (Dortmund,Duisburg, Gelsenkirchen vs. olabilir)

b) Yürüyüşün şu şekilde örgütlenebileceğini düşünüyoruz :

Önce işçi semtlerinde yürünür,yürüyüş sonunda mitingin yapıldığı yerde DGB yürüyüşüne rastlanır ; ve orda belki dofrudan hükümet yürüyüşüne karşı Kızıl 1 Mayıs yürüyüşü yapılır.

c) Biz yürüyüşte ülkelere ve milletlere göre Bloklar kurulmasını, BİRLEŞMİŞ ENTERNASYONAL BİR YÜRÜYÜŞ YAPILMASINI öneriyoruz.Bu yürüyüşte çeşitli örgütlerin ve devrimci hareketlerin parolaları bütün yürüyüş boyunca dağıtılarak taşınır.Biz böylece komünizmin talep ettiği enternasyonalizmin propagandasının yapılabileceğini düşünüyoruz.Böyle bir yürüyüşte çeşitli ülkelerden yoldaşlar daha

sıkı bir şekilde yan yana gelebileceklerdir. Dışa karşı tüm örgütler daha geniş bir biçimde propaganda edilecek ve anlamsız sayı karşılaştırmaları yapılmayacaktır.
Somut bir gerekçe : Polis'in kontrolü de bu şekilde önemli ölçüde zorlaştırılmış olur.

d) Yürüyüşün esas parolaları ve esas görünüşü :
KAHROLSUN HÜKÜMET 1 MAYISI ! BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLEŞİNİZ !
BÜTÜN YÜRÜYÜŞ BOYUNCA KIZIL BAYRAKLAR ! EMPERYALİZME ÖLÜM !

Yani açık komünist bir yürüyüş görüntüsü; tabii ki antiemperyalist şiarlar da taşınacaktır.Komünizme düşman olmayan Antiemperyalistler de yürüyüşe katılabilirler.Onlar komünizme sempatiilerini yürüyüşe katılarak göstermelidir.Yürüyüşe katılanların kendilerini herkesin tanınmasını engelleyecek şekilde tedbir alması da yararlı ve gereklidir.

Yürüyüşe katılan örgütlerin şiarları da yürüyüşte taşınmalıdır. Ancak taşıyanların aynı örgüte dahil olması gerekli değildir.

e) Bizim görüşümüze göre yürüyüş 1200 kişilik bir yürüyüş olabilir :
Türkiyeli 700 yoldaş ve arkadaş, İranlı 400 yoldaş ve arkadaş , diğer milliyetlerden 100 yoldaş ve arkadaş. Bu sayıların üzerine çıkıp çıkılamayacağı yürüyüşün hazırlığına bağlı olacaktır.

f) Çeşitli şehirlerde ajitasyon propaganda imkanlarından yararlanma gerekçesi ile merkezi yürüyüşe karşı çıkılması ihtimaline karşı :

Eğer çeşitli ülkelerden örgütler mesela Türkiye'deki cuntaya, İrandaki Komeyni rejimine,Afganistanda iğale karşı vs. merkezi yürüyüş yapabilecek durumda ise, o zaman 1 Mayıs'ta merkezi yürüyüş de yapılabilir, hatta diğerlerinden önce bunu yapmalıdırlar! Bu proleter enternasyonalist ruhun da bir göstergisidir !

1 Mayıs'ta merkezi bir toplantı yapılması görüşümüze göre iyi olur, ama açık havada yapılacak bir yürüyüşün alternatifli değildir.Siyasi ve ideolojik planda bir işaret koyan,sayısız fazla güçsüz olmayan merkezi bir 1 Mayıs yürüyüşü kötümserliğe ve moral bozukluğuna karşı da iyi bir araçtır.Bize bugün en yakın çevremizdeki arkadaşların moralmen güçlendirilmesi görevi , dışta yapılacak ajitasyon propaganda ile bizim tanıtılmamız görevinden nerde ise daha önemli ; ve fakat en azından onun kadar önemli görünmektedir.

Eğer merkezi yürüyüşle birlikte bir de merkezi toplantı yapılması önerisi gelirse (bu herhalde yürüyüşün yapıldığı yerde,yürüyüş sonrası olacaktır) : Böyle bir toplantı görüşümüze göre tam bir teorik karakter almamalı ; sakin bir şekilde 1 Mayıs'ta görevler ve durum hakkında muhasebe yapan, ve fakat aynı zamanda kültürel gösterileri de içeren bir toplantı olmalıdır.

4. 1 Mayıs Yürüyüşü çerçevesi içinde :

Biz HAKLAR MÜCADELE İÇİNDE başlığı altında 1 Mayıs için ortak bir gazete çıkarılmasını öneriyoruz. Bu gazete içinde çeşitli ülkelerin ML örgütlerinin yazıları yer almalıdır.(Bu gazetede AMLP nin bir yazısı da yer alabilir. Ayrıca AKHGAR sempatisenlerinin de bir yazısının bu gazetede yer alması ,bu yoldaşların yürüyüşte AKHGAR sempatisenleri olarak ortaya çıkmayacakları düşünülürse ,önemlidir) Bu gazete bir Yürüyüş çağrısı ile birleştirilmelidir.

GDS 'in bu 1 Mayıs hakkında tavrı:

**BOLŞEVİK PARTİZAN SEMPATİZANLARININ
YAPACAĞI TOPLANTILAR İÇİN**

Bizim bu tartışmalara katılmaktaki amacımız yalnızca bizim TKP/ML B MK'nin tavrı ile çelişen görüşlerimizi anlaşılır bir halde ortaya koymak değildir. Eğer bu tartışmalar sonucunda bu rada TKP/ML B MK'nin aldığı kararı değiştirmesi yönünde açık bir tavır takınılırsa, bu bizi sevindirecektir.

En baştan şunu belirtmek isteriz ki, bizim amacımız TKP/ML B'nin disiplinini tanıyan yoldaşları merkezi disipline uymama ya çağırmak yada o yönde etkilemek değildir. Bu bizim için gayet tabii ve açıktır. Biz Bolşevik Partizan'la bizim aramızdaki polemğin doğru bir çerçeve içinde yürütmesi gerektiğini düşünüyoruz. Böyle bir polemik oldukça yenidir ve bu durumda çıkan yanlışların hemen düzeltilmesi önemlidir.

Aramızda olan bir dizi önemli ve daha az önemli çelişme içinde bizim için, açıklamak istediğimiz ve en önemli sorunlar olarak gördüğümüz üç merkezi şey vardır :

A) Biz Batı Almanya'da 1 Mayıs'ın arzına geçilmesine ve yozlaştırılmasına karşı sessiz kalmak istemiyoruz.

1 Mayıs'ın gerici DGB yönetimi elinde nasıl emperyalist siyasetin aracı haline, yabancı düşmanlığının, faşistleşme ve militaristleşmenin aracı haline geldiğini görmek bize acı veriyor. DGB yönetiminin her 1 Mayıs'ı işçi hareketinin devrimci gelenegine bir saldırıdır ve bizde işçi hainlerine karşı nefret ve kızgınlık yaratmaktadır.

Kendimizin, bir 1 Mayıs yürüyüşü yapmamız yetmez. Biz 1 Mayıs'ın, KIZIL 1 Mayıs yürüyüşünün, DGB yönetimi ve Batı Alman emperyalistlerinin 1 Mayıs'ın arzına geçmesine karşı nefretimizi dile getiren bir SİYASİ MÜCADELE EYLEMİ olması gerektiğini düşünüyoruz. Bu öyle bir mücadele eylemi olmalıdır ki, duyduğumuz nefret tarafından yönlendirilmesine rağmen sakin olmalı, imkanlarımızı gerçekçi bir şekilde değerlendirmeli, ve Batı Alman emperyalizminin ve dünya emperyalizminin uşakları olan DGB yönetimine hissedilir darbe vurulmalıdır.

Biz, GDS, Batı Almanya'da çok zayıf bir güdüz. Bir gerçekte bir Batı Alman örgütü olarak siyasi olarak önemli bir güç değiliz. Biz böyle bir mücadelenin yalnızca başımıza bizim tarafımızdan siyasi eylem olarak gerçekleştirilemeyeceğini açıkça ortaya koyuyoruz. (Bu eylemi nasıl düşündüğümüzü ayrıca ortaya koyacağız)

Bu bizim, neden bu 1 Mayıs'ta merkezi bir eylem birliği konusunda ısrar ettiğimiz (Batı Alman emperyalizminin ve dünya emperyalizminin uşağı olarak ortaya çıkan DGB yönetimine karşı, ondan kesinlikle kendini ayıran, ve oportünistlerin yaptığı gibi DGB'ye her yanagmayı reddeden bir eylem birliği) bir sebebiidir. Biz yalnızca gerçek Marksist-Leninistleri kucaklayan bir eylem birliği değil; ve fakat 1 Mayıs'ta Komünizmin ideallerinin; Marks, Engels, Lenin, Stalin'in öğretilerinin propaganda edildiği; emperyalizme, sosyal emperyalizme, her türlü gericiliğe karşı mücadelenin propaganda edildiği; Batı Alman emperyalizmi intikamcılığına ve militarizmine karşı tavır takınılan, Batı Alman emperyalizminin kendi başına da bir savaş kaynağı ve emperyalist bir büyük güç olarak teşhir edildiği ve faşist

-sosyal demokrat 'yabancılar dışarı' sloganına karşı uzlaşmaz mücadelenin ilan edildiği bir eylem birliği öneriyoruz.

B) BİZ 1 MAYIS'I KAĞIT ÜZERİNDE DEĞİL, PRATİKTE PROLETER ENTERNASYONALİZMİNİN MÜCADELE GÜNÜ YAPMAK İSTİYORUZ! TÜRKİYE'Lİ İRAN'LI, AFGANİSTAN'LI, BATI ALMAN'LI VE DİĞER ÜLKELERDEN DEVRİMCİLER MUTLAKA OMUZ OMUZA YÜRÜMELİDİR !

Sevgili yoldaşlar, biz sizin ve bizim ayrı ayrı görevlere sahip olduğumuzu biliyoruz. Siz öncelikle Türkiye'li işçilerin öncülerini kazanmak göreviyle karşı karşıyasınız. Biz ise öncelikle Batı Alman işçileri kazanma görevi ile karşı karşıyayız ve bu açıktır. Bunlar değişik görevlerdir.

Tabii ki hep birlikte bir araya geldiğimizde 800-1000 kişi olacağımıza, 10 000, daha iyisi 100 000 ler olabilesek ve bütün endüstri şehirlerinde DGB'nin yürüyüşlerini, mitinglerini ziyaret edebilesek çok iyi olurdu. Aslında yapılacak çok şey vardır. Aslında yapılacak çok şey olması ve fakat bizim bunları bugün yapamayacak durumda olmamız her gün önümüze çıkan bir sorundur.

Biz düşünüyoruz -ve şimdiye kadarki görüşmeler de bunu göstermiştir- ki; Bu 1 Mayıs'ta gerçek durum, eğer proleter enternasyonalizmi ilkesine pratikte sarılacaksa, yani İran, Afganistan, Türkiye vs. li devrimcilerin omuz omuza yürümesini istiyor sak, sadece bir tek merkezi yürüyüş yapabiliriz.

Çok somut olarak: St ve NU'deki yürüyüşlerde İran'lı yoldaşlar yer alamayacaktır. Bizler ise, bizim az sayıda olan yoldaşlarımızı bölmek istemiyor, onların tümünü Du.ta diğer yabancı örgütlerin de katıldığı yürüyüşe seferber etmek istiyoruz.

Böylece bizim için çok ilkesel olan bir sorun -yani Batı Almanya'da bizim görüşümüze göre yalnızca bir ülkeden işçilerin katıldığı bir 1 Mayıs yürüyüşü yapılmaması gerektiği sorunu ile çok somut bir başka sorun iç içe girmektedir:

Bolşevik Partizan dışındaki diğer yabancı örgütler ve biz kendimiz çok zayıfız ve güney Almanya'da hemen hemen hiç yokuz. Bu yüzden de biz herkesin bir tek yürüyüş seferber etmesi gerektiğini düşünüyoruz, bunu istiyoruz. Biz, bu açıdan yaklaşıldığında, BP NU. ve ST.ta yürüyüşler yaparsa bunun zararlı olacağını düşünüyoruz.

Biz BP sempatizanlarının Du.a gitmeye hazır olmadığı gerekçesinin de ortadan kaldırılması gerektiğini düşünüyoruz ve bu nun kaldırılabilceğini de düşünüyoruz. Eğer herkes kendi çevresinde proleter enternasyonalizmini güçlü bir şekilde propaganda ederse, bu gerekçe aşılabılır. Bazı ilkesiz kişilerin böyle bir durumda, Du. yolu kendilerine çok zahmetli ve pahalı göründüğü için, mesela Partizan saflarında yürümesinden korkulmasıdır. Biz bir tek, gerçekten proleter enternasyonalisti merkezi bir yürüyüşe; DGB yönetimine karşı siyasi bir mücadele eylemine, Komünizmin dünya emperyalizmine ve revizyonizme karşı propagandasına taraftarız.

C) Birlikte yapılan proleter enternasyonalist bir merkezi yürüyüşün bizim kendi devrimci moralimiz için önemini küçümseme yelim.

Sevgili yoldaşlar; biz sizin merkezinizin, öncelikle Türkiye'li işçilere ulaşmak istediğini ve mümkün olan en geniş sempatizan çevreyi seferber etmek istediğini gerekçelerini kabul ediyoruz. Bu sorunu açık bir biçimde görüyoruz.

Ama buna rağmen proleter enternasyonalizmi bunun gereği yerine getirildiğinde bazı kendi ülkemizdeki devrimin çıkarları ile çelişmeye düştüğünde, kendi ülkemiz devriminin çıkarlarından fedakarlık gerektiren özel bir görevdir. Bu somut durumda sizin HÜ. ve ST.daki yürüyüşlerden vazgeçmeniz, sizin kendi özel görevlerinizden ötürü, Türkiye'li işçiler karşısındaki özel görevlerinizden ötürü, özellikle geniş çevreniz açısından belli bir fedakarlık yapmanız anlamına gelecektir.

Ama bugün birinci derecede önemli olan, bugün Türkiye'de Bolşevik partinin inşası görevlerine aktif olarak katılmaya hazırlanan en yakın sempatizanlar açısından, başka ülkelerden yoldaşlarla omuz omuza proleter enternasyonalizmi ruhu içinde, nefret dolu ama buna rağmen seğirlikli bir mücadele eylemi yürütmek, HÜ veya St.ta yalnızca kendi çevremizle birlikte, diğer ülkelerden yoldaşların katılmadığı yürüyüşler yapmaktan çok daha önemlidir. (Biz burada verilen rakamlardan yola çıkarak, DGB yönetimine karşı gerçek siyasi mücadele eylemleri yapılamayacağından hareket ediyoruz. Böyle bir eylemi bir tek yerde bile yapmak oldukça güç görünüyor bize. Üç yerde yapılmaya kalkılması ise gücümüzü çok aşmaktır ve ancak Aushburg'daki gibi sonuçlara yol açabilir.)

Biz, merkezi ortak bir mücadele yürüyüşünün bizim bugün içinde bulunduğumuz zor durumda; bu zor durumun yoldaşlarına devrimci moraline etki ettiği, kötümserlik, teslimiyetçilik, pasifizm, teoriklik eylemlerinin geliştiği bir ortamda, sınıf mücadelesi ve proleter enternasyonalizmi açısından iyi bir eğitim olacağını, ve bizim hepimiz için en ileri yoldaşlar için de gerekli olan bir şey olduğunu düşünüyoruz.

Bizim açımızdan en önemli gerekçeler bunlardır.

Akıma Karşı

10.4.1982

NOT: Eğer TKP/ML B merkezi, merkezi bir yürüyüş yapma kararı alırsa, bütün gücümüzü seferber ederek, bu yürüyüşün mümkün olduğu, önce mücadeleyi, birleşik, büyük olmasını sağlamak, ve düşmanlarımızı hakkımızda yanlışlıklarını göstermek görevidir.

* 1 MAYIS 1982 HAKKINDAKİ TARTIŞMA KONUSUNDA * GDS'İN TAVRI VE TKP/ML(B)'E ELEŞTİRİSİ oo

ÜN AÇIKLAMA

Aşağıdaki eleştiride geniş bir polemik sözkonusudur. Bu polemikğin seyri içinde yeni kanıtlar önem kazanmış; bazı sorunlar arka plana itilmiş; önceleri önemli rol oynamamış olan başka sorunlar önplana çıkmış; ortaya atılan kanıtlar açıklığa kavuşturulmuştur, vs. vs.

Görüşümüze göre, bu her uzunca polemik için yasal bir ölçüdür ve uygun bir zamanda koz olarak kullanmak için taraflardan birinin kanıtları açıklamaması veya benzeri bir şeyle kesinlikle açıklanamaz.

Hangi tezlerin anlaşmazlık konusu olduğu ve bundan dolayı daha kapsamlı ve ayrıntılı bir şekilde kanıtlanması gerektiği — işte bu ancak polemik içinde ortaya çıkar ve bir polemikğin ilginç yanlarından birisini oluşturur.

Genel olarak, ilkönce kanıtlanmadan eleştirici işaretler verilir. Belki böylece işaretler karşı taraf için yeterli olur ve onların kapsamlı bir şekilde kanıtlanması gereksiz hale gelir.

Özellikle kardeş örgütler arasındaki polemiklerle ilgili olarak, kardeş örgütten gelen ilk İŞARETLERİN —bu tür işaretler henüz'en ince noktalarına kadar kanıtlanmış ve gerekçelendirilmiş olmasa bile— bağımsız olarak inceden inceye incelenmesi ve tahli edilmesinin gerekli olduğunun belirtilmesi önemlidir.

Çok detaylı bir kanıtlamayı her zaman ancak görüş ayrılıklarının DERİNLİĞİ, (yani—ç.n.) ilk işaretlerin karşı tarafın tavrında değişiklikliye yolaçmaması, tam tersine onu daha da derinleştirmesi gerçeği gerektirir. TKP/ML(B) Merkez Komitesi ile 1 Mayıs konusundaki polemikte tam da bu durum geçerliydi. Bununla birlikte, bu ön açıklama GDS'in ilk yazılarında kendi görüşünü ortaya koyup açıklamamasının nedeninin anlaşılması için de gereklidir.

Aksi belirtilmediği takdirde, metinde altı çizili olan yerler bizim tarafımızdan çizilmiştir. — GDS

I. KIZIL 1 MAYIS 1982 KONUSUNDAKİ POLEMİK İLE GDS VE TKP/ML(B) ARASINDA ŞİMDİYE KADAR SÜREN POLEMİK ARASINDAKİ BAZI ÖNEMLİ BAĞINTILAR ÜZERİNE oo

Kızıl 1 Mayıs 1982 ile ilgili sorunlar hakkında TKP/ML(B) ile yürütülen polemikğin, iki kardeş örgüt arasında şimdiye dek yürütülmüş olan tartışmadan kopuk olarak ele alınması kesinlikle yanlıştır.

Bir Mayıs konusundaki tartışma aslında daha çok pratikte keskinleşmiş olan ve bir dizi sorunda daha önceleri saptanmış olan ideolojik-teorik çelişkileri pratik olarak ifade eden bir polemiktir.

Burada bu iç ilişkiyi kapsamlı bir şekilde kanıtlamak istemiyoruz ve kanıtlamayacağız; bunun yerine sadece 1 Mayıs'la ilgili bütün belgelerin ve 1 Mayıs 1982 sorununda TKP/ML(B)'e getirdiğimiz geniş eleştirinin bağımsız bir şekilde incelenmesine yardım edecek yönde ciddi işaretler vereceğiz.

İlkönce geçmişe bakarak, şimdiye kadar hangi sorunlar hakkında hangi polemik belgelerinin ve eleştirilerin yayınlanmış olduğuna bir göz atalım.

1) Haziran 1981'den Haziran 1982'ye kadar GDS ile TKP/ML(B) arasında bugüne kadarki polemige kısa bir genel bakış

1. Nisan 1981'de GDS-Info 4/81'de TKP/ML(B)'in "TKP/ML(B) I. Konferansı" adlı belgesi yayınlandı. GDS'in bu belgeye getirdiği eleştiri Haziran 1981'de GDS-Info 6/81'de yayınlandı. (Türkçesi için bkz. BP 13/3, s.75-77, —ç.n.) Dört sayfalık kısa bir yazıda GDS özet olarak TKP/ML(B)'in çalışmalarında kavranacak esas halka olarak Marksizm-Leninizmin ilkelerinin savunulmasının değil, Türkiye gerçeğinin somut incelenmesinin görülmesini eleştiriyordu.

Aynı zamanda ilkelerin savunulması konusunda eski TKP/ML'in çok olumlu bir değerlendirmesinin yapılması; ve İbrahim Kaypakkaya'ya karşı çok olumsuz bir tavır alınması eleştiriliyordu.

2. Ekim 1981'de GDS-Info 10/81'de, "TKP/ML(B) I. Konferansı" adlı belgede MK hizibi hakkında "Klasik anlamda tasfiyeci" kavramının kullanılması konusunda kısa, ayrı bir eleştiri daha yayınlandı.

Aynı sayıda, emperyalist savaşlar ve darbenin yıldönümü hakkında ATİF'in çıkarmış olduğu iki bildiri sert ilkesel bir eleştiriye tabi tutuldu: "Barış konusunda revaçta olan ağılamaklı pasifist propaganda" ile sağ-oportünist bir şekilde uzlaşılması ve "çağırıcı" burjuva-demokratik örgütlerin çağırılarının hemen hemen ayırtedilemeyecek bir hale getirecek şekilde, mücadelenin sadece "cunta'ya karşı mücadele ile sınırlandırılması" eleştirildi.

3. Aralık 1981'de GDS-Info 12/81'de (Info 11/81'de yayınlanmış olan ATİF'in "yeşiller"in anti-Breşnev yürüyüşüne katılması hakkındaki kaba bir eleştiriden sonra) Bonn'daki "yeşiller"in yürüyüşüne karşı ATİF'in (veya Bolşevik Partizan'ın) tavrının altı sayfalık bir eleştirisi yayınlandı. Burada şu eleştiri noktaları merkezi (noktalar—ç.n.) olarak görülmelidir: a) Propagandada özgürlük olsa bile, var olan durumda emperyalizm yanlış güçlerle eylem birliği yapılmasının yanlış olduğunu ATİF kabul etmemektedir; b) ATİF propaganda özgürlüğünden hem oportünist, sözünona "devrimci blok", hem de emperyalizm yanlış tavrıda olan "yeşiller'i" eleştirmek için yararlanmamıştır.

4. GDS'in "TKP/ML(B) I. Konferansı" adlı belgeye getirdiği eleştiriye Bolşevik Partizan yazı kurulunun verdiği "Cevap" (BP 13/3, s.78-80), Aralık 1981'de GDS-Info 12/81'de yayınlandı.

5. Yine Aralık 1981'de, TKP/ML(B) I. Konferansı sonrası dönemin TKP/ML(B) Merkez Komitesi tarafından yapılan özeleştirisel bir tahlilinin "taslağı" yayınlandı.

Aynı Info'da GDS'in bu "özeleştiri taslağı"na eleştirisi de yayınlandı. Sekiz sayfalık bu eleştirinin en önemli noktaları şunlardır: Partinin oportünist unsurlardan arındırılması; parti-içi mücadelede gerekçe ile sonuç arasında yapılması gerekenli olan ayırım atlanmaktadır. Eleştirinin devamında, tek tek teorik ve somut gelişmeyle ilgili bir dizi sorun hakkında GDS tavır koyuyordu.

6. "BP'in geniş bir eleştirisinin planı için tezler" yine GDS-Info 12/81'de Aralık 1981'de yayınlandı. İki sayfa içinde kısaca açıklanan bu yazıda, diğer şeylerin yanı sıra şu konulara da değiniliyordu: (Parti inşasındaki iki aşama konusuna bağlı olarak) söz ile pratiğin uyum içinde olmadığı tezi; eğitilme konusunda yanlış tavır; partinin inşası ve çehresinin yaratılması planına uygun olarak kitle çalışmalarının sınıflandırılması ve (bu plana) tabi kılınmamasının eksik olması; ve kardeş örgütlerle ortak çalışmanın henüz yetersiz bir düzeyde olması.

7. 1982 başında, GDS-Info 1/82'de "TKP/ML(B) I. Konferansı" adlı belgeye GDS'in getirdiği eleştirilere Bolşevik Partizan yazı kurulunun verdiği "Yanıt"ın iki eleştirisi —birisini bu yanıtın "özet halinde eleştirisi" (bkz. BP16/6, s.54-61), diğeri "kapsamlı ayrıntılı eleştirisi"— yayınlandı. Sekiz sayfalık "özet halinde eleştirisi"de Bolşevik Partizan yazı kurulunun Marksizm-Leninizmin ilkelerinin savunulması birincil görevini 1 ç e r i k o l a r a k kabul etmesi, bunun yerine halâ "kavranacak esas halka"nın Türkiye'nin somut tahlili olduğunu savunması; ve sadece bu çerçevede içinde belirli ilkelerin savunulmasına taraftar olduğu tezler halinde ve kısa kânitler gösterilerek eleştiriliyordu.

Y ü n t e m açısından —polemikteki şimdiki kadarki en ağır— eleştiriler şu noktalara getiriliyordu: a) GDS'in eleştirisinin ilkesel niteliğini yökeden ve GDS'in eleştirisinin anlamını çarpıtan kendi kelimeleriyle aktarma yöntemi; b) İdeolojik çelişkileri "yanlış anlamalar"a ve "yanlış formülasyonlar"a indirgeme yöntemi; c) belirli bir belge eleştirildiğinde başka belgelerin öne sürülmesi ve d) eleştiriyi asıl hedefinden başka hedeflere saptırma.

"Kapsamlı ayrıntılı eleştiri" bütün bunları 22 sayfa boyunca Bolşevik Partizan yazı kurulunun "Yanıt"ını paragraf paragraf kapsamlı bir şekilde inceleyip eleştirerek kanıtlamaktadır. (Bkz. K7, s.51-68)

8. Şubat 1982'de GDS-Info 2/82'de "parti inşasının iki aşaması" ve "kitle çalışması" konulu GDS'in 15 sayfalık bir eleştirisi yayınlandı. Bu eleştiride, "geniş bir eleştirinin planı için tezler" öncelikle TKP/ML(B)'in Almanca yayınlanmış olan broşürlerine dayanarak açıklanıyordu. GDS'in bu eleştirisinin merkezi noktaları şunlardır: a) Pratikte (ama teoride de), tamamiyle tutarsız bir şekilde, çalışmanın m e r k e z i n e partinin kendisi konmadı. Genel olarak parti üyelerini oportünizme ve revizyonizme karşı mücadele içinde Marksizm-Leninizmin kavranması için geniş bir şekilde seferber etmek yerine, teorik çalışma yanlış bir şekilde uzmanlaştırıldı.

b) Cuntanın teşhirinin "kavranacak esas halka" olduğu tezi, devrimci mücadelenin sağ-oportünistçe sınırlandırılması ve sağ-oportünist gruplara verilen bir ödün olarak eleştirildi.

c) Birkaç örnek daha verilerek, sağ-oportünist baskı karşısında geri çekilme tehlikesinin gerçekte varolduğu bir bütün olarak ortaya kondu.

9. Yine Şubat 1982'de GDS-Info 2/82'de TKP/ML(B) II. Konferansına sunmak için hazırlanmış olan "Çizgimiz ve disiplin anlayışımız üzerine" başlıklı "karar tasarısı" yayınlandı. Bu yazı GDS-Info'nun aynı sayısında AMLP, WBK ve GDS'in ortak yazısında eleştirildi. (Bkz.K2, s.50-54, ç.n.)

AMP, WBK ve GDS'in altı sayfalık bu ortak eleştirisinde, tezler halinde, öncelikle tamamiyle yetersiz tartışma ve kanıtlara dayanan açıklama eleştiriliyor, içerik olarak bir dizi hata ortaya çıkarılıyordu. Tek tek eleştirilerde şu önemli noktalar konu edilmekteydi:

a) Marksist-Leninist bir partinin çeşitli belirleyici özelliklerinin ayrıntılı bir açıklaması yerine, TKP/ML'e ve genel olarak yeni kurulmuş bir komünist partisine karşı tavır konusunda genel değerlendirme fetişizmi;

b) Bir bütün olarak oldukça eksik olan I. Kaypakkaya'nın değerlendirilmesinde, onun ulusal sorunda esas saldırı yönünü büyük Türk şovenizmine yöneltmiş olmasının üzerinde yeterince durulmaması ve büyük Türk şovenizmi yönünde bir sapma içine düşülmektedir;

c) Yazıda, demokratik merkezîyetçi bir şekilde örgütlenmiş bir parti içindeki eleştiri özgürlüğünün bürokratik bir şekilde sınırlandırıldığı şeklinde çok önemli eleştiri —kısaca da olsa— getirildi;

d) AMLP, WBK ve GDS'in eleştirisinde ayrıca, Türkiye devriminin iki aşamasının nedenleri ve belirleyici özellikleri konusunda bir tartışma başlatıldı.

10. Mart 1982'de GDS-Info 3/82'de "Yalnızca tek tek bürokratik hatalar mı?" başlıklı yazı yayınlandı. GDS tarafından TKP/ML(B) II. Konferansına temsilci olarak gönderilen yoldaş bu yazıda II. Konferans-taki b ü r o k r a t i k hatalar ("Merkez" "Bütün yetkilere" sahip-

tir / teorik çalışma s a d e c e uzman yoldaşlar tarafından yapılır / daha önceki kararlarla çelişen yerleri göstermeden, kararların bürokratik bir şekilde kabul edilmesi / parti dışında eleştiri özgürlüğünün kural olarak yasaklanması) hakkında bilgi veriyordu. Temsilci bu hatalarda ciddi bir bürokratik sapmanın, birbirine bağlı hataların, bir "bürokratik tasarım"ın söz konusu olduğunu kanıtlamaya çalışıyordu.

11. Yine GDS-Info'nun Mart sayısında, Bonn'da "yeşiller"in Brejnev'e karşı yürüyüşlerine katılma konusundaki polemik sürdürüldü: a) GDS-Info 12/81'de yayınlanmış olan eleştirideki sorunların üstünü örten ve dikkatleri asıl eleştiriden başka yerlere çeken iki cümle hakkında GDS'in iki sayfalık ö z e l e ş t i r i s i, ve b) ATİF'in ve "TİK" yazı kurulunun "yeşiller"in yürüyüşü konusundaki tavrına GDS'in altı sayfalık bir eleştirisi yayınlandı. Bu yazıda, "yeşiller" ile "eylem birliği"nin aslında savunulduğu, ve hata olarak sadece eleştiri yapılmamış olmasının görüldüğü eleştiriliyordu.

12. Bundan sonra son olarak Nisan 1982'de GDS-Info 4/82'de 1 Mayıs konusundaki polemikğin birinci bölümü yayınlandı. Bu sayıda sadece platformun içeriği konusundaki tartışma aktarılmakla yetinildi.

13. Mayıs 1982'de Info 5/82'de GDS, 1 Mayıs ile ilgili bütün olayları ve tartışmaları ortaya koyan en önemli belgeleri yayınladı ve —şimdi elinizde olan— geniş bir yazılı tavrı ortaya koyacağını önceden bildirdi.

Şimdiye dek yürütülmüş olan polemikğin burada 13 maddede yapılan kısa açıklaması, şu sıralarda güncel olan TKP/ML(B) ile 1 Mayıs konusundaki polemikğin hemen hemen bir yıldan beri süregelen ideolojik mücadelelenin çerçevesi dışında kesinlikle görülemeyeceğini göstermektedir.

2) Şimdiye kadarki polemik ile bugünkü polemikğin beş önemli kesişme noktası

A) Bir Mayıs 1982'deki tavrı dolayısıyla TKP/ML(B)'e getirdiğimiz merkezi eleştiri noktalarından birisi, yani onun doğru devrimci şiarları eylemlerle doğrulamadığı; söz ile eylem arasındaki uyumu önemli görmediği, tam tersine sadece sözlerle yetindiği eleştirisi (burada kastedilen, çeşitli ülkelerden gelen devrimcilerin pratikte proleter enternasyonalist mücadele eylemi sorunudur); benzer ve şimdi de yeniden ortaya çıkmış olan "parti inşasının birinci aşaması"nın sadece propagandasını yapmakla; "çalışmanın merkezinde partinin kendisinin" olduğunun propagandasını yapmakla yetinmek ve bütün bunları tutarlı bir şekilde pratiğe uygulamama şeklindeki hatanın y e n i b a s k ı s ı d ı r.

B) Karar alındıktan sonra, genel olarak alınan karar üzerine çekişmeli tartışma yürütmenin yasak olduğu şeklindeki, bizim tarafımızdan revizyonist olarak nitelendirilen teze getirdiğimiz eleştiri; parti dışında eleştiriyi yasaklayan II. Konferans karar tasarısına getirdiğimiz eleştirinin y e n i b a s k ı s ı d ı r ve eleştirdiğimiz "bürokratik tasarım" ile bağıntılıdır.

C) Bağımsız Kızıl Bir Mayıs yürüyüşlerinin salt "taktiksel" gerekçelendirilmesine (çünkü biz bugün oldukça zayıfız) getirdiğimiz eleştiri; "yeşiller"ın Bonn'daki yürüyüşleri münasebetiyle bizim emperyalizm yanlısı bir yürüyüşe katılmayı reddetmemizle bağıntılı tartışmanın belli anlamda yeni baskısıdır.

D) Oportünist grupların Kızıl Bir Mayıs yürüyüşüne çağrılmaları da; oportünist güçlere karşı, kendisini Partizan, vb. oportünist gruplarla birlikte sözümona bir "devrimci blok" kurmakta göstermiş olan sağ-

oportünist tavrın y e n i b a s k ı s ı d ı r. Bu tavra uygun olarak, örneğin Duisburg'daki yürüyüşün kuyruğuna takılan DHD'cilere somut olarak hiçbir eleştiri getirilmedi.

E) Bir Mayıs tartışmasında —"TKP/ML(B) I. Konferansı" adlı belgeye bağlı olarak kavranacak esas halka somut tahlil mi, yoksa ilkelerin savunulması mı sorunu hakkındaki eski tartışmada olduğu gibi— yine ortaya çıkmış olan çelişki, merkezi ya da bölgesel yürüyüş düzeyinde salt pratik bir çelişki ilan edilerek, çelişkinin ideolojik keskinliği alınmaktadır. Arkada yatan ilkesel çelişkiler, yine inşa edilmiş, dikkatleri asıl özden başka yerlere çeken çelişkiler olarak adlandırılmaktadır. Kendi kelimeleriyle açıklayarak GDS'in eleştirisini bayağılaştırma yöntemi de —bu arada GDS'in metni hatta doğrudan yanlış aktarılmaktadır— yeni değildir ve daha önceden eleştirilmiş-tir.

Görüşümüze göre (okuyucunun GDS'in aşağıdaki Bir Mayıs'la ilgili tavrını inceleyerek gerçeklemesi gereken) bu bağıntılar, Kızıl Bir Mayıs hakkında süren tartışmanın acil olarak g e r e k l i ve kaçınılmaz olduğunu; ayrıca şimdiye kadar süren eleştiriyle bağıntılı olarak ve onun kapsamı içinde, karşılıklı eleştiri ve her örgütün öz eleştiri yapması sürecinde sadece teorik belgeleri eleştirmekle kalmayıp, bunun yanısıra pratiğin de tartışmanın kapsamı içine alınmasının çok yararlı olacağını göstermektedir.

II II II II II II II

II. GDS SAHTE MÜCADELE Mİ YÜRÜTÜYOR?

TKP/ML(B) Merkez Komitesinin derneklerde okunan 22.4.1982 tarihli mektubunun ilk yedi paragrafında, giriş olarak, ortaya çıkmış olan çelişkilerin sonucunun şu alternatife dayandığı değerlendirilmesi yapılmaktadır:

"BİR TEK MERKEZİ YÜRÜYÜŞ MÜ / YOKSA UÇ AYRI YÜRÜYÜŞ MÜ". ("Merkez Komitesinin GDS'in tavrı hakkında tavrı", K3, s.71, büyük harfler orijinalde)

Gerçekten de soruna "pratik sonuçlar" açısından yaklaşıldığında, salt sonuca bakan bütün gözlemciler için "sadece" bu sorun söz konusuymuş gibi gözükebileceğini yadsımak istemiyoruz.

Uç Kızıl Bir Mayıs yürüyüşü yapıldıktan sonra şimdi gerçekten çelişkilerimizin "pratik sonuçları" üzerine tartışabiliriz, tartışmalıyız da; uç yürüyüşün ortak yanlarını saptamanın yanısıra, Duisburg'daki yürüyüş ile Nürnberg ve Stuttgart'taki yürüyüşler arasındaki f a r k l a r ı da objektif ve önyargıdan uzak bir gözle inceleyebiliriz, ve incelemeliyiz de. Ama bu aslında başka bir konu; bunu başka bir yerde ele almak zorundayız.

Burada bizim için söz konusu olan şey başkadır: ilkönce, TKP/ML(B) Merkez Komitesinin, 22.4.1982 tarihli yazısında dikkatleri kendi görüşüne göre GDS'in hangi temel hataları yaptığına ve bu hataların ideolojik nedenlerinin ne olduğuna çekmediğine işaret etmek istiyoruz. Merkez Komitesi bunun yerine, yukarıda söylediğimiz gibi, "pratik sonuç" sorununu önplana çıkartıyor ve yazının devamında, ortaya çıkmış olan çelişkileri ve GDS'in ideolojik eleştiri noktalarını, bizim kesinlikle ortaya koymadığımız bir şekilde ve görüşlerimizin b a y a ğı l a ş t ı r ı l m ı ş, k a r ı k a t ü r i z e edilmiş ve a y r ı m y a p ı l m a k s ı z ı n açıklanmasına yolaçan bir şekilde alternatifler sıralayarak "aktarmakta"dır.

Bunun ardından, bizim hiç savunulmamış olan görüşleri (TKP/ML(B)'e —ç.n.) "malettığımız" açıklanmaktadır.

Yani bu giriş paragraflarının başlıca değerlendirmesi, GDS'in - her nedense- YEL DEĞİRMENLERİNE saldırdığı; TKP/ML(B)'e savunmadığı şeyler isnat ettiği; sorunları ve farklılıkları yanlış bir ışıkta gördüğü, vs. şeklindedir. Bu değerlendirmeye göre, aslında tüm bu ideolojik tartışma tamamiyle yersiz ve gereksizdir; başarısız bir şekilde yürütülmekte ve "asıl sorunu tanınmaz" hale getirmektedir.

Oysa biz sorunun bu kadar basit olmadığı görüşündeyiz! Aşağıda eleştirimizin aslında ne olduğunu ve hangi ideolojik çelişkilerin gerçekten varolduğunu elde olan belgelere dayanarak bir kez daha ve geniş bir şekilde göstermek istiyoruz.

TKP/ML(B)'in, ortaya çıkmış olan çelişkilerin n e d e n l e r i - n i n içyüzünü i d e o l o j i k olarak açıklamaya çalışmak yerine, GDS'in (k ü ç ü k bir grup olarak) kendi dar grupçu çıkarlarını çıkış noktası aldığı ve bundan dolayı bu denli direttiği şeklindeki, kolaycı olduğu kadar yanlış da olan bir formülasyonu kullanmış olmasından dolayı özellikle h a y a l k ı r ı k l ı ğ ı n a u ğ r a d ı ğ ı m ı z ı ve k ı z d ı ğ ı m ı z ı belirtmek istiyoruz.

III. BİR MAYIS 1982 VE BATI ALMANYA'DA PROLETER ENTERNASYONALİZMİ

1) Sert sözler (TKP/ML(B)'e güya "dolaylı" olarak getirdiğimiz proleter enternasyonalizmini yaralama suçlaması üzerine)

Merkezi proleter enternasyonalisti bir yürüyüş için; teori ve pratiğin, söz ve eylemin, içerik ve şeklin, bilgi ve davranışın u y u m l u ğ u n d e olması için getirdiğimiz kanıta karşılık veriliyor: "Burda bize dolaylı olarak getirilen eleştiri, bizim bunu böyle yapmak istemediğimiz; 1 Mayıs'ı sözde proleter enternasyonalisti bir gün yapmak istediğimiz; diğer milliyetlerden devrimcilerle omuz omuza yürümek istemediğimiz (pratikte!) şeklinde bir 'eleştiri'dir. Bu ciddi bir eleştiri değildir.

Önce bizim pratiğimiz ortadadır. Biz i m k ā n olan(!) her alanda (meselâ 1 Mayıs'ta Duisburg'da) diğer ülkelerden devrimcilerle omuz omuza yürümekten yanayız. Diğer ülkelerden devrimcilerin bizim Stuttgart'ta ve Nürnberg'de yaptığımız yürüyüşlere, güçsüzlükleri ve o alanda olmamaları nedeniyle katılmamalarının sebebi her halde biz d e ğ i l i z . Böyle bir durumu bizim bu yürüyüşlerimizin proleter enternasyonalisti olmayacağı şeklinde yorumlamak, bize göre bir d e m a g o j i dir." (K3, s.72)

Burada DEMAGOJİ olarak adlandırılan şeyin, gerçekte sorunun belirleyici özünü olduğunu açıklayıp, kanıtlamak istiyoruz. Merkez Komitesinin burada "demagoji" feryadı ile ve sakat kanıtlarla karşılık verecek kadar gocunmuş olması bile bu noktaya en büyük önemin verilmesi için yeterlidir.

Bu paragrafa yansıyan düşünce tarzının tümünün y a n l ı ş olduğunu göstermek istiyoruz.

Birinci olarak; TKP/ML(B)'in tepride, ortak çağrıda, vs. propagandasını yaptığı şeyl pratiğinde uygulamadığı; burada teori ile pratik, genel açıklamalar ile somut pratik arasında bir u ç u r u m u n olduğu suçlamasını biz "dolaylı olarak" değil, doğrudan getiriyoruz. Bunu daha açık bir şekilde seve seve ortaya koyuyoruz: GDS bugün bir yandan proleter enternasyonalizmi fikirlerinin ve şiarlarının propagandasını yapsa, ama pratikte diğer milliyetlerden işçileri içine almayan bir "saf Alman" yürüyüşü düzenleseydi, bu yanlış ve büyük Alman gövenisti bir sapma olurdu. Çünkü Bir Mayıs'ta komünist propagandanın canalcı noktası, varolan yerde ve zamanda varolana tapmak değil;

Alman ve yabancı kadın ve erkek işçilerin beraber, bir mücadele cephesinde yürümelerinin olanaklarını aktif bir şekilde, devrimci bir ruhla -kendiliğindenci bir ruhla değil- yaratmaktır. Ve biz burada açıkça, hiçbir koşul altında böyle "saf Alman" Bir Mayıs yürüyüşleri düzenlemek istemediğimizi vurgularız.

Bu sorunlar kompleksinin tümünü daha yakından incelemeye geçmeden önce, bir şeyin daha açıklığa kavuşturulması gereklidir: Biz TKP/ML(B)'e eleştirimizde, toptancı bir şekilde Bolşevik Partizan'ın bütün yürüyüşlerinde pratikte proleter enternasyonalizminden saptığı eleştirisini getirmedi; biz sadece Duisburg'daki proleter enternasyonalist yürüyüş ile Nürnberg ve Stuttgart'taki yürüyüşler arasında ayırım yaptık.

Ama burada da herşeyden önce bizim için sözkonusu olan şey bu iki ek yürüyüşün somut değerlendirmesi değildir. Dikkatleri bunun üzerine çekmek tamamiyle yanlış olurdu.

Esas dikkat, Merkez Komitesinin ek olarak bu iki yürüyüşün yapılması kararını almasının, proleter enternasyonalizminden bir sapma teşkil edip etmediğine; önde duran bütün görevler arasından, Bir Mayıs'ta mümkün olan çeşitli örgütlerle enternasyonalist bir şekilde işbirliği yapma çabası tarafından belirlenip belirlenmediğine çekilmelidir.

Biz açıkça, eleştirimizin Merkez Komitesine bir eleştiri olduğunu, ona (böyle bir --çn) karar almakla proleter enternasyonalizminden saptığı eleştirisini getirdiğimizi açıklıyoruz!

Şimdi TKP/ML(B) Merkez Komitesinin yukarıda aktardığımız açıklamalarına ikinci eleştiriye gelelim:

2) Bir Mayıs 1982'de Batı Almanya'da Türkiyeli işçilerin diğer ülkelerden işçi ve devrimcilerle birlikte mücadele etmeleri için gerçekte olanak-var mıydı?

TKP/ML(B) Merkez Komitesinin Nürnberg ve Stuttgart'ta yürüyüşler düzenleme k a r a r ı n a gelince; bu başından itibaren bilinçli bir şekilde pratikte -istisnalar dışında- yalnızca Türkiyeli işçileri ve devrimcileri birleştiren yürüyüşler yapma kararı alınmasıdır. Bu karar doğrudan, b i r merkezi yürüyüş yapma şeklindeki (İranlı Öğrenciler Birliği'UIS tarafından desteklenen) GDS'in önerisini hedef alıyordu.

Burada sorun şöyledir: Stuttgart ve Nürnberg'deki Bolşevik Partizanlı yoldaşlar için başka ülkelerin devrimcileri ile omuz omuza yürümeye olanak var mıydı, yoksa, TKP/ML(B) Merkez Komitesinin ileri sürdüğü gibi, bu olanak yok muydu? Sorun tam da budur ve bu sorunun yanıtlanmasındaki iki yaklaşım şekli çok ilginç ve aydınlatıcıdır:

Biz diyoruz ki: Evet, olanakların mükemmel bir şekilde varolmasından değil de , komünistler tarafından yaratılabileceğinden yola çıkılması; Merkez Komitesinin çeşitli ülkelerin devrimcileri ile bir araya gelme ve bu olanakları b e r a b e r c e yaratmaya istekli olması önkoşulu ile, bu olanak vardı. Evet, bu olanak vardı; ve eylem birliğine katılan örgütlerin gerçek güçleri ve açık siyasal çoğunluk kararı gözönünde bulundurulduğunda, bu olanak merkezi bir yürüyüşle gerçekleştirilebilirdi.

Oysa TKP/ML(B) Merkez Komitesi bu soruna biraz değişik yaklaşıyor: Uç yürüyüş yapma kararından yola çıkılıyor; bu karar üzerine tartışılıyor, diğer ülkelerin devrimcileriyle birlikte yürümeye olanaklarının yalnızca Duisburg'da olduğu, diğer ülkelerden devrimcilerin olmadığı Stuttgart ve Nürnberg'de bu imkânın olmadığı, ve devamla şunlar saptanıyor:

"Diğer ülkelerden devrimcilerin bizim Stuttgart ve Nürnberg'de yaptığımız yürüyüşlere, güçsüzlükleri ve o alanda olmamaları nedeni ile katılmamalarının sebebi herhalde biz değiliz." (agy)

Buna ne demeli? Kim bunu ileri sürdü? Biz Stuttgart'ta GDS'in bir yerel seksiyonunun olmamasında veya orada UIS'in büyükçe bir grubunun çalışması yapmamasında TKP/ML(B)'in veya onun Merkez Komitesinin suçu olduğunu söylemiyoruz. Bütün bunlar konuya ilişkin değildir. Ve tüm tartışma, dikkatleri TKP/ML(B) Merkez Komitesine getirilen eleştirinin üstünden geçen bir düzeye kaydırılmaktadır.

Oysa belirleyici sorun şudur: **Diğer Ülkelerden Devrimcilerle Pratik İşbirliği Yapmayı** baştan itibaren **Merkezi Bir Görev** olarak görerek işe koyulup **Onun Hayata Geçmesi İçin**; **Onun Gerçekleşmesinin Koşullarını Yaratmak İçin** mi çalışıyoruz, yoksa bu alt sıralarda bir sorun mudur ve ben tamamiyle başka bir bakışaşımdan karar verip, sonradan, üç yürüyüş yapılmasına karar verdikten sonra, Stuttgart ve Nürnberg'de diğer ülkelerden devrimcilerle beraber yürüyüş yapma olanağının olmadığını mı saptıyorum.

Bu Bir Mayıs 1982'de TKP/ML(B) Merkez Komitesinin —bunu çok düzelterek söylüyoruz— proleter enternasyonalisti bir yaklaşım tarzı göstermek yerine, proleter enternasyonalizminden bir sapma içinde olduğunu teoride ve pratikte kanıtlayabiliriz. Bereket versin Merkez Komitesi hiç utanmadan, açıkça ve doğrudan GDS'in önerisine YANIT olarak, 1 Mayıs 1982 için proleter enternasyonalisti düşüncelerden yoksun üç merkezi görev formüle etti.

GDS'in 8.3.1982 tarihli mektubunu (bkz. K3, s.5-7, ç.n.) okuyan herkes, (bu mektuptaki) **MERKEZİ FIKIRLERDEN** birisinin tam da devrimci, komünizme sempati duyan örgütlerin pratikte işbirliği yapmaları; proleter enternasyonalizmini sadece sözle ve kağıt üzerinde değil, tam tersine 1 Mayıs'ta her koşul altında sokakta ve ortak bir kırmızı 1 Mayıs yürüyüşü pratiğinde uygulama fikri olduğunu bilir.

Mektupta şöyle deniyordu:

"Bu öneriyle şimdiye kadar yapmış olduğumuz ortak çalışmalarını devam ettirmek istiyoruz... Enternasyonalist ruhla omuz omuza durmak (gerektirir)... Yani biz, bizim görüşümüze göre bu 1 Mayıs'ta proleter enternasyonalizmi ruhu doğrultusunda... **KIZIL BAYRAKLAR ALTINDA 1 MAYIS YÜRÜYÜŞÜ** düzenlemeliyiz... Biz yürüyüşle ülkelere ve milletlere göre bloklar kurulmasını, **BİRLEŞMİŞ ENTERNASYONAL BİR YÜRÜYÜŞ**... öneriyoruz. ... Biz böylece komünizmin talep ettiği enternasyonalizmin propagandasının yapılabileceğini düşünüyoruz. Böyle bir yürüyüşte çeşitli ülkelerden yoldaşlar daha sıkı bir şekilde yan yana gelebileceklerdir." (K3, s.5-6)

3) TKP/ML(B) Merkez Komitesinin "Üç görev"i proleter enternasyonalizmini tümüyle atlıyor

(Merkez Komitesince bizim 8.3.1982 tarihli mektubumuza yanıt teşkil eden) Merkez Komitesinin 1.4.1982 tarihli genelgesinde 1 Mayıs için açıkça ve su götürmez bir şekilde üç görev saptanmaktadır. Görevlerin saptanmasında, **Diğer Örgütlerle Ortak Çalışmanın Güçlendirilmesine, PROLETER ENTERNASYONALİST RUH İÇİNDE OMUZ OMUZA MUCADELE EDİLMESİNE RASTLANMAMAKTADIR!**

Parti içindeki çelişkiler açıklandıktan ve DGB yürüyüşlerinin niteliği belirlendikten sonra genelgede kısaca şöyle denmektedir: "O halde, 1 Mayıs 1982'de birbiri ile bağıntı içinde (Almancaya "op timal", 'en iyi şekilde' olarak çevrilmiş —ç.n.) çözmeye çalışmamız gereken birden fazla görev vardır.

- Gerici sendika ağalarının önderliğindeki 1 Mayıs yürüyüşleri karşısında Kızıl 1 Mayıs yürüyüşü alternatifini koyma görevi
- Bu yürüyüşlere katılabilecek tüm devrimcileri seferber etme görevi
- DGB yürüyüşlerine katılanlar arasında mümkün olan en büyük güçle komünizmin propagandasının yapılması görevi." ("MK'nin Partiye yayınladığı genelge: 1 Mayıs 1982 üzerine", K3, s.9; ayrıca bkz. "GDS temsilcisinin tutanağı", K3, s.40)

Burada GDS'e doğrudan saldırmaksızın ve onu eleştirmeksizin, GDS'in kinden tamamiyle farklı görevlerin saptandığını; **BATI ALMANYA'DAKİ Diğer Devrimci Örgütlerle Sıkı Bir Şekilde Birleşilmesi Görevinin Özellikle Önemli Bir Görev Olarak Kesinlikle Görülmediğini ve Propagandasının Yapılmadığını** kimse yadsıyamaz!

BİR MAYIS'TAKİ BU GÖREV SAPTAMASINDA, ÜZEL BİR GÖREV OLARAK PROLETER ENTERNASYONALİZMİNE RASTLANMAMAKTADIR. Bu bir rastlantı değildir. Çünkü devamla üç görevden aşağıdaki sonuncu çıkartılması (aslında hiç de ikna edici olmamasına karşın) ancak böyle ikna edici gibi gösterilebilir:

"**MERKEZİ YÜRÜYÜŞ** şeklindeki eylem biçimi görüşümüze göre, bütün bu görevlerin en iyi biçimde çözümüne hizmet eden bir eylem biçimi değildir." (agy)

(Tüm tartışmanın, sözde öncelikle sorunun bir şekil sorunu olduğu yönüne saptırıldığına şimdiden burada dikkat çekmek istiyoruz.) **ÇEŞİTLİ ÜLKELERDEN DEVRİMCİLERİN PRATİKTE İŞBİRLİĞİ YAPMALARININ EN İYİ ÇÖZÜM ŞEKLİ ÜZERİNE TARTIŞILMADIĞI VE TARTIŞILMAYACAKI** burada açıkça gözükmektedir: Çünkü bu görev sırra kadem basmıştır, ona **Hiç-BİR YERDE RASTLANMAMAKTADIR.** Ortadan kaybolmuş, kayıplara karışmış, gözlerden kaybolmuştur. Buna uygun olarak şöyle devam edilmektedir:

"Merkezi yürüyüş, yalnızca birinci görevi (bızce de en önemli görevi) (Parantez içindeki yer Almanca çeviride yoktur.—ç.n.) çözmektedir)... DGB yürüyüşlerine karşı, devrimci bir alternatifin ortaya konması (Bu cümle Türkçe orijinal metinde yok —ç.n.)

Merkezi yürüyüş yapılması halinde, bizim açımızdan (n) katılım —en azından uzak bölgelerden gelecekler açısından— yarıya yakın bir düşme gösterecektir.

Merkezi yürüyüş ayrıca, DGB yürüyüşlerine mümkün olan en fazla güçle gitme ve propaganda yapmak için de uygun değildir. (Bu cümle Türkçe metinde farklı —ç.n.)" (agy, s.10-11)

"Genelge"deki bir sonraki (Türkçede iki sonraki—ç.n.) paragrafa da bir göz atalım:

"Bütün bu görevlerin birbiri ile bağıntı içinde en iyi bir şekilde çözülmesi için en uygun eylem biçimi görüşümüze göre bölgesel düzeyde kendi bağımsız yürüyüşlerimizi yapmak; ve buna ek olarak da yürüyüşler öncesi veya sonrasında DGB yürüyüş ve mitinglerinde toplu halde propaganda yapmaktır." (agy)

Proleter enternasyonalizmin özel görevlerini göze batan bir şekilde dışlayan bu üç sihirli görev tekrar tekrar öne çıkartılmaktadır.

Soruna nereden bakılırsa bakılsın, tam da **Diğer Ülkelerden Devrimci Örgütlerle Proleter Enternasyonalizmi Ruhu İçinde Omuz Omuza Birleşmek İçin** merkezi bir yürüyüş yapılması şeklindeki GDS'in ilk önerisinin önemine rastlanmamaktadır!

(n) TKP/ML(B) Merkez Komitesinin daha sonraları (bkz.22.4. tarihli yazı), merkezi yürüyüşün GDS için sözümona özellikle yararlı olduğunu ve herhalde bundan dolayı onu bu kadar şiddetle savunduğunu keşfetmesini biraz aşağıda inceleyeceğiz.

4) Eğer DGB yürüyüşlerinde çeşitli milliyetlerden işçilerin birarada yürümesi proleter enternasyonalizminin bir göstergesi d e ğ i l s e , buradan zorunlu olarak bunun belirli komünist yürüyüşlerin de gerekli bir göstergesi olmadığı sonucu mu çıkar?

Bu ilişkide, 1.4.1982 tarihli genelgenin proleter enternasyonalizmi ile ilgili bir pasajının eleştirilmesi gereklidir.

Bu pasajda, bir ülkenin işçileri tarafından düzenlenen proleter enternasyonalisti yürüyüşlerin de olabileceği (biz bununla hemfikiriz, ama eğer g e r ç e k t e n de ortak bir yürüyüşün olanakları yaratılamıyorsa tabii) şeklindeki "çok derin" (ama kesinlikle bize isabet etmeyen) fikirler öne sürülmekte ve bu 1 Mayıs'ta Batı Almanya'da çeşitli milliyetlerden işçilerin birleşmelerinin önemini aşırı derecede aşığılatmaktadır:

"Çünkü proleter enternasyonalizmini belirleyen bir yürüyüşte çeşitli milliyetlerden işçilerin birlikte yürümesi değildir. Bu tabii ki iyi ve olumludur. Ama proleter enternasyonalizmini buna bağlamak yanlıştır. Bir yürüyüş çeşitli milliyetlerden işçiler yürümeseler bile, proleter enternasyonalisti bir nitelik taşıyabileceği gibi; çeşitli milliyetlerden işçiler birlikte yürümler de proleter enternasyonalisti nitelik taşımayan bir sürü yürüyüş olabilir." (agy, s. 13)

Bunun arkasından gelen bu düşüncenin uygulanmasına geçmeden önce, bizim h i ç b i r z a m a n h e r yürüyüş için belirleyici olanın, ona çeşitli milliyetlerden işçilerin katılması olduğunu ileri sürmediğimizi bir kez daha açıklığa kavuşturmak istiyoruz. Bir yürüyüşün proleter enternasyonalisti olup olmadığının saptanmasında y e ğ a n e kıstasın, o yürüyüşte çeşitli milliyetlerden işçilerin katılması olduğunu da h i ç b i r z a m a n ileri sürmedik. Burada polemik yapılan böyle ilkel görüşlere sahip değiliz. Biz bugünkü koşullarda 1 Mayıs'ta bir Kızıl 1 Mayıs yürüyüşü düzenlemek istiyorduk; bu yürüyüşte çeşitli milliyetlerden işçilerin katılmasını ya da ulusal türden başka bakışaçılarının arka plana atılarak bu uğurda uğraşmayı, birçok vazgeçilmez ve gerekli koşullardan b i r i s i l (t e k b a ş lı) n a yeterli olmayan bir koşul) olarak görüyoruz.

TKP/ML(B) Merkez Komitesinin bunun neden önemsiz olduğunu "kanıtlama" yöntemi, kesinlikle ciddi bir polemik çerçevesinin dışına çıkmaktadır. Yukarıda aktardığımız bölümün hemen arkasından gelen şu açıklamaya acaba ne demeli?

"Böyle yürüyüşlere en güzel örnek aslında DGB'nin 1 Mayıs yürüyüşleridir. Şekil olarak bakıldığında bu yürüyüşlere 'proleter enternasyonalisti' demek çok kolaydır. Ama bu yalnızca şekilde böyledir. Bir yürüyüşün proleter enternasyonalisti olup olmadığını belirleyen, o yürüyüşte savunulan içerik, o yürüyüşte damgasını vuran düşüncedir. Şurası açıktır ki, Nürnberg ve Stuttgart'taki yürüyüşler, merkezi bir yürüyüş yapmamız halinde kendimize vereceğimiz platform temelinde yapılacaktır. Yani merkezi olsun, bölgesel olsun, yürüyüşler aynı platform temelinde olacaktır. Bu durumda merkezi yürüyüşte proleter enternasyonalisti deyip, bölgesel yürüyüşte proleter enternasyonalisti değil demek, tekyanlı bir yaklaşımın ürünüdür. Yanlıştır." (agy)

TKP/ML(B) Merkez Komitesinin düşüncesi burada özellikle açık bir biçimde ortaya çıkmaktadır:

Gerçekten de DGB yürüyüşlerinde çeşitli milliyetlerden işçilerin yürüyüşe katılmaları belirleyici d e ğ i l , sadece "şekil" sorunudur ve proleter enternasyonalizminin ifadesi değildir.

Aynı şekilde, örneğin revizyonist bir partinin fabrika hücrelerinin olması salt "şekil" sorunudur ve bu revizyonist partinin Leninist olduğu demek d e ğ i l d i r .

Ama buradan h i ç b i r durumda şu genel sonuç çıkarılamaz: Bir bütün olarak bir yürüyüşte salt "içerik" ve çizgi yeterlidir; çeşitli milliyetlerden işçilerin omuz omuza yürümeleri genel olarak "şekil" sorunudur.

Bizim bu konudaki görüşümüz şöyledir: Doğru bir çizgi olmadan bir yürüyüşün proleter enternasyonalisti olduğundan zaten söz edilemez. Bu açıktır. Ama tartışmanın konusu aslında bu değildir.

Tartışmanın konusu, bu gerekli belirleyici özelliğin y e t e r l i olup olmadığı; birkaç tane gerekli belirleyici özelliğin olup olmadığıdır.

Biz şunu söylüyoruz: Evet, çizgi bir önkoşuldur; ama o bu somut durumda yeterli d e ğ i l d i r . Aynı şekilde, doğru bir program, bir partiyi gerçekten Marksist-Leninist olarak nitelendirmek için yeterli değildir, çünkü "şekil", yani Leninist örgüt, vazgeçilmez bir belirleyici özelliktir, yani program konusundaki fikirsel birlik mutlaka örgütün pratik, maddi birliği tarafından t a m a m l a n m a lı dır.

TKP/ML(B) Merkez Komitesinin mantıksızlığını açıklığa kavuşturmak, onun yanlış "tek-nokta düşünme tarzı"nı (w) ortaya koymak için, fabrika hücreleri sorununu bir kez daha ele alalım.

Kabul, fabrika hücreleri sorunu Leninist partinin yegâne belirleyici özelliği değildir. Fabrika hücreleri o l m a m a s ı n a rağmen bir örgütün Marksist-Leninist olarak nitelendirilebileceği durumların olabileceğini de kabul ediyoruz (örneğin Rusya'da "Emeğin kuruluş" grubu).

Fabrika hücrelerinin yaratılmasının gerekliliği konusunda polemik yapıldığı bir sırada, işçilerin örgütlenmek istediği, ama fabrika hücrelerinin yerine semt hücrelerinin kurulduğu bir durumda "fabrika hücrelerinin her zaman gerekli" olmadığını; bir bütün olarak fabrika hücreleri sorununun bir "şekil" sorunu olduğunu; her ne olursa olsun örgütün Marksist-Leninist olduğunu, çünkü içeriğin, programın Marksist-Leninist olduğunu, vs., vs. tekrar tekrar vurgulamak kesinlikle yersizdir.

(w) Bu "tek-nokta düşünme tarzı" şeklindeki mantık TKP/ML(B) Merkez Komitesinin bir kereye mahsus bir hatası değildir. Tam tersine, o başka bir yerde yine karşımıza çıkmaktadır. Orada, diğer bütün belirleyici özelliklerden bağımsız olarak, Bolşeviklerin pratiğinde bir dönüm noktasından söz edebilmek için, GDS için s a d e c e merkezi ya da bölgesel yürüyüşler sorununun belirleyici olduğu görüşü GDS'e maledilmektedir. Merkez Komitesi, kendisine özgü mantıkla şunu açıklıyor:

"Geçen döneme olan fark, (yürüyüşün--ç.n.) bölgesel ya da merkezi olmasında yatmamaktadır. Eğer sorun böyle olsa idi, o zaman DGB içinde merkezi bir yürüyüş yapmamızın da GDS'den yoldaşlarca doğru görülmesi gerekirdi." (agy)

Bir Mayıs'la ilgili tartışmada merkezi ya da bölgesel yürüyüş sorunu belirli bir rol oynamış olsa da, bütün sorunu birkaç bakışaçısından sadece b i r i l n e indirgemek ve ondan sonra da mantıksızlıktan da öte birşey olan bu "mantık"la, deyim yerindeyse bizim "suçumuzu kanıtlamaya" çalışmak, tamamiyle mantıksız bir davranıştır. Çünkü 1 Mayıs'taki tutum konusundaki tartışmada bizim görüşümüze göre ikna edici olan b i r ç o k belirleyici özellik öne sürmüş olduğumuz açıktır.

Merkezi/bölgesel sorununun temeli olarak bizim bir belirleyici özellik—yani merkezi/bölgesel—değil, en azından üç belirleyici özellik gördüğümüzü TKP/ML(B) Merkez Komitesi nasıl yadsıyacaktı?

Biz şunu diyorduk:

— DGB'nin yürüyüşlerini terketmenin veya onlardan bağımsız yürüyüş yapmanın yanı sıra, (sadece propaganda ile değil) e y l e m l e r

(Dipnotun devamı bir sonraki sayfada)

Böyle bir kanıtlamanın safsata ve sakat olacağını; ayrıca böyle bir tutumla tartışma konusu olan belli bir sorundan kaçınıldığını herkes görür. Dikkatler fabrika hücreleri sorunundan, hiç tartışma konusu olmayan bir soruna, yani programın Marksist-Leninist olup olmadığına, vs. çekilmektedir.

Bu tutumun arkasında, belirli bir sorunu doğru bir şekilde yanıtlamak, bir görevi doğru bir şekilde saptamak için birçok belirleyici özelliğin birarada olmasının, tüm bir yapının olmasının gerektiğinin; ve herşeyi tek noktaya —hem de o sırada tartışma konusu olmayan bir noktaya— indirgenmenin hiçbir işe yaramadığının hiç anlaşılmamış olması yatmaktadır.

Burada her okuyucuya, Lenin'in "Bir adım ileri, iki adım geri" adlı olağanüstü öneme sahip eserine başvurularını ve özellikle Q bölümünde belirli bir örgütlenme tipi, yani Leninist tip sözkonusu olduğunda, üzerinde fikirbirliği olan program sorununa atlayan Martovcularla Lenin'in nasıl alay ettiğine bakmalarını enerjik bir şekilde önermeden geçemeyeceğiz. Lenin buna bağlı olarak, Martovcuların yazılarında (şu görüş—ç.n.)

"... kırmızı bir şerit gibi uzayıp gidiyor: içerik, biçimden daha önemlidir; program ve taktikler, örgütten daha önemlidir." (Lenin, age, s.232, Sol yayınları)

diyor; onların dikkatleri tam da "cümle kuruluşu" üzerine yürütülen tartışmadan başka yerlere çekmek için, ciddi bir yüz ifadesiyle, alfabenin (çizgi) cümle kuruluşundan (örgütlenme sorunu) daha önemli olduğunu, içeriğin şekilden daha önemli olduğunu açıklayarak asıl tartışmadan kaçma yöntemini teşhir ediyor. Lenin, bunun felsefe olarak gösterilmek istenen "beylik laflar" olduğunu açıklıyor.

Çeşitli milliyetlerden işçilerin katılmasına rağmen DGB yürüyüşleri nin proleter enternasyonalisti olmadığı; hatta bunun, bir yürüyüşte çeşitli milliyetlerden işçilerin birarada yürümesi sorununun önemli olmadığı; o l m a d ı ğ ı n ı k a n ı t ı o l d u ğ u; sözkonusu olan şeyin "şekil" değil de "içerik" olduğu şeklindeki "derin 'fikirler'" in görüşümüze göre sadece içerik olarak yanlış olmakla kalmayan, bunun yanısıra formel mantık açısından en ufak taleplere bile dayanamayan "beylik laflar" olduğunu kararlılıkla açıklıyoruz. (Eğer bir şey belirli bir durumda önemli değilse; bu aynı şeyin d i ğ e r durumlar da da önemli olmadığının kesin kanıtı değildir.)

Bir kez daha toparlayalım:

Bir yürüyüşün gerçekten proleter enternasyonalisti olarak görülüp görülemeyeceğini belirleyen önemli —ama yegâne değil— bir nokta, içeriktir, çizgidir (platform, bildiriler, pankartlar, sloganlar, vs.); bunun yanısıra, mümkün olan yerlerde sözlerin eylemlerle desteklenip desteklenmemesi de belirler.

Bu 1 Mayıs'ta bizim için bu, sadece doğru bir çizginin tek başına belirleyici özellik olmadığı; çeşitli ülkelerden işçilerin beraberce yürüyüş yapma maddi olanağının kullanılması koşulunun da buna e k - l e n m e s i gerektiği anlamına gelir.

(Önceki sayfadaki dipnotun devamıdır)

düzenleyerek 1 Mayıs'ı yozlaştıranlara karşı gelinmesi gereklidir. - Sadece bu da yeterli değildir; bunun dışında başka belirleyici özellik olarak çeşitli milliyetlerden işçilerin doğru çizgi temelinde m u t l a k a b e r a b e r c e bu eylemi yapabilmeleri için f e - d a k a r l ı k da yapılmalıdır. - Yakın çevrenin seferber edilmesi önplanda durmalı; bu eylemde birincil olarak onların eğitimine önem vermeliyiz.

5) Mümkün olan gerçek eylemlerle desteklenmeyen proleter enternasyonalizmi şiarları, "beş para etmez" (Stalin) — Açıklama için üç örne

22.4.82 tarihli mektubun tahliline geri dönelim. Bir Nisan '82 tarihli "genelge"de olduğu gibi, 22.4.82 tarihli bu mektupta da bütün tartışma "içeriğin" proleter enternasyonalisti olduğuna; "öz"ün bu olduğuna, vs. indirgenmektedir. Stuttgart ve Nürnberg'deki yürüyüşlere getirdiğimiz, onların proleter enternasyonalizmini p r a t i k t e uygulamadıkları eleştirisi hakkında şunlar söylenmektedir:

"Böyle bir durumu (S. ve N.de yürüyüşlere katılabilecek diğer ülkelerden devrimcilerin olmamasını —y.n.) bizim bu yürüyüşlerimizin proleter enternasyonalisti o l m a y a c a ğ ı şeklinde yorumlamak bize göre bir demagojidir.

İkinci olarak böyle bir yorum, bu yorumu yapan yoldaşların proleter enternasyonalizmi konusunda yanlış anlayışlar savunduğunu da göstermektedir. Bize göre bir yürüyüşün proleter enternasyonalist olduğunu b e l i r l e y e n ona çeşitli milliyetlerden devrimcilerin katılması değil (bu tabii ki eğer mümkün olursa çok iyi bir şeydir, ve sağlanmaya çalışılmalıdır) onun i ç e r i ğ i d i r . Sorunun ö z ü budur." (K3, s.72-73)

Bizim teorinin pratiğe uygulanması ile ilgili getirdiğimiz eleştiriyi Merkez Komitesi hiç ele almamaktadır. Ortaya attığımız teori-p t i k sorunu, propagandası yapılan şeyin (özellikle proleter enternasyonalizmi sorunda da) gerçekleştirilmesi sorunu, söz ve eylem b i l i ğ i , daha önce 1.4. tarihli genelgede yapıldığı gibi, içerik v e şekil sorunu haline getirilmekte; değindiğimiz söz ve eylem birliği sorunu, belirleyici olmayan, öze ait olmayan bir şey derekesine indirilmektedir.

Merkez Komitesine göre sorunun ö z ü , yürüyüşün içeriği, yani platform, çağrı, pankartlar, sloganlar, vs.dır; başka bir şeye işaret eden, tartışmaya başka bir canalcı bakış açısı getiren kişi "demago yapmaktadır.

Bu sorunu daha genel bir şekilde incelemeye geçmeden önce —görüşümüze göre katı bir şekil almış bulunan bu sorundaki sapmayı yumuşatmak için— sorunu bir kez de teleskop yöntemi ile ele almak istiyoruz: yani görünüşte sadece ufak bir sapma oluşturan bir farklılığın, daha ciddi durumlarda n e l e r e yolaçabileceğine Marksizmin bakış açısından açıklık getirmek istiyoruz. Her karşılaştırmada sadece belirli bir açıdan (eğer karşılaştırma uygun ise, o zaman tartışılan konunun özü hakkında) paraleller çekilmesi mümkün olmasına rağmen; tam da bu gibi durumlarda gözbe batan örneklerin yardımı dokunmaktadır. T e noktada, yani teori ile pratik, şiarlar ile onların pratiğe uygulanması, başka bir deyişle(m), içerik ile şekil arasındaki ilişki konusunda, paraleller çekmenin mümkün olduğu birkaç karşılaştırma yapmamız istiyoruz.

II

BİRİNCİ ÖRNEK: Emperyalist Birinci Dünya Savaşının sonuna doğru 1 Mayıs kutlanacak. Bu konudaki çağrının içeriği, pankartlar saptanmış durumda: Cephe kardeşleşme, proleter enternasyonalisti birleşme!!! İki cephe arasındaki uzaklık 10 kilometre; bozguna uğramış olan Rus ve Alman orduları içinde devrimciler komiteler kurmuş durumda.

Şimdi sözkonusu olan (TKP/ML(B) Merkez Komitesinin kelimeleriyle

(m) Başka ülkelerden devrimcilerin 1 Mayıs yürüyüşüne katılmaları sorununun görüşümüze göre kesinlikle içeriğe uygun düşen "şekil" sorunu olarak görülebileceğini burada önceden bir kez daha açıkça saptamak istiyoruz. Ama bu birincil ya da öze ait bir sorun değildir. Öze ait sorun, söz ile eylemin uyum içinde olmasıdır.

söylemek gerekirse), 1 Mayıs kutlamaları için "gekil" seçilmesi.

Rus Bolşevikleri şunu öneriyor: (Tehlikeli yola çok kişinin katlanmamasına ve bundan dolayı da 1 Mayıs kutlama törenine daha az kişinin katılmasına rağmen) cephenin ortasında ORTAK BİR TÖREN; devrimci proleter enternasyonalisti morali yükseltmek, (cephenin —ç.n.) diğer kesimlerine örnek olmak için, (yaratılabilecek olan) gerçek olanaktan yararlanmanın vazgeçilmez bir aracı olarak GERÇEKTEN KARDEŞLEŞME.

Alman komiteleri şöyle karşılık veriyorlar: Herkesin kendi başına kutlaması daha iyi olur; o zaman bir bütün olarak daha fazla katılan olur; belirleyici olan törenin içeriğidir, o da zaten proleter enternasyonalisti. "Bulunulan yerde" (eğer durum varolduğu şekliyle kabul edilirse) beraber yürüyüş yapma ve tören düzenleme olanağı yoktur; BİR PROLETER ENTERNASYONALİSTİ TÖREN İÇİN BELİRLEYİCİ OLAN başka ulustan devrimcilerin katılması değil, içeriktir! Sorunun özü budur!

Rus Bolşevikleri şu karşılığı veriyorlar: Gelin, BERABER KUTLAYALIM; sloganları, ortadan kaldırılmaları gereken bütün engelleri aşarak da PRATİĞE UYGULAMALIYIZ; sizin töreniniz bütün yazılara ve sözlerle rağmen pratikte proleter enternasyonalisti o l m a y a c a k t ı r .

Alman komitelerinin yanıtı şöyle: Bu demagojidir. Demek bizim törenimiz (pratikte) proleter enternasyonalisti değilmiş? O zaman bir tek milliyetten devrimcilerin yürüyüş yaptığı her yerdeki törenler proleter enternasyonalisti değil herhalde? Önemli olan i ç e r i k t i r ! Ayrıca (kardeşleşmeyi gerçekleştirmiş olduklarından dolayı devrimci birliklerin 1 Mayıs'ı beraber kutladıkları) x, y adlı yerler bizim proleter enternasyonalisti olduğumuzu göstermektedir.

Bolşevikler şöyle yanıtlıyorlar: Çeşitli milliyetlerden devrimcilerin birarada kutlama olanakları yaratılamıyorsa, o zaman "cephede kardeşleşme" şiarı pratik bir şiar olarak durmamaktadır. Ama bizim için o pratik bir şiaardır. Başka bir yerde bunun doğru yapılması, onu bizim burada yanlış yapmamız için bir neden değildir.

II II II

Bu örnekle, belirli içeriklerin ve şiarların, belirli teorik taleplerin herşeyden önce —eğer merkezi pratik talepler sözkonusu ise, o zaman hattâ belki pek o kadar merkezi olmayan talepler pahasına— g e r ç e k l e ş t i r i l m e l e r i n i n gerekli olduğunu göstermek istiyoruz.

Ne tek başına salt pratiğin, ne de tek başına salt içerik açısından doğru şiarların belirleyici olmadığını; belirleyici olanın pratik mücadele için ortaya atılmış olan, g e r ç e k l e ş t i r i l e b i l e c e k olan şiarların g e r ç e k l e ş t i r i l m e s i olduğunu göstermek istiyoruz.

II

İKİNCİ ÖRNEK: Sekiz Mart, Kadınlar Günü. Merkez Komitesinin çağrısı şu: Kadınların kurtuluş günü olan 8 Mart'ı kutlayalım. Çizginin, bu toplantı ve yürüyüş çağrısının doğru olduğundan yola çıkıyoruz.

Belirli bir yerde, yürüyüş ve toplantıyı iki günden birinde yapma olanağı var. Bu günlerden birinde çok daha fazla kişinin katılması olanağı var; ama o günün sakıncası, büyük bir elbise fabrikasında çalışan kadınların somut koşullarda o gün çalıştıklarından dolayı katılamayacaklar. Yani yürüyüş o gün yapılırsa, hemen hemen sadece erkekler katılabilecekler.

Sekiz Mart'ta sadece erkeklerden oluşan bir yürüyüş mü yapılacak? Toplantıda "kadının kurtuluşu" hakkında sadece erkekler mi ateşli konuşmalar yapacaklar?

Kadınlar yürüyüş ve toplantının bu günde yapılmasına kararlı bir şekilde karşı çıkıyorlar ve yürüyüş ve toplantı için —bir bütün olarak katılanlar daha az olsa bile— m u t l a k a kadınların katılmalarına olanak sağlayan başka bir gün seçilmesi gerektiğini açıklıyorlar.

Onlara şu açıklanıyor:

Sizin katılmanız ya da katılmamanız sadece ş e k i l i sorundur! Yürüyüşün içeriği doğrudur! Bize bu yürüyüş ve toplantının kadınların kurtuluşunu gerçekten (pratikte) hedeflemediği suçlamasını getirmek demagojidir. Görüşümüze göre, bir yürüyüşün kadınların kurtuluşunu hedeflemesini belirleyen şey, ona kadınların katılması olgusu değil, yürüyüşün içeriğidir. Sorunun ö z ü budur!

Ve şu eklenir:

Eğer olanak olsa, kadınlar katılsa, bu çok iyi birşey olurdu. Ama bu, ancak katılanların sayısının azalması pahasına mümkün olabilir. Başka bir tarihte "çevremizi" "seferber" edemeyiz, vs.

Kadınlar şöyle yanıt verirler:

Ama bunun olanakları y a r a t ı l a b i l i r ! Gerçi bu daha zor olacak; daha az insan seferber etmiş olacağız, ama böylece kadınların kurtuluşu ile ilgili şiarların bir kısmı pratiğe uygulanmış olur. Bu ne biçim şeydir böyle: bir yanda "kadın ve erkek işçiler birleşince güçlüdür!" sloganı, öte yanda sırf erkeklerden oluşan bir yürüyüş? Burada doğru şiarla PRATİKTE AÇIKÇA ALAY EDİLMEKTEDİR, çünkü ona uygun davranılmamaktadır. Laflarınızla, yazınızla, pankartlarınızla ç e i l i ş t i ğ i n i z i q o r m u y o r m u s u n u z , tamamen yanlış bir şekilde düşündüğünüzün farkında değil misiniz?

Erkekler hapishanesinde tutuklu olan işçi yoldaşlar 8 Mart'ı bir toplantı düzenleyerek kutlarsa ve bize selam yollarlarsa, onlara hiçbir suçlama getirmeyiz. Tersine onların yaptığı muhteşem bir şeydir.

Ama burada bizim durumumuzda tamamiyle başka birşey sözkonusudur: Sözkonusu olan şey, gerçek olanığın yaratılabilir olmasına rağmen, yaratılmaması olması; teorinin pratiğe uygulanmasıyla alay edilmesi ve hattâ demagoji yapmakla suçlanıyor olmamızdır. "Şu şekilde olsa acaba ne olur?" şiarına uygun bir şekilde, konuyu izin verilemez bir şekilde genişleterek somut sorundan kaçmayın. Bizim içinde bulunduğumuz durumda diğer görevleri arka plana iterek pratik ortak mücadeleye eylemi sorununun ön plana çıkarılmaması yanlıştır. Sorunun özü budur!

II II II

Merkezi şiarların (8 Mart'ta kadınların kurtuluşu, 1 Mayıs'ta proleter enternasyonalizmi), eğer olanak varsa (varolana tapma, "Biz onu şu şekilde saptadık ve zaten başka türlü yapma olanağı da yok" bakış açısıyla değil; olanakları y a r a t a n devrimci komünistlerin bakış açısıyla) p r a t i ğ e uygulanmalarının gerekli olduğunu bu örnekle göstermek istiyoruz. Bir de böylesi durumlarda pratiğe uygulanmanın, (ne kadar doğru olursa olsun) salt boş laflar derekesine indirgenen şiarlardan daha önemli olduğunu göstermek istiyoruz.

II

ÜÇÜNCÜ ÖRNEK: New York'ta 1 Mayıs, merkezi slogan, uluslararası sloganların yanısıra, faşist ırk ayrımı siyasetini de gözönünde bulundurarak, "Black and white workers unite!" ('Zenci ve beyaz işçiler birleşin!') sloganı. Yekpare komünist partisinin yanısıra, Harlem'de salt zencilerden oluşan, kentin başka bir semtinde ise salt beyaz işçilerden oluşan nüfuzlu semt komiteleri var. Bir Mayıs yürüyüşünün seyri üzerine ortak görüşme yapılıyor. Önerilerden birisi: birtek ortak yürüyüş düzenlenmesi; diğer öneri: iki yürüyüş, birisi ortak, diğeri beyaz işçilerin oturduğu semtteki kompüter fabrikasında grevde olan işçileri desteklemek için salt beyaz işçilerin oturduğu semtte bir yürüyüş.

Tartışma içinde Harlem semt komitesi şunu açıklıyor: Tamam, kompüter fabrikasındaki işçilerin grevi desteklenmelidir, ama 1 Mayıs'ta bir şey, yani zenci ve beyaz işçilerin beraber yürüyüş yapmaları m u t l a k a gereklidir!

Beyaz işçilerin oturduğu semtin komitesi şöyle yanıt veriyor: Böyle bir yorumlama tamamiyle yanlıştır, yürüyüşün içeriği belirleyicidir! Eğer iki yürüyüşle daha fazla insan seferber edilecekse, birkaç yerde doğru çizgi yaygınlaştırılacak ve devlete karşı mücadele edilecekse; o zaman eylemin şekli, zenci ve beyaz işçilerin birleşik yürüyüş düzenlemeleri sorunu o kadar önemli değildir.

Harlem komitesi karşılık verir: Bir Mayıs yürüyüşü PRATİĞİNDE faşist ırk ayrımı siyasetinin aşılmasının, ona ortaklaşa göğüs gerilmesinin merkezi öneme sahip olduğunu anlamıyor musunuz? "Zenci ve beyaz işçiler bir mücadele cephesinde!" şiarı sadece taşınmamalı, bunun yanısıra, eğer herhangi bir şekilde olanağı varsa, gerçekleştirilmelidir de. Hattâ, eğer bu şiar taşınırsa ve hiçbir zenci işçi beraber yürümeyse, o zaman böyle bir yürüyüş —başka açılardan ne kadar yararlı olursa olsun— bu açıdan hiçbir yarar getirmemesinin yanısıra zararlıdır. Z a r a r l ı d ı r , çünkü bizim l â f z a n l a r olduğumuz; olanak olan yerde propagandasını yaptığımız şeye uygun hareket etmediğimiz izlenimi mutlaka uyandıracaktır.

Lenin'de her zaman e s a s n o k t a şuydu: Sınıf mücadelesinin ana fikri olarak teori ile pratiğin birliği; sözler ile eylem arasında hiçbir çelişkinin olmaması; şiarların süs olarak kullanılması değil, eylem için kılavuz olmaları.

II II II

Diğer iki örnekte olduğu gibi, bu örnekte de merkezi nokta şudur: İşçi sınıfının nesnel olarak varolan bölünmüşlüğü sadece sloganlarda değil, herşeyden önce pratikte aşılmalıdır. Eğer iki seçenek varsa, bunlardan pratikte bu bölünmüşlüğü karşı mücadele eden i s e ç i l m e l i d i r !

Görüşümüze göre, örneklerin herbirindeki ana sorun, şiarların p r a t i ğ e u y g u l a n m a s ı sorunudur. TKP/ML(B) Merkez Komitesinin belli doğru tezleri pratiğe u y g u l a m a m ı ş olduğuna başka bir ilişkide işaret etmiştik.

"Parti inşasının iki aşaması" tezini kastediyoruz. Bu tezin propagandası yapıldı; bu konuyla ilgili birçok alıntı yayımlandı ve yaygınlaştırıldı (en azından yapılan alıntılarla ilgili olarak, propagandası yapılan şiarlar doğruydular). Ama bunların hayata geçirilmesinde durum neydi? Örneğin "kendine yeterli belirli bir güç" olarak partinin çalışmalarını merkezinde durduğu şeklindeki şiar pratiğe uygulanırdı mı? TKP/ML(B)'in II. Konferansıyla ilgili bildiriden öğreniyoruz ki, bizim bu konuda getirdiğimiz eleştiri, yani bu konuda sözlerin ardından eylemin gelmediği; şiarların pratiğe geçirilmediği kabul edilmektedir. Burada şu soruyu sormak istiyoruz: Bu salt "şekil" sorunu mudur, yoksa doğru bir çizgi saptadıktan sonra; sözkonusu olan ilk şey bunun pratiğe uygulanması mıdır? Leninizmin bu sorunu ikinci haldeki gibi yanıtladığı açıktır.

Teori ile pratik arasındaki çelişki ortaya çıkarıldığında "esas olan içeriktir" diye karşılık vermek, yöntem konusunda Lenin'den çok Kautski'ye yakın olunduğu anlamına gelir. Söz ile eylem arasındaki çelişkinin ortaya çıkartılması yerine bunun ü s t ü n ö r t ü l m e s i n i n "siyasal pratiğin çürüklüğünün" belirleyici özeliği olduğunu Stalin açıklamıştır. Lenin, şiarların (doğru olanların da) ortaya konmasının güzel ve iyi birşey olduğunu, ama sorunun can alıcı noktasının bu olmadığını açıklıyordu. Tersine burada sözkonusu olan

"onların içtenliğini g ü z d e n g e ç i r m e k , sözleri eylemlerle karşılaştırmak, idealist veya şarlatanca laflarla yetinmemek-(tir)..." ("Leninizmin ilkeleri", 1924, Stalin, TE, c.6, s.77'den aktarıldı)

Stalin, "e y l e m l e r l e desteklenmedikçe devrimci sloganlar ve kararlar BEŞ PARA ETMEZ" diyordu (age, s.76)

Bunlar sert ama çok doğru sözlerdir!

Şimde de bütün bu önemli fikirlerin TKP/ML(B) Merkez Komitesine karşı polemikte kullanılıp kullanılmayacağına; onların konuyla ilgili olup olmadığına; verdiğimiz örneklerin sorunun özü ile ilgili olup olmadığına bakalım.

Bizim açımızdan durum şöyledir: Batı Almanya'da, kardeş örgütümüz de dahil olmak üzere, Marksizm-Leninizme yönelen birçok devrimci örgüt bulunmaktadır.

Yabancılar karşı faşist kışkırtmaların; uluslararası işçi sınıfının uluslara göre, Batı Almanya'da Alman ve yabancı işçiler olarak bölünmüş olmasının, m u t l a k a ele alınması gereken merkezi bir sorun olduğunu biliyoruz.

Bu bölünmenin o r t a d a n k a l d ı r ı l m a s ı hedeflenmedikçe, bizim açımızdan işçi sınıfı içinde bir tek olumlu adım bile atılamaz. (Bu sorun bugün bütün siyasal gösterilerde olduğu gibi, en küçük bir grevde de ortaya çıkmaktadır.)

B u n d a n d o l a y ı bütün örgütlere, "Bütün Ülkelerin işçileri birleşin!" şiarını sadece teoride ortaya koymamak; bunun yanısıra Batı Almanya için keskinleşmiş olan "Alman ve yabancı işçiler bir mücadele cephesinde!" şiarının pratikte en azından bir ilk adım olarak gerçekleştirilmesi için 1 Mayıs'ta çeşitli Ülkelerden işçilerin birleşik merkezi bir yürüyüş yapması amacıyla başvuruyoruz.

Önerimize karşılık olarak TKP/ML(B) Merkez Komitesi bize üç tane görev sayıyor. Çeşitli milliyetlerden işçilerin birliği bu görevler içinde —merkezi bir görev olarak belirtilmeyi bir yana bırakalım— tali bir sorun olarak bile ele alınmamaktadır.

Bunu protesto ediyoruz; Merkez Komitesine, derneklere mektuplar yazıyoruz; çeşitli milliyetlerden işçilerin birliği şiarının neden tam da PRATİKTE bu kadar önemli olduğunu açıklamaya çalışıyoruz. Şiarların, platformun, pankartların, vs.nin İÇERİĞİNİN belirleyici olduğu; pratik sorununun, çeşitli milliyetlerden işçilerin pratikte beraber yürüyüş yapıp yapmamaalarının belirleyici olmadığı "ilkesel" yanıtını alıyoruz. Eğer bu mümkün olsa gerçi "iyi ve olumlu" olur ama ne yapalım, mümkün değil.

6) Ciddi bir öneri değil, hikâye (GDS'e getirilen, gücünü Duisburg, Stuttgart ve Nürnberg yürüyüşlerine bölme önerisi üzerine)

Yukarıda açıklanan "ilkesel" yanıtın yanısıra, bir de pratik bir tavsiyede bulunuyor TKP/ML(B) MK. Bu tavsiyenin dikkatli bir şekilde incelenmesi zahmete değer. Bu tavsiyenin tartışma götürür bir özeti şöyle: "Omuz omuza yürüme meselesi" sizler için o kadar önemliyse, o zaman yoldaşlarınızın bir kısmını bizim yürüyüşlerimize yollayın. O zaman "omuz omuza" yürünmüş olur. Bunun önünde hiçbir engel yoktur!

Şimdiye kadar alıntı yapmadığımız TKP/ML(B) Merkez Komitesinin 22. 4. tarihli mektubunda kelimesi kelimesine şunlar söyleniyor:

"Eğer bir yürüyüş ancak çeşitli milliyetlerden işçiler ... birlikte katıldığı zaman 'pratikte proleter enternasyonalisti' olacaksa, o zaman biz size bir değil, üç proleter enternasyonalist yürüyüş yapmayı öneriyoruz. Sizin bu yürüyüşlere katılıp, bunlara da 'proleter enternasyonalisti' bir nitelik vermeniz önünde herhangi bir engel yoktur." ("GDS Yönetiminin 9.4.1982 tarihli mektubuna cevap", K3, s.66)

İlk olarak görüşümüzün burada yapılan bayağılaştırılmasını protesto ediyoruz. Genel olarak, genelde 1 Mayıs gösterilerinin ancak ona çeşitli milliyetlerden işçiler katıldığı zaman proleter enternasyonalisti olduğunu söylemedik (ve bundan dolayı böyle bir görüşün alıntı yapılmaması rastlantı değildir). (M) Sorun aslında şudur ve biz bu konuda oldukça geniş bir şekilde tavır takındık: Ortak bir yürüyüş için en iyi koşulları yaratmak uğruna mı uğraşılmalıdır; yoksa bu sorun özel olarak ele alınması gerekmeyen, oldukça önemsiz bir sorun olarak mı görülmektedir.

Şimdi bu pasaja getirdiğimiz ikinci eleştiri noktasına geçelim: Bunun önünde, yani GDS'in Nürnberg ve Stuttgart'taki yürüyüşlere katılmasının önünde "herhangi bir engel yoktur" tezi, UIS'e karşı yükümlülüklerimiz olmasının yanı sıra, sayısal gücümüzün bilincinde olan siyasetçi olarak bilinçli her okuyucu için yanlış anlaşılacak bir biçimde şu hissettirildiği için de sakattır (bunu başka yerde de göstereceğiz): İşte şimdi GDS'in "salt" bu kadar az kişi olduğundan dolayı üç yürüyüşe karşı çıktığını onların "bilincine" çıkardık. Uzun sözün kısası, "büyük" kardeş örgüt birazcık horgörmeye de birlikte, "küçük" kardeş örgütün "küçüklüğü"ne dikkat çekmektedir.

Pratik olarak bakıldığında GDS'in güçlerini üç yürüyüşe bölmelerinin olanaksız olduğunu kabul ederek, bir de bunun önünde "herhangi bir engel yoktur" tezinin TKP/ML(B) Merkez Komitesinin kendisi tarafından sınırlandırılması ilginçtir. Derneklerde okunan 22.4. tarihli mektupta şunlar yazılıdır:

"Güçlerini bölmeleri halinde pratik bir rol oynamaları hemen hemen imkânsızlaşır." (K3, s.73)

Yani TKP/ML(B) Merkez Komitesi uygulanamazlığının tamamıyla bilincinde olarak —yukarıda aktarılan bölümden bu açıkça anlaşılacaktır— 1 Mayıs'tan sekiz gün önce, önceki toplantılarda getirmemiş olduğu ve ciddiye alınmayacak olan, GDS'in üç yürüyüşe de katılabileceği önerisini getirmiştir.

Sayısal gücümüz konusundaki (başka taraflardan gelen) horgörücü tavırlara uzun zaman önce alıştık, ve kardeş örgütlerimiz dışındaki diğer örgütlerden gelen böyle şeyler bizi pek rahatsız etmiyor.

Ama doğrusu kardeş örgütümüzün aynı telden çalacağını beklemeydik. Görüşümüze göre bu sorun Merkez Komitesinin önerisinin ciddiyeti hakkında büyük şüphe uyandırmaktadır. Aslında kinizmin (Zynismus) bir ifadesi olan böyle numaraların yapılmaması gerektiği görüşündeyiz.

(M) Her bayağılaştırma, en hızlı bir şekilde kat kat artar. Bundan dolayı derneklerde yapılan toplantılarda da şu "oldukça(!) derin" görüş öne sürüldü: Sadece Türkiyeli işçilerin katıldığı Örneğin Ankara'daki bir yürüyüş proleter enternasyonalisti değil midir? Biz buna şöyle cevap verdik: Merkez Komitesi sizi bu konuda işkillendirmiş; biz böylesi çocukça birşeyi hiçbir zaman ileri sürmedik. Tersine, asıl sorun şudur: Eğer bir ülkede çeşitli milliyetlerden işçiler ve devrimciler yaşıyorsa, o zaman bu çeşitli milliyetlerden işçilerin siyasi örgütleri en azından 1 Mayıs'ta BERABER HAREKET ETMEYİ, BERABER GÜSTERİ YAPMAYI olanaklı kılacak koşulları yaratmak için ellerin den geleni yapmakla yükümlüdürler. Eğer siyasi örgütlerden birisi kendi özel çıkarlarından dolayı bunu yapmaya taraftar değilse, o zaman bu proleter enternasyonalizminden özellikle büyük bir sapmadır.

7) Merkezi bir yürüyüş önerirken, GDS'in kendi çıkarlarını çıkış noktası aldığı suçlaması, bu karalamayı yapanı hedeflemektedir

TKP/ML(B) Merkez Komitesi, GDS'in merkezi yürüyüş konusunda bu denli diretmesinin n e d e n i konusunda kendi değerlendirmesini ortaya koyuyor. Bu konuda şunlar söyleniyor:

"Bizim görebildiğimiz kadarı ile siz 1 Mayıs'ta eylemin biçimi konusunda; sizin açınızdan en uygun eylem biçimi olan merkezi yürüyüşü haklı çıkarmak için zorlamalara giriyorsunuz." (K3, s.66)

Derneklerde okunan yazıda bu düşünce yinelenmektedir: "GDS'den yoldaşlar açısından 1 Mayıs'ta en uygun eylem biçimi merkezi yürüyüştür. Çünkü onların 1 Mayıs'ta seferber edeceği 40/60 kişilik bir çevredir. Bu çevre açısından merkezi ya da bölgesel eyleme gitmek önce büyük sorun değildir." (K3, s.73)

Anlaşılan TKP/ML(B) Merkez Komitesi bağımsız siyasal bir güç olarak güçsüz olduğumuzu birçok kez açıkça ve kamuoyu önünde açıklamış olamamızı (bkz. GDS'in derneklere 10.4.82 tarihli mektubu, K3, s.68-70) kendi yönünde kullanmaya çalışmaktadır.

Evet, biz tamamıyla bilinçli bir şekilde, bizim zayıf olmamızdan dolayı merkezi yürüyüşün bizim için yararlı olduğunu (M) ve bu bakış açısının belirli bir rol oynadığını gizlemedik. Bununla birlikte, bu ilişkide önerimizde ilköplü ve öncelikle sözkonusu olan şeyin, önümüzde duran ORTAK GÜREVLERİN çözülmesi; siyasal, proleter enternasyonalisti bir mücadele eylemi olduğunu sürekli vurguladık. Öneriyi yaparken ç i k i ş n o k t a l a r ı m ı z ı n başka olduğunu ileri sürmek ve ortak eylemi düşündüğümüzden dolayı değil de, herkesin çıkarı olarak gösterdiğimiz kendi örgütümüze özgü çıkarlardan dolayı merkezi yürüyüşü savunduğumuz uydurmasını getirmek, çeşitli ülkelerden devrimcilerin pratikteki eylem birliklerinin önemi konusunda ortaya çıkmış olan ideolojik çelişkilerin giderilmesine hizmet etmek yerine, insanı karalama b a t a ğ ı n ı n içine sokan son adımdır (M)

(M) Bunu bir tarafa bırakalım, merkezi yürüyüşün bizim için de belli sakıncaları olduğunu somut olarak kanıtlamak çok kolaydır. Çünkü diğer örgütlerde olduğu gibi, bizde de bize sempati duyduğuna söyleyen yakın ve uzak çevremizdekilerin hepsinin merkezi bir yürüyüşe gelme eğiliminde olmamaları sorunu vardır. Bu kendisini 1 Mayıs pratiğinde de göstermiştir; yani kesinlikle TKP/ML(B)'e özgü bir durum değildir bu.

Eğer gerçekten de —Merkez Komitesinin yakışsız bir şekilde bize malettiği gibi— k e n d i örgütümüzün çıkarlarına uygun olduğundan, yani ulusal darkafalıktan dolayı merkezi yürüyüşü savunmuş olsaydık, o zaman doğal olarak Duisburg ve Ruhr havzasını, tam anlamıyla proleter bir kenti değil; oldukça merkezi bir konumu olan ve daha fazla sempatiyi seferber etmemiz şüphesiz olan Frankfurt'u önerirdik.

(M) Ideolojik çelişkileri berrak bir şekilde ortaya koymak yerine, gelişigüzel, sözümüne doğru olmayan gerekçeleri ön plana itmenin neden gerçekten alçakça bir tutum olduğunu göstermek için burada biri nispeten küçük, diğeri de nispeten büyük iki örnek verilmesinin zararı yoktur.

a) Sürgünde bulunan ve orada merkezi görevler yerine getiren bir önder yoldaşın, Merkez Komitesinde gelişen revizyonist bir çizgiye karşı parti-içi mücadelede karşı geldiğini varsayalım.

Böyle bir durumda, revizyonist etki altında olan Merkez Komitesinin ideolojik tartışma yürütmeden, bu yoldaşı idari önlemlerle görevlerinden uzaklaştırma girişimi Marksist-Leninist muhalefetin protestolarıyla karşılaşacaktır.

(Dipnotun devamı bir sonraki sayfada)

Görünürde GDS'in kendi grubuna özgü çıkarılardan yola çıktığını ve bunları bütün örgütlerin yararınaymış gibi gösterdiğini "açıkladıktan" sonra, Merkez Komitesinin bize maledilen bu tavrı çok keskin bir şekilde eleştirmesi ve reddetmesi gerekirdi (çünkü bu tavır pratikte milliyetçi bir yaklaşım tarzı oluşturmaktadır). Oysa tam tersi yapılmaktadır!

Sözümüne bizim olan gerekçeleri Merkez Komitesi tamamiyle haklı görmekte ve şöyle demektedir:

"Bütün bu nedenlerle GDS'den yoldaşların merkezi eylem yönünde tavır koymaları doğrudur." (K3, s.73)

Merkez Komitesinin en iyi eylem biçimi olarak kendisine açıkça neyi çıkış noktası aldığına bakıldığında, bizim sözde milliyetçi nedenlerimiz konusunda Merkez Komitesinin bizi "affetmesinin" ardında yatan şeyler ortaya çıkmaktadır:

"B i z i m görevlerimiz açısından en uygun eylem biçimi tek merkezde yapılacak bir eylem değil; üç ayrı merkezde yapılacak eylemlerdir. Üç ayrı merkezde olmasının sebebi, bugün b u r a l a r d a k e n d i gücümüzle ayrı yürüyüşler yapabilecek durumda olmamızdır.

Durumlarda farklılık gözönüne alınmadan (n) getirilen eleştiriler ciddi olmayan, zorlama eleştirilerdir." (K3, s.73)

(Önceki sayfadaki dipnotun devamıdır)

İdeolojik ve siyasi gerekçeleri incelemeyen; önder yoldaşın yurtdışında kalmak istemesinin nedeninin, kişisel durumunun yurtdışında daha iyi olması olduğu şeklinde bir propaganda yapan Merkez Komitesine ne demek gerekir? Siyasi olarak düşünülen herkes burada alçakça demagoji yapıldığını görecektir.

b) 1917 Şubat devriminden sonra Petersburg: Bolşeviklerin etkisi altında olan Petersburg'da karargâh kuran birlikleri, burjuva hükümeti, "Devrim tehlikede, Almanlar bizi ezip geçiyor!" şırası arkasına saklanarak cepheye göndermek istiyor. Bunun ardında yatan ideolojik-siyasi nedenleri herkes görmektedir: Petersburg işçi hareketini yedeksubayların yardımıyla yokedebilmek için, askeri birliklerin cepheye gönderilerek işçilerin tarafına geçmelerini engellemek. Bolşevikler halka, işçi hareketinin merkezindeki devrimi korumak için, askeri birliklerin (Petersburg'da) kalması gerektiğini açıklarlar.

Burjuva hükümeti Petersburg garnizonuna karşı şiddetli bir kampanya başlatır; cephedeki duruma nazaran Petersburg'daki iyi durumu anlatır; böylece bu tartışma götürmez gerçeklere dayanarak, Bolşeviklerin birliklerin Petersburg'da kalması için gösterdikleri nedenleri karanlık hale getirmek istemektedir. İdeolojik-siyasi nedenleri ele almak yerine, belli bencil motivler isnat etmek için bazı gerçek olguların kullanılması şeklindeki/demagojik operasyon burjuvazinin ve menşeviklerin cephaneliğine aittir. Bütün Marksist-Leninistler ondan nefret ederler, çünkü o kitlelerin siyasi olmayan, egoizmin yönlendirdiği aşağılık duygularına hitap eder ve onlara, yalnızca siyasi-ideolojik olarak anlaşılabilir şeyleri "anlaşılabilir" yapmaya çalışır.

(n) Örgütlerin durumlarındaki farklılığı gözönüne al m a yanın tam da Bolşevik Partizan olduğunu, onun 1 Mayıs için eylem birliği platformu üzerine görüşmelerdeki yaklaşım tarzı göstermektedir.

Bir Mayıs platformunun neler içermesi gerektiği konusundaki farklı görüşler üzerine tartışılırken, TKP/ML(B) Merkez Komitesi, dünya komünist hareketinin görevlerini ve oportünizmin bütün uluslararası görüşmelerine karşı mücadeleyle özet halinde sıralayan bir maksimal program önerdi.

Oysa UIS-Peykar sempaticanları Örgütünün durumuna bakıldığında, onların Peykar'ın şimdiye dek yayınlanmış olan belgelerini aşan böyle

(Dipnotun devamı bir sonraki sayfada)

Burada insanın aklına şu soru geliyor: Kim kendi çıkarlarını çıkış noktası almaktadır? GDS mi, yoksa TKP/ML(B) Merkez Komitesi mi?

Bunun yanıtı çok basittir: Aktarılan son pasajda, TKP/ML(B)'in, açıkça, Kızıl 1 Mayıs'ı kutlamak için kurulan eylem birliğine katılan bütün örgütlerin görevleri yerine k e n d i görevlerini çıkış noktası aldığı ortaya çıkmaktadır. Üstelik böyle bir tavır TKP/ML(B) Merkez Komitesi için büyük bir sorun yaratmamaktadır. Çünkü görülen odur ki, Merkez Komitesi bir eylem birliği çerçevesi içinde ortak çalışma yapmayı şu şlara göre saptamaktadır: Sen doğru bulduğunu yaparsın, ben de doğru bulduğumu; sen kendi çıkarlarından yola çıkarsın, ben de kendi!

Böylelikle aslında bir sonraki eleştirimize gelmiş oluyoruz.

8) Eylem birliklerinde tali sorunlarda çelişkili değerlendirmeler ortaya çıktığında, neyin "herkes için" en iyi olduğuna kesinlikle "en büyük örgüt" değil, eşit haklara sahip olan örgütlerin çoğunluğu karar vermelidir

Eylem birliği görüşmelerinde dalma çelişkiler çıkar, farklı çıkarlar bulunur; sorun bu çelişkilerin ve sorunların nasıl çözüleceğidir. Her kesin kendi bildiğini yapması ile bu sorun doğru bir şekilde çözülmüş olur mu?

TKP/ML(B) Merkez Komitesinin bu soruya verdiği yanıtı bir bakalım. O açıkça şunu söylüyor:

"Biz şunu da belirtelim: Eğer b i z somut olarak Du.da merkezi eylem yapmanın tüm açısından getireceği yararları; NÜ. ve St.de yapılacak yürüyüşlerin öncelikle bizim açımızdan (ve fakat aynı zamanda tüm açısından da) getireceği yararlardan fazla olarak değerlendirirsek idik, tercihimiz merkezi yürüyüş yönünde olurdu." (K3, s. 73)

"Eğer b i z ... yararları ..." denmektedir. TKP/ML(B) Merkez Komitesinin burada bilinçli bir şekilde, bütünün parçadan daha önemli olduğunu açıklamaması görüşümüzce bir ilerlemedir, ama o bu soruna girmekte ve eylem birliği toplantılarına katılan örgütlerin merkezi yürüyüş yapılması şeklindeki çoğunluk kararını n için kabul etmediğini açıklamamaktadır.

(Önceki sayfadaki dipnotun devamıdır)

Bir platforma imza atamayacağının ta baştan açık olması gerekirdi. Bundan dolayı biz bu tavrı diğer şeylerin yanısıra reddettik. İbrahim Kaypakkaya'nın kazanımları ve hataları sorununun ayrıntılı olarak tartışıldığını ve bu konuda ancak gelecek birkaç ay içinde karar verilebileceğini çok iyi bilmemize rağmen TKP/ML(B)'e bu konuda sekiz gün içinde onaylanması gereken bir ortak açıklama önerseydik, görüşümüzce aynı şeyi yapmış olurduk.

TKP/ML(B) Merkez Komitesi temsilcisinin veya Merkez Komitesinin kendisinin, örgütlerin durumlarındaki farklılığı —ve burada kendi durumunu— gözönünde bulundurmadığı yönünde bir başka örnek de, kendi sempaticanlarını seferber edebilmek için apar-topar bir platform çıkarılması; bu platformda Türkiye'deki durum ve Türkiye devriminin görevleri konusuna tek kelime ile bile değinilmemiş olmasıdır.

"Unutulma", vs. ile mazur gösterilemeyecek olan bu hatanın nedenleri bu yılki 1 Mayıs'la ilgili bir platformun kabul edilmesi sorununa yaklaşım tarzında yatmaktadır ve Lenin'in şu önemli işaretini g ö z a r d i e t m e k t e d i r :

"Bu tatil gününün uluslararası alandaki önemine işaret etmek yetmez. En acil ulusal siyasal talepler uğruna mücadele de buna bağlanmalıdır." (Lenin, "Kuzey Birliğine mektup", 1902, TE, c.6, s.163)

Tam tersine, yukarıda aktarılan pasajdan, Merkez Komitesinin, anlaşılan herkes için, bütün için, neyin en iyi olduğunu t e k b a ş ı n a değerlendirmek ve bu konuda karar vermek istediği açıktır. Bu tamamiyle ciddiyyetten uzak bir tavırdır; ve küçükler, büyüklere göre (herkes için) en iyisi ne ise onu yapmalıdır şeklindeki şıara uygun davranmak demektir.

Görüşümüze göre, yukarıdakilerin tersine, "bütün için neyin en iyi olduğuna" karar verilirken, belirleyici olanın yalnızca katılan örgütlerin çoğunluğu olduğu; b i r örgütün bu konuda karar veremeyeceği açıktır.

Bolşevik Partizan'ın en azından Duisburg yürüyüşünü merkezi ilan etme şeklindeki açık kararından dönmelerinden dolayı 2. toplantıda bir kez daha merkezi/bölgesel yürüyüş sorunu üzerine tartışıldığında durum açıktı: Geriye kalan üç örgütten UIS-Merkez ve GDS, merkezi bir yürüyüş taraftarıydılar; Bolşevik Partizan kendi değerlendirmesiyle tek başına kalmıştı.

Doğaldır ki bu koşullarda Bolşevik Partizan bölgesel yürüyüşleri savunabilir; ama sorun şudur: Eğer iki örgüt (isterlerse daha küçük olsunlar) daha büyük bir örgüte karşı bir çoğunluk oluşturmuşsa, bu sorunda pratikte buna u y m a m a k (Bolşevik Partizan'ın diğer örgütlere oranla çok daha fazla yoldaşı seferber edebileceği ve bundan dolayı da pratikte eylemin tümü açısından büyük bir rol oynadığı göz önünde bulundurulduğunda) doğru mudur?

Görüşümüze göre, örgütler arasında görüşmeler ancak eşit haklara sahip olma temelinde yürütülebilir(m).

Sorun şöyledir: Bir eylem için çağrıda anlaşmış olan, eylem birliğine katılan örgütler arasında ilkesel nitelikte olmayan çelişkiler çıktığında, bu çelişkiler azınlığın çoğunluğa tabi olması yoluyla olmazsa nasıl çözülecektir?!!

- Ya da eylem birliği parçalanır.

(M) Antiparantez şunu belirtelim: Üçüncü toplantıda giderlerin bölüşülmesi sorununda, açıkça ve kendiliğinden anlaşılır bir şekilde, giderlerin üçe bölünmesinden; katılan örgütlerin büyüklüklerinden bağımsız olarak bu konuda eşit haklara sahip olduklarından yola çıkılmıştır.

IV. DGB YÖNETİMİNİN GÖSTERİLERİNE KARŞI TAVİR KONUSUNDA ÇEŞİTLİ ASAMALARDA GERÇEKTEN VAROLAN ÇELİŞKİLER

1) Çelişkiler vardır ve bunlar GDS'in uydurması değildir

Batı Almanya'da devrimcilerin 1 Mayıs'ın ırzına geçilmesi karşısında sessiz kalmamaları gerektiği; buna karşı —kendi güçlerine uygun bir şekilde— DGB yönetimine karşı siyasal mücadele eylemleri düzenleyerek mücadeleye etmeleri gerektiği şeklindeki polemikimizin nesnel dayanak noktaları olduğunu aşağıda göstereceğiz.

10.4.82 tarihinde Kızıl 1 Mayıs ve merkezi yürüyüş konusundaki görüşlerimizi kaleme aldığımızda, hangi görüşlerin nerede ve ne derece savunulduğunu tam olarak bilmiyorduk; ayrıca bütün belgeler (örneğin 1.4.82 tarihli "Genelge") elimizde yoktu. Ama DGB yönetimine karşı siyasal mücadele eylemleri sorununda Merkez Komitesi içinde yalpalama ların; sempatizanlar içinde birbirleriyle çelişen görüşlerin olduğu —bunu buğün de kimse yadsıyamaz— çok açıktı.

Oysa Merkez Komitesi durumu tamamen farklı bir şekilde gösteriyor ve bu sorunda TKP/ML(B) ile GDS arasında hiçbir çelişme olmadığı izlenimini yaratıyor. Merkez Komitesi bunu yaparken, GDS'in 10.4.82 tarihli mektubuyla ilk planda Merkez Komitesine değil de (gerçi ona da), öncelikle bu mücadele eylemi sorununda sapmaların olması daha olası olan derneklerdeki sempatizanlara hitap ettiği gerçeğini "atlamaktadır".

Merkez Komitesi kendi açıklaması ile, bir bütün olarak bağımsız yürüyüşlere ve DGB önderliğindeki yürüyüşleri rahatsız etme eylemlerine karşı gerçekten varolan önemli çelişkilerin üstünü örtmeye; ve 10.4.82 tarihli yazı kaleme alındığı sırada bu sorunda Merkez Komitesi içinde henüz olmayan, ve Partinin bazı kesimleri ile ve sempatizanların çoğunluğuyla h a l â d a olmayan bir birliği varmış gibi gös termeye çalışıyor.

Bunlar, aşağıda ortaya koyacağımız gerçeklerdir.

2) GDS "seyirci kalmayı" eleştirdiğinde hangi olgulardan yola çıkıyordu? DGB mitinginde öncelikle rahatsız etme mi, yoksa "tartışma" mı?

GDS Merkez Komitesini bu konuda sert bir şekilde eleştirmeden önce Merkez Komitesinin "seyirci kalmayı" isteyip istemediğine, "DGB yönetimine karşı siyasal mücadele eylemleri" düzenlemeyi tasarlayıp tasarlamadığına belgelere dayanarak bakalım.

Birinci olgu: 1.4.82 tarihli "Genelge"de rahatsız etme eylemleri, onların gerekliliği, siyasal mücadele eylemleri konusuna h i ç değililmemektedir. Tersine, gevşek bir dille şunlar söylenmektedir:

"Eğer uygun bir durum çıkarsa, DGB miting alanına yürüyüş kolu halinde girilmesi ihtimali de gözönünde tutulmalıdır." (K3, s.10)

Yani ilk başta, DGB yürüyüşünde ya da mitinginde ortaya çıkılması bile zorunlu değildi. GDS'in, bağımsız yürüyüşün başında ya da sonunda yapılmasını önerdiği rahatsız etme eylemlerinden o sıralar söz bile edilmemektedir.

İkinci olgu: Bolşevik Partizan temsilcisi 3.4.82 tarihindeki 2. toplantıda büyük bir ciddiyetle şu öneriyi yaptı:

"Bolşevik Partizan temsilcisi DGB mitinglerinde 1-2 saat kadar kalmayı düşündüklerini; bu sırada herkesin 6-7 kişilik gruplar halinde bildiri dağıtıp yayın satacağını, Türkiyeli oportünist örgütlerin

içindeki kişilerle tartışmaya çalışacaklarını, tartışma kışkırtacaklarını açıkladı. Anlaşılan Bolşevik Partizan'ın, oportünist örgütlerin taraftarları ile tartışmayı gerekli kılan değişik bir planı var." (10. belge: 3.4.82 tarihindeki 2. toplantının tutanağı, GDS-Info 5/82, s.23 — Türkçe metinde eksiklik olduğu için Almanca'dan çevrildi; K3, s.53 ile karşılaştırınız —ç.n.)

Bolşevik Partizan temsilcisinin 2. toplantıda söylediği bunlar: "Anlaşılan ... değişik bir plan ..." diye açıklıyor o. Gerçekten de öyle! Değişik bir plan!

Biz DGB mitinginde öncelikle oportünist örgütlerin taraftarlarıyla tartışmak, bildiri dağıtmak ve yayın satmak istemiyorduk. Biz DGB yönetiminin 1 Mayıs'ın ırzına geçmesine seyirci kalmak yerine, öncelikle slogan atma, meydan okur bir şekilde miting yapılan yeri bir baştan diğerine geçerek (kendi yürüyüşümüzü —ç.n.) başlatma vs. yoluyla (bu tartışmayı, bildiri dağıtmayı, yayın satmayı, vs. dışlamaz) DGB mitingini rahatsız etmek istiyorduk.

GDS temsilcisinin 2. toplantıda bu konuyla ilgili verdiği yanıtı bakalım bir de:

"Kısa ve fakat etkili bir biçimde DGB mitingini rahatsız edilmelidir (bkz. yazılı öneri). Güçleri dağıtmamak, toplamak gereklidir. Eğer dağıtılırsa, alternatifini pratik olarak göstermek, ve DGB mitinginden bazılarını bizim miting veya yürüyüşümüze çağırmak mümkün olmaz." (K3, s.53)

GDS temsilcisinin sözleri de bunlar.

Burada derin bir çelişki var mıydı, yok muydu? TKP/ML(B) Merkez Komitesinin mektubunda, GDS'in gerçekte varolmayan çelişkiler inşa ettiği izlenimini yaratması gerçekten yerinde midir, değil midir? Biz gerçek ideolojik çelişkilerin olduğunu vurguluyoruz! Derneklere mektubu kaleme aldığımız sırada halâ TKP/ML(B) Merkez Komitesi temsilcisi ile çelişkiler vardı!(*)

Üçüncü olgu: DGB yönetiminin 1 Mayıs'ı konusunda bizim tavrımız ile Parti üyelerinin azınlığının ve sempatisanların çoğunluğunun tavrı arasında önemli ideolojik çelişkiler olduğunu 1.4.82 tarihli genelgeden ve derneklere yapılan toplantıların seyrinden açıkça ortaya çıktığını burada açık bir şekilde kanıtlamamız ve bu konuda alın tılar yapmamızın gerekli olmadığını (eğer bu konuda şüpheler varsa, doğal olarak bunu sonradan yapabiliriz) zannediyoruz.

Derneklere yazdığımız mektupta, gerici DGB yönetimine karşı bağımsız yürüyüşler yapılmasını istemeyen veya onları sektelelik, vs. olarak reddeden herkesi eleştirmek için tam da bu çelişkileri hedef almıştık. (Bağımsız yürüyüşlere karşı çıkanlar arasındaki iki farklı anlayış arasında ayırım yapılması gerektiğini derneklereki toplantılarda saptadık: Açıkça sağ-oportünist, belirgin bir ekonomist sapmayı temsil eden, DGB yürüyüşlerine katılma halinde de s a d e c e propaganda yapmak, ama rahatsız etmek veya mücadele eylemi düzenlemek istemeyenler; ve daha çok somut faydacı nedenlerden, Bolşevik Partizan'ın gücünün az olmasından dolayı, yerel bağımsız yürüyüş düzenlemek istememekle beraber, şu ya da bu şekilde yerel planda kendini göstermek isteyenler.)

(*) Eksik kalmamış diye ekleyelim: TKP/ML(B) Merkez Komitesi temsilcisi 2. toplantıda rahatsız etme eylemleri konusunda GDS'in hazırlanmış planıyla karşılaştıkça, "bu planın akla uygun olduğunu, kendilerinin bu konuda bir kez daha düşüneceklerini" söyledi (agy).

İlk kez 16.4. tarihinde yapılan 3. toplantıda Bolşevik Partizan'ın Duisburg'daki DGB mitingini rahatsız etme konusundaki planımızı bütünüyle kabul ettiğini öğrendik. B u n u açıkça sevinçle karşılıyoruz ama herşey baştan itibaren yolundaymış, kesinlikle hiçbir çelişki olmadığını dolayısıyla GDS'in 10.4. tarihli mektubundaki açıklamalar aslında gereksizmiş gibi davranmak samimiyetsizlikten de kötüdür.

Derneklere yazdığımız mektup tam da rahatsız etmek istemeyen, bunun yerine salt "tartışmak" ve "propaganda yapmak" isteyen grubu en keskin bir dille eleştiriyordu. Görüşümüze göre, bunu yapmak yerinde idi! Soruna daha çok faydacı bir şekilde yaklaşan, ama rahatsız etme eylemlerine taraftar olan diğer saptmaya karşılık olarak, bizim her koşulda olumlu bir alternatifin, bağımsız hareket etmenin taraftarı olduğumuzu açıkça söylüyorduk. Eğer bu yerel planda cılız bir şekilde yapılabilecekse, o zaman hem başarılı bir şekilde DGB mitinglerini rahatsız edebilmek, hem de bağımsız bir yürüyüş yapabilmek için güçlerin merkezi olarak birleştirilmesi gereklidir.

+ + + + +

Bu gerçekleri ortaya koyduktan sonra, GDS'in (mektubundaki) ilgili bölüme ve Bolşevik Partizan'ın buna verdiği karşılığa bakalım. Derneklere yazdığımız mektupta şunu açıklıyorduk:

"BİZ BATI ALMANYA'DA 1 MAYIS'IN 1RZINA GEÇİLMESİNE VE YOZLAŞTIRILMASINA KARŞI SESSİZ KALMAK İSTEMİYORUZ.

1 Mayıs'ın gerici DGB yönetimi elinde nasıl emperyalist siyasetin aracı haline, yabancı düşmanlığının, faşistleşme ve militaristleşmenin aracı haline geldiğini görmek bize acı veriyor. DGB yönetiminin her 1 Mayıs'ı işçi hareketinin devrimci geleneğine bir saldırıdır ve bizde işçi hainlerine karşı nefret ve kızgınlık uyandırmaktadır.

Kendimizin bir 1 Mayıs yürüyüşü yapmamız yetmez. Biz 1 Mayıs'ın KIZIL 1 MAYIS YÜRÜYÜŞÜ'nün, DGB yönetimi ve Batı Alman emperyalistlerinin 1 Mayıs'ın ırzına geçmesine karşı nefretimizi dile getiren bir siyasi mücadele eylemi olması gerektiğini düşünüyoruz. Bu öyle bir mücadele eylemi olmalıdır ki, duyduğumuz nefret tarafından yönlendirilmesine rağmen sakin olmalı, i m k a n l a r ı m ı z g e r ç e k ç i bir şekilde değerlendirmeli ve Batı Alman emperyalizminin ve dünya emperyalizminin uşakları olan DGB yönetimine hissedilir darbe vurulmalıdır."(*) (K3, s.68)

Çok k e s k i n bir başlık atılmış olduğunu kabul ediyoruz, ama tam da bundan dolayı burada hiçbir hata görmüyoruz; çünkü bundan sonra gelen paragraflarda "sessiz kalmak"tan bizim ne anladığımız ve bunun yerine pratikte neyi önerdiğimiz derinlemesine açıklanmaktadır.

Şimdi de Bolşevik Partizan'ın verdiği yanıtı göz atalım:

"GDS'den yoldaşlar birinci olarak 'Biz Batı Almanya'da 1 Mayıs'ın ırzına geçilmesine ve yozlaştırılmasına karşı sessiz kalmak istemiyoruz' diyorlar. Güzel! Buna eklenecek tek şeyimiz var! Biz de istemiyoruz!" (K3, s.72)

Ve Merkez Komitesi GDS'in cümlelerinin anlamını açıklayarak GDS'in mektubuna yanıt vermeye devam ediyor:

"Sorunun bu şekilde konması okuyucu ve dinleyicide eğer bizim terisini istediğimiz hissinin yaratmak amacıyla yapılmıyorsa, o zaman bu başlığı bu şekilde atmak ne anlama geliyor?

GDS'den yoldaşlar burada bize savunmadığımız bir görüşü maletmeye çalışıyorlar. Bu tavır doğru ML bir tavır değildir.

Yoldaşlar devamla kendilerinin 1 Mayıs'ın siyasi bir mücadele eylemi olmasından yana olduklarını belirtiyorlar. Aramızdaki çelişme bu konuda da d e ğ i l d i r." (K3, s.72)

(*) Duisburg'da "hissedilir darbe" indirmekten çok, içinelemiş ve dürtüklemiş olmamız görüşümüze göre gücümüz ve deneyimlerimizin az olduğunu; ve gelecekte gerçekten "hissedilir darbe" indirecek duruma gelmek için (gücümüzün) her koşul altında yoğunlaştırılması gerektiğini çok iyi göstermektedir.

Bizce TKP/ML(B) Merkez Komitesinin mektubumuzun 1 l g i l l i pa-
ragrafını biraz daha dikkatli bir şekilde incelemesi gerekmektedir, belki o zaman orada GDS'in Bolşevik Partizan'a birşey "maletmek" is-
tediğinden başka bir "anlam" çıkarabilir.

Sorunun özü şudur: Eğer TKP/ML(B) Merkez Komitesi temsilcisinin 2. toplantıda açıkladığı görüş (bildiri dağıtmak, tartışmak, vs.) g e r
ç e k l e ş t i r i l m i ş olsaydı, bu nesnel olarak bir kez daha
sessiz kalındığı anlamına gelirdi. Biz bunu engellemek, ve bunun ye-
rine DGB yönetimine karşı siyasal mücadele ve rahatsız etme eylemle-
ri düzenlenmesinin propagandasını yapmak istiyorduk.

B u t i p eylemler —ister merkezi olsun, ister bölgesel— konu
sunda kesinlikle a y r ı l ı k vardi. Bolşevik Partizan saflarında
kesinlikle savunulmayan görüşleri GDS'in Bolşevik Partizan'a "malet-
tiği" şeklindeki suçlama pratikte yalnızca gerçekten varolan çeliş-
kiler üzerine açıkça tartışmak yerine, onların üstünün örtülmesine
hizmet etmektedir. Bunun yanısıra, Merkez Komitesinin bu tip suçlama
larla GDS bir kez daha, sözümona kesinlikle olmayan çelişkiler inşa
eden, adı çıkmış, durmadan kusur bulan bir örgüt olarak gösterilmek-
tedir.

3) Bugün olduğundan daha güçlü bir duruma gelindiğinde, DGB yürü-
yüşleri "çevrilmeli" ("umfunktioniert") midir?

Bizce Kızıl 1 Mayıs hakkındaki tartışmada birkaç tane daha temel ide-
olojik sorun bulunmaktadır. Bu yılki toplantılarda onların ancak ucü
ortaya çıktı; bununla birlikte bu sorunlar yeterli derecede derinleş-
tirilmedi. Bunlar ortaya çıkmış olan çelişkilerin keskinliğinin önem-
li bir etkenini oluşturmaktadır.

TKP/ML(B) Merkez Komitesinin 1.4.82 tarihli "Genelge"sinde şunlar
yazılıdır:

"n DGB'li sendika ağalarının önderliğinde düzenlenen 1 Mayıs yürü-
yüşleri genel nitelikleri ... itibarı ile emperyalizm yanlısı ...
gösterilerdir.

n Biz bugünkü güç dengesinin önemli ölçüde aleyhimize olması sonucu
... bu yürüyüşlere damgamızı basacak durumda değiliz.

n Bugünkü şartlarda ... sendika ağalarının düzenlediği ... 1 Mayıs
yürüyüşlerine —ayrı blok kurarak da olsa— katılmak doğru değil-
dir." (K3, s.8-9) (Yukarıda "... geçilen yerler Almanca çevri-
lirken atlanmış —ç.n.)

TKP/ML(B) temsilcisi 2. toplantıda daha açıkltı:

"Bugün bizim DGB yürüyüşlerine karşı yürüyüşler, kendi yürüyüşleri-
mizi ayrı olarak düzenlememiz bir anlamda da zayıflığımızın ifadesi-
dir. Biz bugünkü zayıflığımızdan ötürü DGB yürüyüşlerine k e n d i
d a m g a m ı z ı b a s a c a k durumda değiliz." (K3, s.50-51)

Oysa biz bağımsız 1 Mayıs yürüyüşleri sorununun "bugünkü zayıflığı-
mız" ya da yarınki güçlüğümüz sorunu, yani bir güç dengesi sorunu
o l m a d ı ğ ı görüşündeyiz.

Thälmann'ın KPD'si örneğin 1929-30'da sanayi merkezlerinde sosyal-
demokrasiden şüphesiz daha fazla taraftara sahipti. O bu güçlülüğü
birtakım yürüyüşlere kendi damgasını basmak için değil, —komünistle-
re yaraşır bir şekilde— gittikçe daha faşistleşen sosyal-demokrasiye
karşı b a ğ ı m s ı z bir şekilde Kızıl 1 Mayıslar düzenlemek için
kullandı. Bu yapılırken, sosyal-demokrat Zörgiebel onlarca işçiyl
kurşuna dizdiriyordu.

Yeterli derecede güçlü hale gelince DGB yürüyüşlerine kendi damga-
mızın basılabileceği şeklindeki görüş iki bakımdan saçmadır:

Bu değerlendirme birinci olarak, DGB aygıtına karşı tavır sorunu-
nun özünün —tipik olmayan tek tek özel durumlar dışında— DGB aygı-

tının teori ve pratiğine kendi damgamızın basılamayacağını; DGB aygı-
tının Dati Alman emperyalistlerinin devlet aygıtıyla sıkı sıkıya bağ-
lı olduğunu ve devlet aygıtı gibi insafsız bir şekilde tepki göstere-
ceğini gözönünde tutmamaktadır.

İkinci olarak; Bolşevik Partizan'ın görüşüne göre DGB yürüyüşlerine
kend i "damgamızı" basacak kadar güçlü olduğumuz zaman, aynı zamanda
komünist karakterde kendi görkemli yürüyüşlerimizi düzenleyecek güç-
de sahip olacağız. Bir Mayıs birinci planda işçilerin sendikal örgütü-
nün tatil günü müdür, yoksa işçilerin komünist partisinin önderliğin-
deki devrimci düşüncelere sahip kesimlerinin mücadele günü mü? Bu
soru kendi içinde doğru yanıtı taşımaktadır.

Sözün kısası, komünistlerin güçleri oranında devrimci hedefler uğ-
runa b a ğ ı m s ı z komünist yönelimli Kızıl 1 Mayıs yürüyüşleri;
ve işçi aristokratiği, emperyalizm yanlısı sendika yönetimine k a r -
ş ı siyasal mücadele eylemleri düzenlemeleri bizim açımızdan ilkesel
bir sorundur.

Bu ilkesel tavır, duruma göre değişen "güç dengesi"ne bağlı d e -
ğ i l d i r ; ve bizim açımızdan her yıl ve her yerde y e n i d e n
tartışılması gereken bir sorun d e ğ i l d i r .

4) Bir kez daha bütün örgütlerin kendi zaafalarını kabul etmelerinin
ve başarılı merkezi yürüyüş ve eylem için bütün güçlerini merkezi-
leştirmeleri ve yoğunlaştırmalarının somut gerekliliği üzerine

Merkez Komitesinin görüşüne göre GDS ile TKP/ML(B) arasındaki "esas
çelişme", GDS'den yoldaşların

"... böyle bir siyasal mücadele eylemini ancak gücümüzü merkezi ola-
rak biraraya getirdiğimiz zaman mümkün olarak görmelerinden, bizim
ise bu durumu değişik değerlendirmemizden kaynaklanmaktadır." (K3,
s.72)

Gerçekten böyle bir çelişme varlığını sürdürmektedir. Görüşümüze
göre "esas" sorun burada yatmasa bile, bu bizim için ciddi bir çeliş-
kidir.

K e n d i n i o l d u ğ u n d a n b ü y ü k g ö r m e n i n ,
gerçekçi olmayan abartma yapmanın ve kendi zaafalarını kabul etme ve
buna uygun davranma konusundaki yeteneksizliğin en büyük tehlikeler-
den biri olduğunu; ve tam da b u tehlikelerin kendisini Bolşevik
Partizan'ın değerlendirmesinde gösterdiğini düşünüyorduk ve düşünüyö-
ruz.

Biz burada, kendini sayısal olarak büyük görmenin yanısıra, önce-
likle "AZ OLSUN AMA DAHA İYİ OLSUN" şıarının propagandasının yapıl-
maması ve ona uygun davranılmaması gerçeğini de kastediyoruz.

Bu yılki 1 Mayıs gibi zor, karmaşık bir sorunun, sorumlu ve önder
kadroların (bir yerde —ç.n.) yoğunlaştırılmasını da gerekli kıldığ-
nın; g ü ç sorununun, yerel mücadele eylemlerini yöneten kadroların
n i t e l i ğ i n i n değerlendirilmesi sorunu da içermesi gerek-
tiğinin, vs. görülmemesini (kastediyoruz).

Örneğin GDS'le ilgili olarak pratik çalışmayı yürüten yoldaşların
halâ önemli zaafalar gösterdikleri; çok az a z ı m l i davranışları
görüştüyoruz. Bu az sayıdaki ve halâ birçok eksikliği olan kadroların
dağıtılması çok daha büyük zaafalara yolaçardı. GDS'in seferber edile-
bilecek taraftarlarının sayısal tahmini konusunda da güçlerin abartıl-
dığı ortaya çıktı.

Somut olarak 1 Mayıs'ta yapılan yürüyüşleri değerlendirmemizin iki
yanı bulunmaktadır:

Birinci olarak Duisburg'daki yürüyüşün, özellikle DGB mitinginin
rahatsız edildiği birinci aşamada çok z a y ı f olduğu ve önemli
başlama zorlukları çektiği görüşündeyiz. Esas sorunun şüphesiz DGB

mitingindeki eylemin daha enerjik bir şekilde yürütülmesi gerektiğinde aranması zorunluluğuna rağmen, Bolşevik Partizan'dan 80-100 kadar kararlı yoldaş daha orada bulunsaydı çok iyi olurdu.

Sorunun diğer yanını ise Nürnberg ve Stuttgart'taki iki yerel yürüyüş oluşturmaktadır. Onların (özellikle Nürnberg'dekinin) etkinliği, salt sayısal açıdan, zaten Duisburg'daki zayıf güçten farklı olmak zorundaydı; bundan dolayı da mantıksal olarak Duisburg'daki gibi bir güçle (sadece katılanların sayısıyla ilgili olarak değil, bunun yanı sıra kızıl bayraklarla, birkaç dilde yazılmış pankartlarla, vs. ilgili olarak) yürütülmedi. (Buna bağlı olarak, Duisburg'daki eylemi de güç açısından zayıf bulduğumuzu bir kez daha vurgulamak istiyoruz.)

Bu sorunlar (sayısal sınır, güç dengesi, yürüyüşlerin domut değerlendirilmesi) üzerine daha uzun bir zaman tartışılabilir ve burada sözkonusu olan ilkesel sorunlar değildir; ama bununla birlikte bir bütün olarak bakıldığında "hissedilir darbe" vurma yönünde DGB yönetimine karşı düzenlenen siyasal mücadele eylemi açısından bir tek merkezli yürüyüşün bütün katılanlar için daha iyi olduğunu pratiğin gösterdiği görüşündeyiz.

V. PARTİ İNŞASININ BİRİNCİ AŞAMASI, KİTLE ÇALIŞMASI VE OPORTÜNİST GRUPLARA KARŞI TAVİR SORUNLARINDA BAZI YANLIŞ VE SAĞ OPORTÜNİST SAPMALAR ÜZERİNE

1) Gerekli bir açıklama: Parti inşasının birinci aşamasının birinci görevi "öncelikle yeni sempatizanlar kazanmak" d e ğ i l d i r

Tartışmalarda ve Merkez Komitesinin belgelerinde tekrar tekrar şu kanıt ortaya atılıyor: GDS "çevrenin seferber edilmesi"nin önemini görüyor. (Bkz. K3, s.73) DGB yürüyüşlerine katılmayı daha doğru bulduklarından merkezli yürüyüşe karşı olanlar, parti inşasının birinci aşamasında ana görevin "proletaryanın öncüsünün kazanılması" olduğu tezini kanıt olarak gösteriyorlar.

İlk önce, parti inşasının birinci aşamasına atıfta bulunarak DGB yürüyüşüne katılmayı savunmuş olanların kanıtlarını inceleyelim.

Onların görüşlerine karşı mücadele içinde ilkönce, birinci aşamadan yalnızca b i r noktanın (yani "proletaryanın öncüsünü kazanmak") anlaşılmasının y a n l ı ş olduğu açıklığa kavuşturulmalıdır.

Bunun yanı sıra, "proletaryanın öncüsünü kazanmak" kavramının anlamının çok iyi anlaşılması gerektiği; salt "yeni sempatizanlar kazanmak" şeklindeki yorumlamaya karşı mücadele etmenin gerekli olduğu açıklığa kavuşturulmalıdır.

DGB yürüyüşlerine katılmayı savunan yoldaşların düşüncesi aşağı yukarı şöyle: Bugün "kitle çalışma"ımız milyonlarca kitleyi kazanmak yerine proletaryanın en ileri kesimlerinden yeni sempatizanlar kazanmaya yönelmektedir; bunlar da DGB yürüyüşlerinde bulunmaktadır.

Buna karşı bizim düşünce silsilemiz şöyle:

Parti inşasının birinci aşaması yalnızca bir tane değil, bir dizi belirleyici özellik taşır. Çalışmanın merkezinde neyin bulunduğu her koşul altında vurgulanmalıdır. Parti inşasının birinci aşamasında çalışmanın m e r k e z i n d e "kendi kendine yeterli bir güç" olan parti ve onun inşası durur. Bu belirleyici özellik kesinlikle gereklidir ve parti inşasının ikinci aşamasından ayıran özel bir farktır.

Stalin bundan şu görevi çıkarır:

"Proletaryanın öncüsünü komünizm için kazanmak (y a n ı kadrolar yetiştirmek, bir komünist partisi yaratmak, program ve taktiğin temellerini ortaya koymak)" (Rus Komünistlerinin siyasal stratejisi ve taktikleri üzerine); "İktidarı ele geçirmeden önce parti inşası-

nın iki aşamasının nedenleri ve gerekliliği üzerine Lenin-Stalin", MLYD Broşürü, s.64)

Bir başka yazısında da şunları der:

"Bu dönemde partinin dikkatinin ve kaygılarının odak noktasını biz-zat partinin kendisi, onun varlığı ve korunması oluşturur. Bu dönemde parti kendi kendine yeterli bir güç olarak görülür." (Stalin, "İktidarı ele geçirmeden önce ve sonra parti", 1921, Eserler, c.5, s.89)

Bizce bu bölümlerden şu sonuçlar çıkar:

Birinci sırada "partinin kadrolarının birleştirilmesi" (Stalin, MLYD Broşürü, s.66), partinin "ana çekirdeğini" yaratmak ve parti kadrolarını ortaya çıkarmak için mücadele. Bu, partinin parti üyeleri ile çalışması demektir.

İkinci sırada, parti üyeliği için başvuruları ve bunun için gerekli olan özellikleri kazanmaları için örgütlü sempatizanların parti inşası için mücadeleye seferber edilmesi gelir.

Üçüncü sırayı, gelecekteki parti üyeleri için yedekler yaratmak, duruma göre daha sıkı örgütlemek için, gevşek bir şekilde birleştirilmiş olan sempatizanların daha sıkı bir şekilde partinin etrafında birleştirilmesi alır.

Ve görüşümüze göre ancak şimdi, yani dördüncü sırada, çoğu zaman ve yanlış olarak "proletaryanın öncüsünü kazanmak" olarak görülen şey gelir: Fabrikalarda ya da oportünist örgütlerin taraftarı olan devrimcilerin saflarından yeni güçlerin kazanılması.

Hatanın özü, dördüncü sırada duran bu görevin, adeta ana görev olarak gösterilmesinde yatmaktadır.

"Dördüncü sırada" derken, bunu kesinlikle küçümseyerek değil, gerçekten varolan ve verilecek önemin açıkça saptanması gereken dört düzeye bağlı olarak söylüyoruz. Biz aynı şekilde bugün, 1 Mayıs'ta da dördüncü, beşinci ve altıncı dereceden görevlerin ele alınabileceği, alınması gerektiği; ama bunların, her zaman Parti inşasının görevleri çerçevesinde hangi önem derecesine sahip olduğunun bilincinde yapılması gerektiğini düşünüyoruz. Ne olursa olsun, bu görevlerin ana görev düzeyine çıkarılmaları vahim bir hatadır. Tabii ki propagandamızda dördüncü sırada duran bu grubu da hedef alacağız; çağrılarımız ve bildirilerimiz hattâ bunların dışında salt "sol olarak" değerlendirilen insanlara veya sokakta bizim yürüyüşümüzü gören sözümüne "apolitik" basit emekçilere de dağıtılacaktır.

Biz bunlarla, bizim bu görevi hiç ele almak istemediğimiz şeklindeki iddia ve suçlamanın bir y a l a n olduğunu ortaya koymak istiyoruz.

Ama aynı zamanda yukarıda aralarında ayırım yaptığımız görevler arasında bir ilişki olduğu zaman, hiç tereddütsüz — t a l ı olan başka bir görevin sekteye uğraması pahasına da olsa — her defasında daha önemli olan görevin tarafını tutacağımızı açıklarız.

Doğal olarak bir merkezli yürüyüşün — özellikle üçüncü ve dördüncü sıradaki görevler açısından — sakıncaları olduğunu; ama aynı zamanda bugün bizi özellikle ilgilendiren, yakın bir gelecekte parti inşasına kazanılabilecek güçlere hitap etme, onları kazanma şeklinde önemli bir yararı olduğunu açıkladığımızda, tam da bunu kastediyorduk. (Gelebilecek itirazlara şimdiden karşılık olarak: Bu da yegâne kanıt değildir, birçok kanıt arasında bir tanesiydi. Çünkü biz şimdiden Merkez Komitesinin şu şekilde karşılık verdiğini duyar gibi oluyoruz: "Eğer tek görev bu idyise, o zaman bir tartışma toplantısı yapilsa daha iyi olurdu." Ve biz de şimdilik şöyle karşılık veriyoruz: "Bu yegâne görev d e ğ i l , birçok görev içinde b i r tanesidir.")

2) TKP/ML(B) Merkez Komitesi GDS'in "b a z ı ilkesiz kişiler" hakkındaki görüşünü kaba bir şekilde tahrif ediyor

Herkesin merkezi yürüyüşe gitme zahmetine girmeyeceği sorunu hakkındaki GDS'in görüşünü TKP/ML(B) Merkez Komitesi kendi kelimeleriyle şöyle "aktarıyor":

"Bizim gördüğümüz ve kavradığımız kadarı ile GDS'den yoldaşlarla aramızda bu konuda çıkan çelişmelerin önemli bir nedeni de çevreyi harekete geçirmeye verilen önemin değişik olmasıdır. GDS'den yoldaşlar için Du.'a gelmeye zahmet e t m e y e n l e r ilkesiz kişilerdir. Bunlarla fazla uğraşmaya değmez. Bize göre ise bu kişilerle de uğraşmak gerekir. Ve bunu bugünden de yapmak gerekir." (K3, s.73)

TKP/ML(B) Merkez Komitesinin derneklerde okunan mektubundaki son fikir, onun şaheser sonu işte bu. Buna ne demek gerekir acaba? Bizim bunu nerede söylediğimiz, nerede bizim sözümona "Du.'a gitmeye zahmet etmeyenler(in) i l k e s i z " kişiler olduğunu savunduğumuz konusunda kanıtlar ve belgeler talep ediyoruz. Ama bu belgeler y o k t u r ! Merkez Komitesi burada kendini hayal gücüne kaptırmış. Keskin bir polemikten rahatsız olan en son biz oluruz herhalde. Ama bir polemik, çelişkiyi belgeleyerek ortaya koymalıdır; tüyler ürperici hikâyeler anlatmamalıdır.

Konuya dönelim: Bizim söylemiş olduğumuz ve savunduğumuz şey şudur: " B a z ı ilkesiz kişiler böyle bir durumda, Du. yolu kendilerine çok zahmetli ve pahalı görüldüğü için, meselâ Partizan saflarında yürümesinden korkulmamalıdır." (K3, s.70)

(Bizim birçok kez eleştirmiş olduğumuz, ama anlaşılan müzmin bir hastalık gibi ikide bir nükseden) nasıl bir "aktarma yöntemi" ile " b a z ı ilkesiz kişiler"in " i l k e s i z " kişiler haline getirildiği; nasıl ufak bir operasyonla, bizim merkezi yürüyüşe gitme zahmetine katlanmayan herkesi ilkesizlikle suçluyormuşuz gibi gösterdiğimiz açıkça, çok açıkça görülmektedir.

Biz niçin "bazı" dedik? Çünkü bizim için sözkonusu olanlar herkes değil "bazıları" idi. Somutlaştırmak gerekirse, bizim kasdettiklerimiz, saldırılar da dahil olmak üzere Bolşevikler ile Merkez Komitesi hizbi arasındaki bütün tartışmaları bilen; hattâ kendisini komünist olarak gören; yürüyüşe gelmelerinin nedeni olarak da "çok pahalı", "çok zahmetli", vs. gibi gülünç mazeretler öne süren, Sonra da Partizan'ın yedeğini oluşturan ve onunla beraber yürüyenlerdir.

Soruyoruz şimdî: Böyle kişiler var mıdır, yok mudur? Böyle kişiler ilkesiz olarak adlandırılmalı mıdır, yoksa adlandırılmamalı mıdır?

Ayrıca şunu da açıklığa kavuşturalım (Merkez Komitesinin görüşlerimizi çarpıtarak aktarması ile bütün merkezi yürüyüşe gitmek istemeyenler arasında GDS'e karşı propaganda yapmasından dolayı, bu açıklığa kavuşturma daha da gerekli olmaktadır): Henüz yeterli bir bilince ve gerekli özveriye sahip olmadıklarından dolayı komünizm bayrağı altındaki merkezi bir yürüyüşe katılmak için bu yıl zahmete girmeye hazır olmayan kişilerle de "ilgilenilmesi"ne taraftarız. Ama görüşümüze göre bu yoldaşlarla ilgilenmek, çalışmamızı onlara göre y ö n l e n d i r m e n i n , yani çalışmamızın 1 Mayıs'ta tam da onlara ulaşmasına ve onların seferber edilmesine göre ayarlanmasının bir kanıtı olamaz. Çünkü bu bizim çevremizi harekete geçirmemiz, onu yönetmemiz değil; çevremizin b i z i yönetmesi ve belli bir yöne doğru itmesi demektir; ve polemiklerimiz tam da buna karşı yöneliyordu.

Bir Nisan 1982 tarihli "Genelge"sinde Merkez Komitesi "bu düşünceye karşı" (gerçekte kuyrukçuluk siyasetine yolaçan bir sözümona "kitle çizgisi"nin propaganda edilmesi kastedilmektedir —y.n.) "mücadele etmeye" kararlı olduğunu açıklamakta; ve kendisinin merkezi yürüyüşe karşı gösterdiği kanıtlarla parti içinde güçlü bir azınlığın bu görüş-

lerinin aynı olmadığı ve Merkez Komitesinin kararının nedeninin kuyrukçuluk eğilimi olmadığı konusunda tekrar tekrar yemin etmektedir. Oysa biz bunun pek farkına varmadık ve bu yönde hata yapanlara yardım edebilmek için önce Merkez Komitesinin kendisi bu sorunda yalpalamaya son vermelidir.

3) Oportünist örgütleri toptan çağırma — ancak işlemediği zaman işleyen bir "taktik"

Duisburg'daki yürüyüşün bitiş mitinginde Devrimci Halkın Birliği ile çıkan olay ile (bkz. "GDS'in üç yürüyüş hakkında raporu", 19. belge, Info 5/82, s.58), ikinci toplantıda bu sorunda çıkan çelişkiler üzerine GDS ile TKP/ML(B)'in ayrıntılı bir şekilde tartışmasının gerekli olduğu bir kez daha pratikte ortaya çıktı.

Önce birkaç olguyu saptayalım:

a) Bolşevik Partizan temsilcisi ilk defa 2. toplantıda oportünist grupları çağırma fikrini ortaya attı. GDS, belirgin olmayan, bütün oportünist örgütleri ("devrimci" olarak değerlendirilenlerin hepsini) kapsayan bu öneriyi açık bir şekilde reddetti.

Bolşevik Partizan, GDS ve UIS'den önerisi hakkında bir kez daha merkezi tartışılmasını ve bu konuda tavır alınmasını talep etti. 8. 4.82 tarihli "GDS yönetiminin tavrı" adlı yazıda (11. belge, Info 5/82, s.29), GDS temsilcisinin 2. toplantıda bu öneriyi reddetmesi apaçık bir şekilde onaylandı.

b) Üçüncü toplantıda bu öneri t e k kelime ile bile tartışmaya sokulmadı.

c) Duisburg'daki yürüyüşe bir DHB grubunun "süper güçler" ve AEP propagandası ile katılmasından sonra, Bolşevik Partizan'ın yürüyüş sorumusu ile yoldaşımız arasında şu konuşma yapıldı:

"Bolşevik Partizan'ın yürüyüş sorumlusu bana (GDS temsilcisine —y.n.), bitiş mitinginde DHB'ne konuşma hakkı tanınıp tanınmayacağını sordu. Ben, bununla ortak gösterimizin niteliğinin düşürüleceğinden dolayı buna karşı olduğumuzu açıkladım. Aynı zamanda, eğer önceden DHB'ne Bolşevik Partizan tarafından konuşma hakkı vaadedildiyse, durumun biraz değişik olacağını açıkladım. Bu konuşulda, DHB'den bir dayanışma mesajı geldiğinin bildirilmesinin önün de hiçbir engel olmadığını söyledim. Yürüyüşün bitmesine çok az kala Bolşevik Partizan sorumlusu bana bir kez daha sordu. Ben daha önce verdiğim cevabı yineledim ve şunu ekledim: "Siz eğer DHB'ne konuşma hakkı verilmesine taraftarsanız, o zaman UIS temsilcisiyle birlikte yürüyüşün yönetimi olarak bu konuyu oylamalıyız." Bunun üzerine Bolşevik Partizan sorumlusu kendisinin de konuşma hakkı verilmesine karşı olduğunu söyledi." (GDS yürüyüş sorumlusunun 5.5.82 tarihli raporu)

d) Bu olayın nasıl meydana geldiği ile ilgili olarak bilgi istememiz üzerine, TKP/ML(B) uluslararası ilişkiler sekreterinin yazdığı 12.5.82 tarihli mektuptan şunları öğrendik:

"Biz her ne kadar 2. toplantıda söylediğimiz gibi DHB, İHK, vs. gibi gruplara davetiye göndermeyi tasarlıyorduksak da, bunu doğru bulmamızdan değil, zamanın az olmasından dolayı bunu yapmadık." (12.5.82 tarihli mektup)

GDS ile TKP/ML(B) temsilcisi arasında yapılan bir görüşmede, oportünist örgütlerin içerikle ilgili kaygıdan dolayı değil de zamanın az olmasından dolayı çağırılmadıkları şeklindeki bu görüş bir kez daha öne sürüldü. (Nasıl olup da DHB'nin konuşma hakkı talep ettiği sorusuna, yetkili olmayan bir Bolşevik Partizan taraftarının onlara yürüyüşten önce konuşma hakkı verdiği açıklandı. Bkz. bu görüşmenin tutanağı.)

Bütün bu davranış ve gerekçelendirmeler hakkında ilkönce yöntem açısından görüş belirtmek istiyoruz:

TKP/ML(B) Uluslararası ilişkiler sekreterinin 12.5.82 tarihli mektubundan sonradan sezinlenen, TKP/ML(B)'in —GDS ve UIS ne derlerse desinler— oportünist gruplara davetiye göndereceği şeklindeki sonuç 2. toplantının tutanağından kesinlikle çıkmamaktadır. Bizim açımızdan eylem birliğine katılan örgütleri dikkate almayan veya hattâ onların iradelerini hiçe sayan böyle bir "bildirme" olamaz!

Diğer örgütler kabul etmede n veya kabul etmemelerine rağmen böyle bir "çağrı"nın yapılması görüşümüze göre eşit haklara sahip örgütler arasındaki eylem birliği görüşmelerinde geçerli olan en basit demokratik kuralların ağır bir şekilde zedelenmesi demektir. Aynı zamanda bu tamamiyle yanlış bir durumdur.

TKP/ML(B) Merkez Komitesi eylem birliği sırasında pratikte, sonradan 12.5.82 tarihli mektupta ve 24.5.82 tarihli görüşmede haklı gösterilen ve propagandası yapılan şekilde davranmamıştır. Eşit haklara sahip çeşitli örgütler bir eylem birliği için biraraya geldiklerinde, böyle çağırılar hakkında birlikte görüşülüp görüşbirliğine varılması gerektiğini TKP/ML(B) Merkez Komitesi apaçık bir şekilde açıklamak zorundadır. Eğer her biri zaten kendi doğru bulduğu şeyi yapacaksa, o zaman ortak eylemler düzenlemek için görüşmeler yapmak anlamsız olmaktadır.

Ama önemli olan, bizim bütün bu tavrı yöntem açısından yanısıra, herşeyden önce içerik açısından tamamiyle yanlış bulmamız; ve onun oportünizme karşı mücadelesinin görevlerinin gerçekten kavranmamış olduğunu göstermesidir. İkinci toplantıda yoldaşımızın yaptığı açıklamayı ve bu konuda GDS yönetiminin 8.4.82 tarihli tamamlayıcı tavrını burada açıkça destekliyoruz.

Bolşevik Partizan temsilcisinin 2. toplantıda yaptığı açıklamaya bir kez daha bakalım. Tutanakta bu konuda şunlar söylenmektedir:

"Bolşevik Partizan temsilcisi kendilerinin (devrimci olarak değerlendirdikleri) oportünist örgütlere çağrı yaparak, bunların DGB yürüyüşlerine katılmaması, devrimci 1 Mayıs yürüyüşüne katılması yönünde talep getirilmesini doğru bulduklarını açıkladı. Şunları belirtti: Böyle bir çağrı —eğer bu örgütler bu çağrıya uymazlarsa— bizim bunları teşhirimiz için elimize iyi bir malzeme verir. Katılırlarsa bu da iyidir. O zaman onlar GDS yönetiminden bir adım uzaklaşmış olurlar. (Bu cümle Almancada şu şekilde: "O zaman onları daha iyi teşhir edebiliriz." Bkz. GDS-Info 5/82, s.22 —ç.n.)

Biz bunlara eğer platformu imzalamasalar da eylemde birlik ajitasyon ve propaganda serbestlik temelinde yürüyüşe katılma imkânı olduğunun belirtilmesinden yanayız." (K3, s.52)

Duisburg'da görünümün pratikte ne olduğunu, beraber yürüyen DHB'nin nasıl "daha iyi" teşhir edildiğini bir yana bırakalım. (Görüşümüze göre onlar daha çok itibar kazanmışlardır.)

Burada önerilen taktik ancak işleme d i ğ i zaman işleyen bir taktiktir. Örneğin Partizan'ın 1500, Halkın Kurtuluşu'nun 1000, Dev Yol'un 1500 kişiyle, vs. geldiğini bir düşünelim.

Bu durumda bizim acınacak bir görünüm arzedeceğimiz, yürüyüşümüzün görünümünü bizim yerimize bu grupların belirleyeceği açıktır.

Yani burada, zaten gerçekleştirilemeyeceğinden yola çıkılan bir "taktik" önümüze sürülmektedir.

Ayrıca bu "taktik" —bir numara olarak görülmeyip ciddiye alınması önkoşuluyla— oportünist örgütlerin nitelikleri hakkında hayaller yapılmasını da içermektedir. Çünkü kırmızı bayraklar altında, komünist şiarlarla yapılan 1 Mayıs yürüyüşüne ciddi bir şekilde çağrıldıkları-na göre, bu örgütlerin gerçekten komünist bir yanlarının olması gerektiği izlenimi, bu sorunu ciddiye alan her gözlemcide uyanmak zorundadır. Eğer bu örgütler gerçekten oportünist iseler, onların ciddi bir şekilde kırmızı 1 Mayıs yürüyüşlerine çağrılmaları gözboyamaktan başka birşey değildir.

4) Eylemde birlik olmadan, propagandada özgürlük olamaz; eylemde birlik ayrıntılı ve itinalı bir şekilde saptanmalıdır

Oportünist örgütlere çağrı yapılması konusundaki açıklamalar ayrıca, tüm eylem birliğinin bir tek noktaya, DGB yönetimini reddetme ve kendi yürüyüşünü yapmaya hazır olmaya indirildiğini göstermektedir.

Biz Kırmızı 1 Mayıs'ta tam da bunu istemi y o r u z! Bir Mayıs'taki bir eylem birliği için bir tek noktanın yeterli görülmesi bizce sağ-oportünist bir tavidir.

Eylemde birliğin neyi içerdiği, katılan örgütlerin hangi temel üzerinde birleştikleri açık ve berrak bir şekilde tanımlanmalı ve saptanmalıdır. Bir Mayıs'la ilgili olarak çıkarılmış olan çağrı, katılan örgütlerin bu 1 Mayıs eylemi için hangi temelde birleştikleri konusuna açık bir yanıt vermektedir. Bu çağrıyı, bu eylem birliği platformunu destekleyenler —ama yalnızca onlar— resmen ortak yürüyüş ve eyleme katılma hakkına, propagandada özgürlük hakkına sahiptir.

Propagandada özgürlük olmadan eylemde birliğe karşı olduğumuz gibi, eylemde birlik — bu, 1 Mayıs'ta sadece DGB yürüyüşüne katılmama, bunun yerine belli caddelerde beraber yürümek konusunda aynı fikirde olmanın yanısıra, ortak şiarlar, pankartlar, vb. gibi sorunları da içermek zorundadır — olmadan da propagandada özgürlüğe karşıyız.

TKP/ML(B) Önderliğinin bütün eylem birliğini en küçük ortak bölene, yani DGB yürüyüşlerinin reddine indirgeme çabası, platform üzerine, eylem için bir çağrı üzerine görüşme yapmayı bir bütün olarak gereksiz bir mesele haline getirmektedir: Oportünist örgütlerin katılımı sözkonusu olduğunda bu tavrın propagandasının yapılması —GDS ve UIS ile ilgili olarak tam tersine "en yüksek istekleri" tatmin edecek olan bir platform önerildi—, oportünizme bütün kapıları açmak demektir.

Bizce şu apaçıktır: Bir eylemin platformu ayrıntılı bir şekilde (duruma göre daha geniş ya da daha dar) tanımlanmalıdır, ve buna katılmak isteyenler bu temelde katılabilir ve özgür bir şekilde propaganda yapabilir.

5) Oportünistlerin berrak bir biçimde devrim kampında durduğu hayaline karşı mücadele edelim

TKP/ML(B) adına toplantılara katılan yoldaş "dolaylı kanıtlama" yöntemi ile bütün "devrimci" oportünistlere çağrı yapmanın tamamiyle tutarlı bir tavır olduğunu, GDS'in ise tutarsız olduğunu kanıtlamaya çalışıyor:

"Bolşevik Partizan temsilcisi eğer devrimci olarak değerlendirilen oportünist grupların çağrılmadan gelmeleri halinde yürüyüşe katılmalarının engellenmesi talep edilmiyorsa, o zaman bunların resmen davet edilmemesinin tutarsızlık olduğunu belirtti." (K3, s.53)

Bu da ilginç bir mantık doğrusu: Birine çağrı yapmamak, çağrılmadan gelmesi halinde ona mutlaka saldırılacak demek değildir. Eğer biri çağrılmadan gelir, sözkonusu eylemi rahatsız eder, ona kendi damgasını vurmaya çalışırsa, o zaman bu tamamiyle değişik bir durumdur.

Somut olarak 1 Mayıs ile ilgili olarak: Bütün oportünist grupların çağrılmasına açık bir şekilde karşı isek; bu, somut olarak davetsiz katılan bu örgütlerin tavrına göre, somut olarak gücümüze (ve hazır bekleyen polis de gücüne) göre nasıl davranacağımıza karar vermemiz demektir. Ne olursa olsun oportünist gruplara —Bolşevik Partizan ister onları "devrimci" olarak değerlendirsün, ister değerlendirmesin—

bu konuda herhangi bir ayrıcalık verilmemelidir. Biz kendimizi sıkı bir şekilde Lenin'in öğretisine dayandırıyoruz ve üye ve sempatizanlarımızı, oportünist grupların kesinlikle sıkı bir şekilde devrim kampında durmadıkları; şimdiden bir ayakları ile ideolojik açıdan burjuva ideolojisini paylaştıkları karşı-devrim cephesinde durdukları; gerekli olan oportünizmin eleştirilmesi silahının her an, devrimin zaferinden sonra ise mutlaka, silahların eleştirilmesi ile yer değiştirebileceği konusunda açıklığa kavuşturma yönünde eğitiyoruz. (H)

VI. GENELDE REVİZYONİST BİR TEZ: EYLEM KARARI ALINDIKTAN SONRA BU KARAR ÜZERİNE TARTIŞILMAZ

1) Derneklerdeki toplantıların gerçekleşmesi hakkındaki gerçek (TKP/ML(B) Merkez Komitesinin bu konudaki iddialarının geri çevrilmesi

TKP/ML(B) Merkez Komitesi ile tartışmanın en önemli yönlerinden birisi, d i s i p l i n sorunu hakkındaki farklı görüşlerdir. (Bu konudaki) ilkesel görüşümüzü geniş bir şekilde açıklamaya başlamadan önce, bazı somut şeyleri, ilkesel tartışmayı engelleyebilecek bazı safraları atmak, açıklığa kavuşturmak ve bir tarafa koymak istiyoruz. GDS temsilcileri ile derneklerde yapılan toplantıların gerçekleşmesi hakkındaki tamamiyle yanlış açıklamayı olgulara dayanarak düzeltmek istiyoruz. Bolşevik Partizan taraftarlarının bir kesiminin GDS'in bölücü bir tavır içinde olduğu şeklindeki suçlamayı getirmesinin bir nedeni de bu yanlış açıklamadır.

Öyleyse, toplantıların nasıl gerçekleştiğini açıklığa kavuşturalım: a) Bir Mayıs sorunu hakkında derneklerde toplantı yapılması önerisi GDS Uluslararası ilişkiler sekreterinin TKP/ML(B) Merkez Komitesine veya Uluslararası ilişkiler sekreterine gönderdiği mektupta getirildi. 27.3.82 tarihli mektupta şöyle deniyordu:

"Eğer NÜ. ve St.'ta toplantı yapma imkânları varsa ve bu toplantılarda sempatizanlarla da tartışma-konuşma imkânı varsa; bu tartışma-konuşmalara katılabilirsek seviniriz, merkezi bir yürüyüş yönünde seferber etmek için ...

Merkezi mi yoksa bölgesel mi şeklindeki bu sorunun tartışmaya sokulması ideolojik eğitim açısından iyi bir araç olabilir. Bu ideolojik mücadele sadece Parti üyelerinin değil, çevrenin de çoğunluğunun merkezi yürüyüşü savunmaları yönünde gerçekten ikna edilmelerinin bir aracı olabilir.

Proleter enternasyonalizmi sorununa gelince ...

Bölgesel yürüyüşler proleter enternasyonalisti olmayacaktır. Çünkü mesela St. ve NÜ.'deki yürüyüşler her halükârda söz geçen örgütler tarafından ortak yapılamayacaktır." (K3, s.19)

Üzel olarak Nürnberg ve Stuttgart'ta toplantılar düzenlenmesi şeklindeki bu önerinin ardında yatan neden, bizim bütün açıklamalardan; Parti içinde önemli bir azınlık, —özellikle Nürnberg ve Stuttgart'ta— sempatizanların büyük bir kesimi merkezi bir yürüyüşe karşı olmasa, aslında Merkez Komitesinin merkezi bir yürüyüşe pek karşı olmadığı sonucunu çıkarmış olmamızdır.

Buna bağlı olarak, Merkez Komitesine, bu yerlerde toplantılar düzenleyip, merkezi bir yürüyüş için kanıt gösterme ve (merkezi bir yürüyüş —ç.n.) için sağlam bir çoğunluk sağlamaya çalışmasını önerdik.

(H) Partizan'ın karşı-devrimci eylemleri aslında bu bakımdan bizce teorik olarak çok daha fazla açıklanması ve devrimci uyanıklığın artırılması için kullanılması ve değerlendirilmesi gereken kanlı bir ders verdiler. Oportünistler —bunu herkes iyice kafasına yerleştirmelidir— Marksist-Leninistlere karşı kesinlikle beklenmedik bir şekilde karşı-devrimci şiddete başvurabilirler.

Ve bu öneriye bağlı olarak, tartışmaya katılmak üzere bizim gelip glemeyeceğimizi görüşümüze göre nazık bir şekilde sorduk.

Bundan sonraki gelişmelerin nasıl olduğuna bir bakalım şimdi.

Merkez Komitesi 1.4.82'de GDS'e kısa bir mektup gönderdi. Bu mektupta, derneklerdeki toplantılar konusunda şunlar deniyordu:

"Bu sorunlar üzerine derneklerde tartışma önerinize gelince:

Biz her halükârda 1 Mayıs öncesinde derneklerde tartışma kararı aldık. Bu tartışmaları mümkün olduğunca Nisan'ın üçüncü hafta sonunda gerçekleştirmeye çalışacağız. Tabii siz de bu tartışmalara davetlisiniz..." (K3, s.21)

Burada önemli olan, şüphesiz çekişmeli geçecek olan derneklerdeki tartışmaya davetin bir istisna, özel bir şey olarak değil de, "tabii" birşey olarak adlandırılması ve GDS'in buna içten bir şekilde davet edilmesidir.

3.4.82'de yapılan 2. toplantıda Bolşevik Partizan ve GDS temsilcileri arasında —aşağıda göstereceğimiz gibi— belli bir öneme sahip olduğundan dolayı dikkatle incelenmesi gereken aşağıdaki tartışma geçti:

"Bu noktada Bolşevik Partizan temsilcisi, GDS temsilcisine Bolşevik Partizan'ın aldığı karara karşı olup olmadığını sordu. GDS temsilcisi bu karara karşı olduğunu vurguladı. Bunun üzerine Bolşevik Partizan temsilcisi GDS'in Bolşevik Partizan sempatizanlarına isterse çağrı yapıp, onları merkezi olarak adlandırdıkları yürüyüşe katılmaya çağırabileceklerini, bunu kendilerinin bileceğini belirtti.

GDS temsilcisi buna şiddetle karşı çıktı. GDS'in Bolşevik Partizan yönetiminin aldığı karara getirdiği eleştirinin sonucunun, üye ve sempatizanları bu karara uymamaya çağırmak olmadığını belirtti. GDS'in böyle bir şey yapacağı şeklindeki düşüncüyü de kararlılıkla reddetti. Burada söz konusu olanın, Bolşevik Partizan yönetiminin aldığı kararı değiştirmesi için kararı eleştirmek olduğunu belirtti.

Bolşevik Partizan temsilcisi bununla ilgili olarak, aldıkları karar üzerine, bu kararı kavratmak için derneklerde toplantılar yapacaklarını; bu toplantılarda GDS'in kendi görüşlerinin propagandasını yapmasının imkânı olduğunu açıkladı." (K3, s.52)

Bu oldukça keskin tartışmada şunlar göze çarpmaktadır:

a) Bolşevik Partizan temsilcisinin deyim yerindeyse güliyle GDS'i Bolşevik Partizan sempatizanlarını ve üyelerini Duisburg'a, merkezi yürüyüş için seferber etmeye çağırmasının, kurulmuş bir tuzak olduğu sonradan ortaya çıkmaktadır. GDS bunu ciddiye alıp, bütün yoldaşları —Stuttgart ve Nürnberg'deki yoldaşları da— Duisburg'a çağırması olsaydı, "tuzağa düşmüş" olurdu ve GDS bununla disipline uymama çağrısı yapmakla suçlanırdı.

b) GDS temsilcisi bütün bu düşünce silsilesinin ve bunun yolaçacağı sonuçların farkına varıp onu kesinlikle reddederek tamamiyle doğru davranmıştır.

c) Burada (TKP/ML(B)'in 22.4.82'den önceki bütün belgelerinde olduğu gibi) derneklerdeki 1 Mayıs tartışmasının, yani alınmış bir eylem kararı üzerine çekişmeli tartışmanın, bir istisna olduğu, aslında genel kuralın buna izin vermediği konusunda b i r t e k kelimenin bile sarfedilmediği sabittir.

d) Merkez Komitesinin 22.4.82 tarihli yazısında derneklerdeki tartışmaların gerçekleşmesi hakkında neler söylediğinin aşağıdaki incelemesi için, toplantılardan sonra GDS ile Bolşevik Partizan arasında yapılmış olan üç görüşmede, GDS'in Merkez Komitesi kararının halâ değiştirilip değiştirilemeyeceğini açıkça sorduğu eklenmelidir. Örneğin 16.4.82'de yapılan üçüncü toplantıda TKP/ML(B)'in uluslararası ilişkiler sekreteri bu konuda şu karşılığı verdi:

"Merkez Komitesi kararının değiştirilmesine gelince, böyle bir değişiklik pek olası olmamakla birlikte, tamamiyle olanaksız değil—

dir." (Görüşmenin kısa tutanağı, otorize edilmiş metin)

GDS'in derneklerdeki tartışma için hazırladığı yazı (bkz. K3, s.68 ve devamı), bu tarihte Bolşevik Partizan'dan sorumlu yoldaşın eline geçmiş bulunuyordu; bu yazıda GDS'in Merkez Komitesinin kararını değiştirmek istediği; ama bu yapılırken GDS'in eylem birliğini, disiplinli hareket etmeyi bozmak istemediği, tam tersine disiplin uymaya çağırıldığı konusunda en küçük bile şüphe bile bertaraf ediliyordu.

Derneklerdeki tartışmanın tarihini 16.4.'de öğrendik. (H)

GDS'in —sözümüne— nasıl davrandığını TKP/ML(B) Merkez Komitesinin derneklerde okunan 22.4.1982 tarihli mektubunda nasıl anlattığına şimdi bir bakalım:

"Merkez Komitemiz iki kez aldığı karar üzerine görüşmüş; yoldaşların gerekçeleri üzerinde ciddi bir şekilde durmuş; ve deyim yerinde ise, 'yedi ölçüp, bir keserek' kararı değiştirmemiştir.

Merkez Komitesinin kararı değiştirmemesi üzerine GDS'den yoldaşlar, bu kez z kararı alttan baskı yolu ile değiştirebilmek için sempativanlarla yapılacak toplantılara katılmayı talep etmişlerdir." (K3, s.71-72)

Gerçekler bu açıklamanın doğru olmadığını göstermektedir. GDS'in sözümüne Merkez Komitesi iki kez karar aldıktan sonra —deyim yerinde ise "son araç" olarak "alttan baskı" uygulamak için— derneklerdeki tartışma toplantılarına katılma önerisini yaptığı şeklindeki açıklama, tam tersine, (çok kaba olmadan söylemek gerekirse) basbayağı bir yalan dır. Bizim bu öneriyi 27.3.82'de yaptığımız bir olgudur.

En değişik formülasyonlarla, imalarla, vs. Merkez Komitesinin GDS'in tüm hareket tarzını nasıl yanlış bir şekilde ortaya koyduğunu, el altından karaladığını daha dikkatli bir şekilde inceleyelim.

2) Toplantılar hakkında GDS'in gerçek tavrı üzerine olgular ve belgeler: "Altan baskı" saçmalığı, vs. üzerine

Yukarıda olgulara dayanarak açıkladığımız olayların zaman içindeki akışı hakkındaki tahrifine bir kez daha geri dönelim. Merkez Komitesi üye ve sempativanlarda GDS'in tavrı konusunda nasıl bir izlenim bırakmaktadır? Yaratılan izlenim açıkça şu yöndedir: Kararın değiştirilmesini sağlamak için GDS Merkez Komitesini sürekli bombardıman etti, sürekli olarak yeni kanıtlar ileri sürdü. Buna karşılık Merkez Komitesi bütün bu kanıtları dinledi ve ciddi bir şekilde gözden geçirdi, "yedi kez ölçtü" ve "bir kez kesti" ve —üzerinde düşünüp taşındıktan sonra— kararı değiştirmedii. "Bu kez" GDS'den yoldaşlar "alttan baskı" yolu ile Merkez Komitesinin fikrini değiştirmeye çalışmaktan başka bir çare göremediler ve böylece derneklerde toplantı yapılması fikri akıllarına geldi. Anlaşılan GDS'den yoldaşlar Merkez Komitesinin kendilerinin işine gelmeyen bir karara varmasını kabul edemediler ve bundan dolayı aklı gelen bütün araçları denediler.

"Altan baskı" tezine gelince, bu kelimeler kesinlikle hoşumuza gitmemektedir. Açıkça olumsuz bir anlam da taşıdıkları için, "sokaktan baskı", "alttan baskı" gibi kavramların burjuva politikacılarına bırakılması daha iyi olur.

(H) Castrop-Rauxel ve Aachen'deki yoldaşların bizi beklediklerini sonradan duyduk ve burada onlardan özür diliyoruz; bununla birlikte yukarıda anlatılan nedenlerden dolayı ta baştan aslında sadece Stuttgart ve Nürnberg'e gitmek istediğimizi eklememiz gerekir. Ayrıca canı alıcı nokta olarak, her tartışmaya bir GDS temsilcisinin katılmasından çok, bir bütün olarak derneklerde tartışma düzenlenmesini görüyorduk.

Bizim için sözkonusu olan şey, baskı uygulamak değildi; biz sempativanlar arasında ikna çalışması yaparak, sempativanların da merkezi bir yürüyüşe gitmek istediklerini açıklığa kavuşturan bir hava yaratmak ve böylece sempativanların buna hazır olmadığı şeklindeki Merkez Komitesinin kanıtını ortadan kaldırmaya çalışıyorduk.

Eğer Merkez Komitesi bunu yardım yerine "baskı uygulamak" olarak görüyorsa, (o zaman o herhalde oldukça büyük bir "baskı altında") biz bir şey yapamayız. GDS'in, hem genel olarak hem de somut olarak Merkez Komitesi ve bir bütün olarak TKP/ML(B)'i eleştirir, tartışma ve ikna yönteminden başka yollarla etki altına almadığı şüphe götürmeyen bir gerçektir. Biz bunu açıkça ortaya koymak istiyoruz ve Merkez Komitesinin açıklaması ve seçtiği kelimeler ile bizim adımızı kötüye çıkarmasını kararlilikla reddediyoruz.

Derneklerde okunan belirleyici mektubu bir kez daha ele alalım:

"GDS'den yoldaşlar burada bizim merkezi olarak aldığımız bir eylem kararına karşı propaganda yapacaklar; ve bizim bu eylem kararına uyup, bunu hayata geçirmekle yükümlü yoldaşlarımızı ve sempativanlarımızı eylem konusunda aldığımız kararın yanlış olduğu konusunda ikna etmeye çalışacaklar." (K3, s.71)

Yukarıda aktardığımız pasaj, bizim yapmak istediğimiz şeyi doğru aktarmamaktadır ve içinde kullanılan kelimeler yine belirli bir hava yaratmaktadır:

a) Açıklamada, tüm çalışmanın eşit haklara sahip üç dost örgüt arasında yapılan eylem birliği görüşmeleri çerçevesinde görülmesi gerektiği tamamıyla atlanmaktadır. Yani anlaşmazlığın konusu, bir örgütün (GDS) diğer örgüte (BP) ve onun aldığı karara karşı kanıt göstermesi değil, iki örgütün (GDS ve UIS) merkezi bir yürüyüş kararı, Bolşevik Partizan'ın ise üç bölgesel yürüyüş yapma kararı almış olması arasındaki çelişkiyi göstermek istememiştir.

b) "Bizim ... aldığımız bir eylem kararına karşı propaganda" şeklindeki açıklama, karara bağlanmış ve ortak çağrıda saptanmış şekliyle eylemin çizgisini eleştirmedir, ama TKP/ML(B)'in bu çizgiden pratikte planlanan sapmasını eleştirdiğimiz ayrılmı yapmamaktadır.

c) Mektupta kullanılan "na karşı propaganda" kelimelerinin yerine "nın eleştirisi" şeklindeki formülasyon kullanılmış olsaydı, görüşümüze göre daha iyi olurdu. Çünkü görüşümüze göre toplantılarda getirilen, GDS'in bölücülük yaptığı şeklindeki suçlama, bu formülasyonda kullanılan kelimelerden bağımsız olarak görülemez.

3) GDS'in toplantılarda Merkez Komitesinin kararı üzerine tartışmak istemesi şeklindeki tavrının "bölücü" bir tavır olduğu suçlaması hk.

GDS'in tavrını "bölücü" bir tavır olarak görenlerin —Merkez Komitesinin ileri sürmediği ve 1 Mayıs'tan sonra yapılan görüşmede TKP/ML(B) Uluslararası ilişkiler sekreterinin açıkça karşı çıktığı—, GDS'in çekışmeli tartışma yürüterek ve Merkez Komitesine kararını değiştirmek çağrısında bulunarak "eylem birliği"ni bozduğu şeklindeki bu suçlamalarında haklı olup olmadıklarını inceleyelim şimdi.

Bu konuda biz şunu açıklıyoruz:

a) Merkez Komitesi 22.4.82 tarihine kadar bu yönde hiçbir imada bulunmamış; tam tersine, derneklerde tartışmaya katılmamız ve çelişen görüşlerimizi açıklamamız için içten bir şekilde bizi davet etmiştir.

Ayrıca, TKP/ML(B) Merkez Komitesinin GDS Yönetimine gönderdiği mektupta toplantılar konusunda söylenenleri hatırlayalım:

"Siz bu kez Merkez Komitemizi alttan baskı ile ikna edebilmek için derneklerde tartışmalara katılmak istediğinizi; ve yoldaşlara merkezi yürüyüş katılma yönünde propaganda yapmak istediğinizi belirttiniz. Bu durumda sorun ve çelişmeler dernekler

çerçevesinde tartışmaya girdi. (M) Burda herhangi bir yanlış anlamaya yolaçmamak için belirtelim: Biz tartışmaya karşı değiliz. Görüş ayrılıkları üzerine en geniş çevrede de tartışmaktan yanayız. Ama tartışılan sorun somut bir eylem kararı değil de başka sorunlar olsa idi, daha iyi olurdu düşüncesindeyiz." (K3, s.67)

Merkez Komitesinin derneklerde tartışma yapılmasına karşı hiçbir ilkesel itirazda bulunmadığı, bunun yerine sadece tartışmanın eylem sorunlarının dışındaki sorunlar üzerine yapılmasının "daha iyi" olduğu görüşünü vurguladığı buradan da açıkça ortaya çıkmaktadır.

b) Bunun dışında —ki bunu açıklığa kavuşturmak istiyoruz— tüm tartışmayı bir bütün olarak Kızıl 1 Mayıs eylemine karşı yönelen birşey olarak kesinlikle kavramıyoruz. Bizim için sözkonusu olan daha çok, TKP/ML(B)'in pratik uygulamada, 1 Mayıs çağrısında karara bağlanmış olan çizgiden sapan yönde bir düzeltme (Modifizierung) içine girmesi idi.

c) Eğer Merkez Komitesi diyelim ki 15 Nisan'dan sonra merkezi ya da bölgesel yürüyüşlerin lehinde ya da aleyhinde tartışılması gerek tiği, çünkü bunun pratikte eylem birliğini, onun pratiğe geçirilmesini zedeleyebileceği şeklinde kanıtlar gösterseydi, bu kanıtı reddetmezdik ve farklı görüşte olsak bile, böyle bir mühlet koymaya şüphesiz saygı gösterirdik (ve büyük bir olasılıkla sonradan eleştirirdik). Ama durum böyle değildi. Tersine, tartışmaların gününü Merkez Komitesi önerdi; bu gün kısmen Nisan'ın son haftasına, yani 1 Mayıs'tan kısa bir zaman önceye rastlıyordu. Yani bu gün bizim tarafımızdan değil, Merkez Komitesi tarafından önerildi; dolayısıyla Merkez Komitesi 1 Mayıs'tan çok kısa bir zaman önce yapılan tartışmamızın eylem birliğini bozmadığından yola çıkıyordu.

Bu yüzden, GDS'e bu yönde getirilen eleştiriler görüşümüzce haksız eleştirilerdir.

4) Lenin'in önemli, kitle eylemleriyle ilgili sorunlarda üyelere danışılması üzerine bir notu hakkında ve TKP/ML(B) Merkez Komitesinin GDS'in sözümona "bürokratik" tavrı üzerine söyledikleri hakkında kısa birkaç söz

Şimdi başka bir tür soruna, ama oldukça önemli bir soruna, üyelere danışma pratiği ve bunun özellikle taktikle ve kitlelerin eylemi ile ilgili konularda Merkez Komitesi için bağlayıcılığı sorununa geçelim. Bununla somut olarak Merkez Komitesinin TKP/ML(B) üyelerine danışmasını ve Merkez Komitesinin bunu gözönüne alma şeklini kastediyoruz. Bu konuya biraz ilerde değineceğiz. İlk önce Lenin'in bu sorun hakkındaki ilkesel açıklamasına bakalım:

"Demokratik bir şekilde örgütlenmiş parti ve birlikler, istisnasız bütün parti üyeleri arasında böyle bir danışma yapmaktan — en azından en önemli sorunlarda, ve özellikle kitlelerin bağımsız olarak ortaya çıktığı bir siyasal eylem sözkonusu olduğu zaman ... — vazgeçemezler..."

(M) Bu "bu durumda" kelimelerinden, derneklerdeki toplantıların salt GDS'in önerisi sayesinde gerçekleştiği; bu öneri yapılmıyorsa, derneklerde 1 Mayıs'taki eylem birliği hakkında çekişmeli tartışmaların yapılmayacağı sonucunu çıkarıyoruz. Ama belki biz yanlışlıyoruzdur. Her halükârda, GDS'in derneklerdeki tartışmalara katılıp katılmamasından bağımsız olarak, Partinin durumundan dolayı bu konuda kitle toplantılarının yapılmasının çok gerekli olduğu görüşündeyiz. Eğer bu tartışma toplantıları salt GDS'in isteği üzerine gerçekleşti ise, ve Merkez Komitesinin zaten böyle toplantılar yapmaya niyeti yoktuysa, o zaman bu görüşümüze göre affedilmez bir hata olurdu.

Bütün siyasal sorunların bütün parti üyelerine danışarak karara bağlanması olanaksızdır; bu sonu gelmeyen, yorucu ve faydasız bir oylama olurdu. Ama eğer gerçekten demokratik bir şekilde davranmak isteniyorsa, özellikle önemli sorunlar, kitlelerin belli bir eylemle doğrudan bağlı olan sorunlar, salt delegeler göndererek değil, bunun yanı sıra bütün parti üyelerine (M) danışmak yoluyla da karara bağlanmalıdır." (Lenin, "Sosyal-Demokrasi ve Duma seçimleri", 1907, Eserler, c.11, s. 438-439, Almanca)

TKP/ML(B) Merkez Komitesi 1.4.82 tarihli "Genelge"sinde, merkezi bir yürüyüşe t a r a f t a r olan Parti Üyelerinin "çoğunluğuna" u y m a m a s ı n ı haklı göstermek için, birinci olarak Parti Üyelerine sadece danışıldığını ama bir oylama yapılmadığını, ikinci olarak da şunu açıklıyor:

"İkincisi, çoğunluk çok küçük bir çoğunluktur. Teşkilatın hemen hemen yarısı DGB içinde ayrı blok kurup yürümekten yanadır. Ve bu görüşü savunanlar tam da öncelikle bir yürüyüş yapılması halinde bu yürüyüşün örgütlenmesi, kitlelerin yürüyüşe seferber edilmesi vb. görevlerle doğrudan ilgili yoldaşlardır.

Böyle bir durumda 'çoğunluk ne istiyorsa o olur' demek, ve Merkez Komitesini bu yönde davranmaya çağırarak soruna bürokratik bir biçimde yaklaşmak demektir." (K3, s.14)

Siz şu "inci"ye bakın: Böylece yeni bir "bürokratik" kavramı doğmuş olmaktadır: Merkez Komitesi çoğunluğa göre hareket edince bürokratik oluyor, azınlığa göre hareket ettiğinde bürokratik o l m u y o r .

Bu konuyla ilgili olarak şunu açıklamak istiyoruz: Merkez Komitesinin Parti Üyelerinin çoğunluğuna karşı geldiği durumlar kesinlikle mümkündür. Biz bunu reddetmedik, reddetmek de istemiyoruz. Ama bu hangi kanıtlarla yapılabilir? Görüşümüze göre böyle bir tavır birtek durumda, bu çoğunluğun tavrının siyasal ve ideolojik olarak y a n - l ı ş olduğu durumlarda mümkündür.

Buna karşın Merkez Komitesinin kanıt olarak önümüze sürdüğü şeyler gerçekten ilginçtir. O şöyle kanıt gösteriyor: Biz çoğunluğun istediği şeyi yapmayıp, kendimizi azınlığa göre ayarlıyoruz, çünkü DGB'ye karşı yanlış bir tavır içinde olmasına rağmen bu azınlık kitle çalışması için öngörülen, bir yürüyüş yapıldığında onu örgütleyecek, kitleleri seferber edecek yoldaşlardan oluşmaktadır.

Aha, diyor insan elinde olmayarak, bu, yanlış, sağ sapma teşkil eden bir görüş savunan, kitle çalışması yapan bu azınlığın nüfuzu karşısında Merkez Komitesinin g e r i ç e k i l m e s i ; bu yoldaşlardan —onların ağırlık sahibi olmaları doğru kanıtlar getirmelerinden değil (tam tersine onların kanıtları yanlıştır!)), kitleler içinde nüfuz sahibi olmalarından ileri gelen— deyim yerindeyse Parti içinde özel bir kategori yaratmaktadır.

Çünkü Merkez Komitesi birkaç paragraf altta bakın ne diyor:

"Merkez Komitemiz gerçekten de merkezi yürüyüşe karşı çıkan yoldaşlardan bazılarının 'kitleyi kaybetmeme' düşüncesini öne çıkardıklarını ve bu yüzden merkezi yürüyüşe karşı çıktıklarını düşünmektedir. Ve bu düşünceye karşı mücadele etmeye k a r a r l ı d ı r . Ancak şurası da bir gerçektir ki, Merkez Komitemizin 1 Mayıs eylemi ile ilgili olarak aldığı kararın gerekçesi bu d e ğ i l d i r ."

(K3, s.14)

Merkez Komitesi birkaç paragraf üstte çoğunluğun kararını reddetmesinin nedenini açıkça söylemişti; çünkü azınlık —DGB sorununda sağ sapma içinde olsa bile— kitlelerle bağlı olan yoldaşlardan oluşmaktadır. Merkez Komitesinin kararının bir nedeni e n a z ı n d ı n b u idi; ve bu bakış açısı "kitleleri yitirmeme" kokmuyor mu?

(M) "Referendum", Petersburg'daki oylama sözkonusu olduğu sırada Parti örgütünün 6 0 0 0 üyesi bulunuyordu.

Bu çelişkiler yumağını çözmek bizim görevimiz değil, Merkez Komitesinin görevidir. Biz sadece b u kanıtlamanın bizde, Merkez Komitesinin Parti Üyeleri arasında iki kategori yarattığı; bir sağ sapmayı temsil edenlerin baskısı önünde geri çekildiği; ve bizim ancak u z - l a ş m a c ı bir tavır olarak reddedebileceğimiz bir uzlaşma (DGB düzeyinde değil ama yerel planda bir uzlaşma), bir ortayol seçtiği şeklinde şüphe götürmez bir izlenim bıraktığını saptayabiliriz.

5) Somut tartışmaların ardında yatan temel sorun: Eylem kararından sonra tartışma

İncelememize devam edelim ve eylem kararı alındıktan sonra bu karar üzerine tartışılmasına TKP/ML(B) Merkez Komitesinin neden "genel olarak" karşı olduğu ama "buna rağmen" (adeta istisna olarak) somut olarak 1 Mayıs'ta neden tartışılabilirdiği konusundaki açıklamasını ele alalım:

"Genel olarak biz böyle bir uygulamadan yana değiliz. Genel olarak eylem konusunda merkezi karar alındıktan sonra, eylem kararı üzerine tartışılması doğru değildir. Eylem konusunda karar alındıktan sonra yapılması gereken, eylemin nasıl yapılacağı üzerine tartışma, işbölümü, vs.dir." (K3, s.71)

Bunun üzerine birkaç açık söz söylenmesi gereklidir:

Bu tez ile Marksizm-Leninizmin tartışma sorununa ayırım yaparak: yaklaşması arasında hiçbir bağ yoktur; ama revizyonistlerin "itaat-kâr alet" tezi arasında çok bağ vardır. Bu yüzden revizyonist bir tezdır; onun uygulanması kaçınılmaz olarak örgütün ç ö k m e s i n e, tamamiyle yozlaşmasına yol açar.

Biz aynı zamanda bu alanda şimdiye kadarki pratiğinizin (istisnalar yapma) her ne kadar bu revizyonist tezden kesinlikle daha iyi olduğunu saptıyorsak da, bu, TKP/ML(B) Merkez Komitesinin, elindeki bu tehlikeli silahla büyük zarar verebileceğini ortadan kaldırmaz.

TKP/ML(B) Merkez Komitesinin bu tezinin revizyonist ö z ü nerede yatmaktadır? Bu tezdeki derin b ü r o k r a t i z m neden oluşmaktadır?

Öncelikle (kararın —ç.n.) "nasıl" hayata geçirileceğinin somut koşullara uygun bir şekilde doğru olarak ele alınabilmesi için bilinçli disiplinin, (kararın —ç.n.) lehteki vealeyhteki yanlarının ö l - ç ü p b i ç i l m e s i n i, kavranmasını gerekli kıldığıнын kavranmamasında yatmaktadır.

Öncelikle, eylem kararlarında da Parti Üyelerinin bu konuda yürütülecek tartışma ile şunları öğrenmeleri gerektiğinin kavranmamasında yatmaktadır:

- a) Merkez Komitesinin veya o anki Önderliğin bu karar konusunda ilkeleri nasıl kavradığı, somut durumu nasıl değerlendirdiği, ve ilkeleri somut duruma nasıl uyguladığı;
- b) Somut olarak oportünizmin bütün olası direnişine rağmen proleter disipliniyle bu kararı uygulayabilmek için kararın önemini ve lehteki vealeyhteki yanlarını kavramayı;
- c) Kararın doğru veya yanlış olup olmadığını saptamayı ve gerektiğinde onu eleştirmeyi;
- d) Karar yanlış olarak değerlendirildiğinde, kararın değiştirilmesi için harekete geçebilmek ve Parti tüzüğü çerçevesinde bir parti-içi mücadele başlatabilmek için kendi haklarını kullanmayı

Bütün bu yönlerden, Merkez Komitesinin ya da Önderliğin karar almasından sonra d a kararın doğruluğu konusunda çekişmeli tartışmanın mesru olduğu sonucu çıkmaktadır.

Bu s ı n ı r l a m a s ı z geçerli midir? Bu sorunun yanıtı açık ve berrak bir şekilde "hayır"dır. (Merkez Komitesinin yaptığı gibi

hiçbir sınırlama koymadan "genel olarak" kesinlikle reddedilmemesi gereken) karar aldıktan sonra da tartışılma hakkı, sınırsız bir hak değildir.

Çünkü birinci olarak, gizli tutulmaları gereken ve tayin edilen yoldaşlar tarafından derhal ve ne Parti hücrelerinde, ne de kamuoyunda tartışılmadan yapılması gereken eylemler (özel askeri ve illegal eylemler) vardır.

Lenin'in Zinovyev ve Kamenev'in Partiden atılması için yürüttüğü polemiğin kanıtlamış olduğu gibi, bu konuda hiçbir şüphe olamaz.

Ve ikinci olarak —ilke açık olsa da, onun doğru bir şekilde uygulanması çok daha karmaşıktır— (hem Parti içindeki, hem de kamuya açık işçi toplantılarındaki) tartışma özgürlüğü hiçbir zaman eylem ve hareket birliğine, kararların mutlaka uygulanması gerektiğine halel getirmemeli ve bunları zedelemelidir.

Burada hem demokratik, hem de bürokratik sapmalar için çok geniş bir alan bulunmaktadır. Her halükârda, aşağıdaki görüşler baştan mahkûm edilmelidir:

1. Karar alındıktan s o n r a yapılan h e r tartışma hareket birliğini zedeler. Bundan dolayı tartışmalar ancak nihai karar alınmadan önce yapılabilir.

Bu, Lenin'in kararlı bir şekilde mahkûm ettiği; bürokratik ve bütünüyle yanlış bir tavidir.

2. Kararın doğruluğu veya yanlışlığı üzerine yürütülen tartışma, kararın uygulanmasına kesinlikle halel getirmeyiz; bundan dolayı tartışma her durumda (askeri eylemler dışında) eylem sırasında bile meşrudur.

Bu, Partinin bilinçli ama aynı zamanda çelikten disiplini ile bağdaşmayan, disiplinsiz, aşırı demokratik bir sapmadır.

Bu iki ilkesel sapmayı mahkûm etmek; karar alındıktan sonra s o - m u t olarak ne dereceye kadar tartışılabileceğine veya h a n g i sorunlar üzerine ne zamandan itibaren tartışılamayacağına her bir durumda somut olarak karar vermek demektir.

Merkez Komitesi b u n u n i ç i n d e —özellikle bir parti-içi mücadelenin sürdüğü durumlarda— gerekçelendirilmiş direktifler çıkarmalı ve kesinlikle uygulanması gereken kararlar almalıdır.

Bunu Lenin tarafından incelenmiş birkaç örnekte açıklamaya; "Lenin'e danışmaya" geçmeden ve öğretmenimiz olarak sözü ona vermeden önce, (1 Mayıs üzerine tartışmada da rol oynamış olan) iki yönü daha vurgulamak gerekmektedir.

Birincisi: Bir partinin merkez komitesi veya o anki yönetimi, karar alındıktan s o n r a yapılacak tartışmayı önceden daha esaslı bir şekilde değerlendirebilmek, onun hakkında hüküm sahibi olabilmek; sonra da tartışmaya daha iyi bir şekilde müdahale edebilmek için, bir eylem üzerine karar almadan ö n c e , karara bağlanacak sorunun önemine göre, olanaklar dahilinde geniş bir tartışma düzenlemelidir.

İkincisi: Örgütsüz işçilerin, kitlelerin doğrudan katılımını gerekli kılan bütün eylemlerde (doğal olarak eylemlerin çoğunluğu böyle eylemlerdir) geniş danışma ve demokratik bir şekilde karar vermenin bütün gerçek olanaklarından (parti üyelerine danışma, eylemi düzenleyecek olanlar için kitle toplantıları, vs.) yararlanılmasına; tartışmanın sadece parti içinde yürütülmemesine özel dikkat gösterilmelidir.

Bunlar kısaca bizim, TKP/ML(B) Merkez Komitesinin tezi ile arasında uzlaşmaz çelişki olan görüşlerimizdir.

Şimdi Lenin yoldaşın yazılarından birkaç çok önemli pasajı ele alıp açıklayalım:

Birlik Kongresi denilen IV. Parti Kongresinden sonra Lenin, bu parti kongresinin bütün kararlarının, eylem hazırlığı ile ilgili kararların da tartışmaya sokulmasını talep etti. Merkez Komitesinin de ü s - t ü n d e duran, Partinin en yüksek kademesinin, yani Parti Kongre-

sinin kararlarının tartışılması üzerine o şöyle diyordu:

"Parti kongresinin kararlarının en geniş bir şekilde tartışılması hakim kılınmalıdır; bütün Parti üyelerinden tamamiyle bilinçli ve eleştirisel bir tavır talep edilmelidir. Bütün işçi örgütlerinin sorunu bilerek, şu veya bu karar hakkında onaylarını ya da onu reddetmelerini bildirmeleri sağlanmalıdır. Eğer Partimizde demokratik merkezîyetçiliği hayata geçirmeye gerçekten ciddi bir şekilde kararlıysak, işçi kitlelerini Parti sorunlarının bilinçli çözümüne katmaya kararlıysak, bu tartışma basında, toplantılarda, çevrelerde ve gruplarda düzenlenmelidir.

Ama bağdaşık bir partide bu ideolojik mücadele örgütü bölmemelidir; proletaryanın eylem birliğini bozmamalıdır. Bu, Partimizin pratiğinde hâlâ yeni olan bir ilkedir, ve onu doğru bir şekilde pratiğe uygulamak için çok çalışmak gereklidir.

Tartışmada özgürlük ve eylemde birlik — elde etmeye çalışmamız gereken şey işte budur." (Lenin, "RSDİP'nin Birlik Kongresi Üzerine rapor", 1906, Eserler, c.10, s.383-384)

Şimdi belki, parti kongresi kararlarının somut eylemler konusunda tavrı almadığı (gerçi bu yanlıştır ama buna rağmen bu itirazı inceleyelim), bütün bunların Merkez Komitesinin eylem kararları için geçerli olmadığı itirazı gelecektir. Burada tümünü basmak istediğimiz bir yazısında Lenin, —örneğin seçimlere katılma, vs. gibi— çok somut kararlar sorununu incelemektedir:

ELEŞTİRİ ÖZGÜRLÜĞÜ VE EYLEM BİRLİĞİ

Yazıkuruluna, RSDİP MK tarafından imzalanan aşağıdaki belge ulaştı:

"Bazı Parti örgütlerinin Parti kongrelerinin kararlarına eleştiri özgürlüğünün sınırı sorununu ortaya atmaları gerçeği karşısında; Merkez Komitesi Rusya proletaryasının çıkarlarının RSDİP'nin taktiğinde sürekli olarak en büyük birliği gerektirdiğini ve bugün Partimizin tek tek bölümlerinin bu siyasi eylemler birliğinin her zamankinden daha çok gerekli olduğunu göz önüne alarak, şu görüşleri taşımaktadır:

1. Parti basınında ve Parti toplantılarında, kişisel görüşlerini açıklamak ve farklı düşüncelerini savunmak için herkese tam özgürlük sağlanmalıdır.
2. Parti üyeleri siyasi kitle toplantılarında Parti Kongresi kararlarına zıt düşen ajitasyon yapamazlar.
3. Böylece toplantılarda hiçbir Parti üyesi Parti Kongresi kararlarıyla çelişen eylemlere çağrı yapamaz, ya da Parti Kongresi kararlarıyla uyumsuz kararlar talep edemez." (abc —Lenin)

Bu kararı iyice incelediğimizde, içinde bir dizi uyumsuzluğu keşfederiz. Karar, "kitle toplantılarında" (2.madde) "hiçbir Parti üyesi Parti Kongresi kararlarıyla çelişen eylemlere çağrı yapamaz" derken, "Parti toplantılarında" kişisel görüş ve eleştirilere "tam özgürlük" sağlanacağını (1.madde) ifade etmektedir. Bunun ne anlama geldiğini bir düşünelim: Parti üyeleri Parti toplantılarında Parti Kongresi kararlarıyla çelişen eylemlere çağrı yapma hakkına sahiptirler; buna karşılık kitle toplantılarında kendi "kişisel görüşlerini açıklamak" için tam özgürlük "sağlanmamaktadır"!!

Kararı kaleme alanlar, Parti içinde eleştiri özgürlüğü ile Partinin davranış birliği arasındaki ilişkiyi tamamiyle yanlış anlamışlardır. Eleştiri, Parti programının temel ilkeleri çerçevesinde tamamen serbest olmalıdır (örneğin, Plehanov'un RSDİP II. Kongresinde bu konuyla ilgili konuşmasını anımsıyoruz), ve sadece Parti toplantılarında değil, kitle toplantılarında da

(böyle olmalıdır. —ç.n.) Böylece bir eleştiri ya da "ajitasyon" (çünkü eleştiri ajitasyondan ayrılmaz) yasaklanamaz. Partinin siyasal davranışı bütünlüklü olmalıdır. Belirli eylemlerin birliğini yaralayan her türlü "çağrı"ya hem kitle toplantılarında, hem Parti toplantılarında, hem de Parti basınında izin verilmemelidir.

Merkez Komitesi açık bir şekilde eleştiri özgürlüğünü belirsiz ve çok dar, davranış birliğini ise belirsiz ve çok geniş tanımlamaktadır.

Bir örnekle açıklayalım: Parti Kongresi Duma seçimlerine katılma kararı aldı. Seçimler tamamen somut bir eylemdir. Seçimler sırasında (örneğin şimdi Bakü'de) Parti üyelerinin seçime katılmama şeklindeki herhangi bir çağrısına hiçbir yerde kesinlikle izin verilmemelidir. Bu dönemde seçimlerle ilgili kararın bir "eleştiri"sine de izin verilmemelidir, çünkü bu pratikte seçim ajitasyonunun başarısına zarar verebilir. Bunun aksine, seçimlerin henüz kararlaştırılmadığı bir dönemde Parti üyelerinin seçime katılma kararını eleştirilerine her yerde izin verilmelidir. Elbette, bu ilkenin pratikte uygulanması zaman zaman tartışmalara ve yanlış anlamalara yolaçacaktır, ama yalnızca bu ilke temelinde bütün görüş ayrılıkları ve şüpheler, Parti için saygıdeğer bir şekilde ortadan kaldırılabilir. Merkez Komitesinin kararı, bunun tersine, olamaz bir durum yaratmaktadır.

Merkez Komitesinin kararı özü itibarıyla yanlıştır ve ayrıca Parti Tüzüğü ile çelişmektedir. Demokratik merkezîyetçilik ve yerel birimlerin özerkliği ilkesi, belli bir eylemin birliğini sarsmadığı sürece, tamamen ve her yerde eleştiri özgürlüğü, ve Parti tarafından kararlaştırılan bir eylemin birliğini yok eden ya da zorlaştıran hiçbir eleştiriye izin vermemek anlamına gelir.

Bu önemli sorunla ilgili olarak, Parti basınında ve Parti örgütlerinde önceden herhangi bir tartışma yapılmadan bir kararın yayınlanmasını, Merkez Komitesinin büyük bir hatası olarak görüyoruz; böyle bir tartışma tarafımızdan gösterilen hatalardan kaçınmak için ona yardım edebilirdi.

Bütün Parti örgütlerini şimdi Merkez Komitesinin kararını tartışmaya ve buna karşı tavırlarını açıkça söylemeye çağırıyoruz.

"Wolna" Nr. 22,
20 Mayıs 1906

(Lenin, Eserler, c.10, s.446-448, Almanca)

Şimdi kendi açımızdan bu yazının bugünkü tartışma için özellikle önemli gördüğümüz bazı yönlerini açıklayalım.

1. Bir kararla çelişen eylemlere çağrı yapılmasına g e n e l o l a r a k —ister Parti toplantılarında, ister kitle toplantılarında— i z i n verilmemesi bu yazının merkezî noktalarından birini oluşturmaktadır. Eylem birliği hiçbir koşulda bozulamaz.
2. Eğer tartışma ve eleştiri eylem birliğini bozmuorsa, o zaman onlara hem Parti içinde, hem de kitleler önünde izin verilir.
3. Karar s o n r a s ı dönemin, eleştiri ve tartışmanın mümkün olduğu bir aşama ile, karara karşı h i ç b i r çağrıda bulunmaya izin verilmeyen bir son aşama, eylem aşaması şeklinde ikiye ayrılması, Leninist ilkenin pratik uygulaması açısından özel bir öneme sahiptir.
4. Lenin, doğrudan eyleme geçildiği bu aşamada, "eleştiri"ye de izin verilmediğini yazıyor ve "eleştiri" kelimesini tamamiyle bilinçli bir şekilde tırnak işaretleri içine koyuyor. Onun bunu neden yaptığı üzerine tartışılması gereklidir.

O böyle yapıyor, çünkü, görüşümüze göre, kasdettiği "pratikte seçim ajitasyonunun başarısına zarar" verecek türde bir eleştiridir.

Yani bu eylem aşamasında "eleştiri" yasaklanırken, —nereden gelirse gelsin— bu "eleştiri"nin g e r ç e k t e n (eylem birliğini —ç.n.) zedeleyip zedelediği, zarar verip vermediği her bir durumda s o m u t olarak incelenmelidir. Eğer bu ayırım konusunda örnek vermek gerekirse: Eğer seçimlere katılma kararı alınmışsa ve seçimler başlamışsa; o zaman seçimlere katılmanın yanlış olduğu, vs. şeklindeki "eleştiri"nin (eylem birliğini —ç.n.) bozduğu kendiliğinden anlaşılır birşeydir. Çünkü bundan mantıklı olarak oy vermeme sonucu çıkar. Bununla birlikte, karara bağlanmış olan eylemin (yani seçimlere katılmanın) gerçekleşmesi i ç i n gerekli olan belli eylemlerin eleştirilmesi yasak değildir; çünkü bu eleştiri eylemleri düzeltmeye, açıkça eylemin birliğine hizmet etmektedir.

5. Bu ilkenin pratikte uygulanmasının kesinlikle kolay olmadığını; her bir durumda neyin eylemi bozduğuna, neyin ona hizmet ettiğine somut olarak karar vermenin kolay olmadığını; ama bütün bunlardan bağımsız olarak, ilkönce ilke konusunda açıklık olması gerektiğini aynı şekilde vurguluyoruz.

Lenin'in açıklamasındaki canalcı noktalar bunlardır; ve onlarla TKP/ML(B) Merkez Komitesinin burada "genel olarak" hangi kuralların geçerli olduğu hakkındaki görüşü uzlaşmaz bir şekilde karşı karşıya durmaktadır.

VII. AKIMA KARŞI'NIN TKP/ML(B) MERKEZ KOMİTESİNE VE BÜTÜN PARTİ ÜYELERİNE, 22.4.1982 TARİHLİ YAZIYI GERİ ALMALARI İÇİN ÇAĞIRISI

oo

Hepinizin bildiği gibi, Merkez Komiteniz tarafından ortaya konan "Çizgimiz, ... Üzerine", "Merkez Yönetiminin faaliyet raporu", "Bölünme öncesinde TKP/ML içinde iki çizginin mücadelesinde yaptığımız hatalar ve eksiklikler üzerine" başlıklı yazılara kardeş örgütleriniz AMLP, WBK ve GDS temsilcileri TKP/ML(B) II. Konferansta (ama ondan önce de) bir dizi çok ağır eleştiri getirmişlerdi.

Bolşevik Partizan'da yayınlanan yazılara da ilkesel nitelikte eleştiriler vardı. Tartışmanın ilk seyri içinde, adı geçen yazılarda ilkesel hatalar olduğu; bundan dolayı onların onaylanmalarının olanaksız olduğu ortaya çıktı ve tasarılar geri çekildi.

Şubat 1982'de yapılan II. Konferansta kardeş örgütlerin eleştirileri ile ilgili olarak ayrı bir tasarı karar olarak kabul edildi. Bu kararda:

"... bu eleştirilerin genel olarak —tek tek derinleştirilmesi ve tartışılması gereken noktalardan bağımsız olarak— doğru yönde eleştiriler ..." (bkz. K 1, s.31) olduğu vurgulanıyordu.

Aynı kararda şu saptanıyordu:

"II. Konferans önümüzdeki dönem içinde bütün üyelerimizin bu eleştirilerle ciddi bir şekilde ilgileneceğini açıklar. Merkez Komitesine Konferanstaki tartışmaların ışığında ve hücrelerde yürütülecek tartışmaların ışığında bu eleştirilere cevap verme görevini verir." (a.y.)

Yani kardeş örgütlerle önemli ilkesel ideolojik tartışmalar yürütme, ve TKP/ML(B)'in çizgiyi ortaya çıkaran yönetici kademesinin ya da TKP/ML(B) I. Merkez Komitesinin geniş bir özeleştiri yapması görevleriyle karşı karşıyayız.

Bu durumda, gözlerinizi buna kapamak istemeyen herkes için, Merkez Komitesinin havayı değiştirmeye, GDS'i gözden düşürmeye ve dikkatleri başka yerlere çeken, ideolojik konularda kardeşçe tartışmayı engelleyen bir ortam yaratmaya çalıştığı nesnel olarak belirlenmiştir.

Biz bununla 22.4.1982 tarihli yazıyı kastediyoruz.

TKP/ML(B) Merkez Komitesi veya Partinin yönetici kademesi, II. Konferansta kapsamlı üç yazının geri çevrilmesinin (ve Bolşevik Partizan yazı kuruluna ağır eleştirilerin getirilmesinin) yanısıra; 1 Mayıs öncesinde, 1 Mayıs'ta pratikte proleter enternasyonalizmini ve sakat bir kitle çizgisine karşı mücadeleyi ön plana çıkarmayı, ve somut durumdan dolayı merkezi bir yürüyüş düzenlemeyi hedefleyen GDS'in pratik bir önerisini Parti içinde çoğunluğun önce kabul etmesiyle karşı karşıya kaldı.

GDS'in görüşüne göre, bu sorun üzerine açılan tartışmada, Merkez Komitesi ve Parti Üyelerinin yanısıra; derneklerde de şu konularda mümkün olan en geniş bir tartışma yürütülmeliydi:

-- Parti inşasının 1. aşaması hakkındaki yanlış görüşlere karşı mücadeleye bağlı olarak, dar ve geniş sempatiyan çevresine karşı yanlış ve doğru tavır

-- Buna bağlı olarak, gerici DGB yönetimine karşı mücadelenin pratikte "proletaryanın öncüsünün kazanılması" göreviyle birleştirilip birleştirilemeyeceği ve nasıl birleştirileceği

-- Belirli proleter enternasyonalisti tezleri ve şiarları ilan etmekle kalmayıp, bunların hayata geçirilmeleri için olanaklar yaratmaya verilen değer, yani bir bütün olarak devrimci şiarların büyük zorluklara rağmen hayata geçirilmesi sorunları

olarak eleştirilmiş görmektedir,
 -- Olumlu açıklama ve işaretlerin arkasında kendisine hiç savunma
 dığı görüşlerin "maledildiği"ni sezinlemektedir.

O ideolojik tartışmayı derinleştirme hazırlılığını hiç gösterme
 mektedir.

Şimdiye dek ilkesel sorunlarda ve eleştirilerde çoğu zaman hak-
 lı çıkmış olan k a r d e ş ö r g ü t ü n e karşı TKP/ML(B) Mer-
 kez Komitesi böyle sopalar ve zehirli oklar gösteriyorsa, o zaman
 acaba doğru eleştiriler getiren ve Merkez Komitesine karşı parti
 içi mücadele veren Parti Üyelerini ne beklemektedir? Eğer Merkez
 Komitesi nazik bir tarzda getirilen ilk eleştirici işaretlere kar-
 şı, "maledilmiş", "demagoji" gibi kelimelerle saldırıyorsa, o za-
 man eleştirilerinde daha teorik olarak zaaflar bulunan, Merkez
 Komitesinin hatalarını gören ama —diyelim ki— 160 haklı ve 140
 haksız olan yoldaşları ne beklemektedir?

Yani objektif olarak, gelecekte büyük bir olasılıkla Merkez Ko-
 mitesine ve parti içinde daha fazla eleştiri getirecek olan güçlere
 gözdağı verilmesi de sözkonusudur. Parti-içi mücadele konusunda
 TKP/ML(B) içinde yayılmaya başlayan belirli bir anlayış sözkonusu-
 dur burada.

22.4.1982 tarihli yazı böylece, kardeş Örgütün Merkez Komitesine
 getirdiği eleştiriyi paylaşılan Parti Üyelerine karşı pratikte bir
 savaş ilanidir da.

İç işlerine karışma hayaletinin ve Parti Üyelerinin, onların
 sözde GDS'e eleştirisiz bağımlı oldukları şeklindeki karalanma-
 rının silueti şimdiden gözükmemektedir. Bu, tam da, "Örgütsel ve
 taktik sorunların" sözümona "doğal olarak bizzat her bir partinin
 bir iç sorunu" olduğu ("Bölünmenin belgeleri, I", s.2) şeklindeki
 şimdiden yaygın olan tezle de bağıntı içinde görülmelidir.

Yoldaşlar, tezler halindeki bu kısa çağrı, I—VI. bölümler ara-
 sında açıklanan —22.4.1982 tarihli yazının kapsamlı incelemesi
 de dahil olmak üzere— TKP/ML(B) Merkez Komitesinin 1 Mayıs 1982'-
 deki faaliyetinin kapsamlı eleştirisiyle kopmaz bir şekilde bağlı-
 dır.

Bir Mayıs 1982'nin daha geniş bir şekilde açıklanması gereken
 daha pekçok yönleri kesinlikle bulunmaktadır. Merkezi yürüyüş soru-
 nu da, veya belki iki ya da üç yürüyüş sorunu da aslında kardeş ör-
 gütler arasında alışılabilir bir şekilde tartışılabilir. Ge-
 niş eleştiri yazımızda değinmiş olduğumuz bir dizi sorunun açıklığa
 kavuşturulmasından bağımsız olarak, kardeşlik ilişkilerine, şimdiye
 kadar getirilen ilkesel eleştirilere ve kardeş Örgütlerle tartış-
 maya genel olarak önem veren her Parti Üyesinin birincil görevinin,
 22.4.1982 tarihli yazının ö z ü n ü oluşturan "kalın sopalar"ı
 ve "zehirli oklar"ı mahkûm etmek ve onun geri alınmasını sağlamak
 olduğu görüşündeyiz.

Biz, 22.4.1982 tarihli yazının, II. Konferansın 19. kararının
 ö z ü ile çelişiyor olarak mahkûm edilmesini bekliyoruz. Bütün
 Parti Üyelerini, çoğunluk kararıyla bu yazıyı mahkûm etmeye çağırı-
 yoruz, çünkü o:

- 1) Pratik içinde ortaya çıkmış olan çelişkilerin temelinde yatan
 ideolojik çelişkileri yoketmekte, örtbas etmekte ve hattâ on-
 ların varlığını inkâr etmekte, bu hatalar ile, şimdiye kadarki
 ideolojik eleştiriler arasındaki bağıntıyı kurmamaktadır;
- 2) Parti-içi mücadele için öldürücü bir zehir olan, disiplin konu-
 sundaki revizyonist bir tezin (eylem kararı alındıktan sonra
 "genel olarak" çekismeli tartışmalar yapılamaz) propagandasını
 yapmakta;
- 3) GDS'in ilkesel düşüncelerden dolayı değil de, "baskı" uygula-
 mak için Marksist-Leninist kitle çizgisini, toplantıları sa-
 vunduğu şeklindeki ilkel görüşü körükleyen, toplantıların ger-

çekleşmesinin seyri konusunda gün gibi açık bir çarpıtmayı
 da (sanki GDS ilk kez 27.3. tarihinde değil de, 1.4. tarihin
 den sonra toplantılara katılma isteğinde bulunmuş) somut ola-
 rak içermekte;

- 4) Tamamıyla tahammül edilemez bir şekilde, yürüyüşte GDS'in
 "küçüklüğü"ne oranla TKP/ML(B)'in büyüklüğü sorununu tartış-
 maya sokmakta, ve karalayıcı bir şekilde GDS'in gerekçelerini
 tamamiyle kanıtlanmamış bir şekilde başaşağı etmektedir.

Sözün kısası, bu belge II. Konferans kararının tersine, derin-
 lemesine bir ideolojik tartışmayı e n g e l i e m e', kar-
 deşçe ilişkileri zehirleme belgesidir.

Merkez Komitesini, tek tek her Parti Üyesini, her aday Üyeyi,
 her Parti hüccresini bu çağrı konusunda tavır takınmaya çağırıyo-
 ruz.

TKP/ML(B)'i 22.4.1982 tarihli utanç belgesini mahkûm etmeye ça-
 ırıyoruz. (X)

(X) S. 100 deki eke bak

GDS İLE TKP/ML(B) ARASINDA BATI ALMANYA'DA 1. MAYIS 1982 TARTIŞMASI HAKKINDA WBK'NİN AÇIKLAMASI - 15.7.1982

TKP/ML(B) Merkez Komitesine,
Tüm Parti Üyelerine
Yoldaşlar,

Batı Almanya'da bu yılki Kızıl 1 Mayıs çerçevesinde ortaya çıkan gelişmelerin esaslı bir tartışması ve incelenmesinden sonra, TKP/ML(B) Merkez Komitesinin tutumu yüzünden kardeşlik ilişkilerinin çok vahim bir duruma geldiği kesin kanımıza vardığımızdan, size hitap ediyoruz.

Durumu çok vahim olarak değerlendirdiğimize hiç şüpheniz olmasın. Bu nedenle, kardeş örgütünüz olarak görüşümüzü açıkça söylemeyi görevimiz addediyoruz.

TKP/ML(B) Enternasyonal İlişkiler Sekreteri ve Merkez Komitesine yazdığımız 17.6.82 tarihli mektubumuzda daha önceden, TKP/ML(B) Merkez Komitesinin özellikle derneklere yönelik 22.4.82 tarihli mektubu ile, varolan ilişkileri kardeşlik ilişkisi ilkelerine uygun bir şekilde ele almaya hiç mi hiç uygun olmayan bir yol tuttuğunu, çünkü TKP/ML(B) Merkez Komitesinin, GDS'in gerçek eleştirileri ve pozisyonları ile temel olan bir tartışmaya girmek yerine, ideolojik gelişmeleri gizlemek ve bir yana atmak, hatta onları "demagoji", "isnat", ve "eleştirmiş olmak için eleştirmek" şeklinde diskalifiye etmeye giriştiği kaygımızı ifade etmiştik. GDS'in olduğu gibi, diğer kardeş örgütlerin eleştirileri temelinde görülebilir hale gelen çok sayıda derin çelişkiler karşısında böylesi bir tutumun yalnızca kardeşlik ilişkileri içine rezil bir sakat polemik unsuru sokmaya uygun olabileceğini belirtmiştik. Her bir örgütün sömüzona "örgüte özgü" çıkarlar konusunda, TKP/ML(B) Merkez Komitesinin yaptığı milliyetçiliğe kadar varan "gerekçe araması"nın bizi özellikle üzdüğünü belirtmiştik. Temeli olan kardeşçe bir tartışmaya dönülmek isteniyorsa, TKP/ML(B) Merkez Komitesinin derneklere gönderdiği 22.4.82 tarihli mektubu ayakta tutamayacağını yanlış anlaşılacak bir şekilde ifade etmiş ve GDS'in bu mektuba karşı en keskin bir şekilde tavrı almasının haklı ve gerekli olduğunu vurgulamıştık.

Bu arada ayrıntılı "1 Mayıs 1982 tartışması dolayısıyla GDS'in tavrı ve TKP/ML(B)'e eleştirisi" elimizde bulunmaktadır. (Bkz. GDS-Info 6/82)

GDS'in bu yazılı tavrı üzerine tüm örgüt içinde ve bütün örgütlü sempatizanlar ile bütün önemli belgelerin dikkatli bir incelemesi ve bilinmesi temelinde ayrıntılı bir tartışma yürüttük ve oybirliği ile şu görüşe vardık: 1 Mayıs konusundaki tartışmaların seyri içinde henüz değinilmemiş olan tek tek birkaç sorunun daha ayrıntılı bir şekilde açıklığa kavuşturulmasından bağımsız olarak, GDS'in bu yazılı tavrı tamamiyle desteklenmelidir.

Marksizm-Leninizmi kendine ölçek alarak görüş ayrılıklarının özünü inceleyen yoldaşlardan hiçbirinin, TKP/ML(B) Merkez Komitesinin oportünist görüşlerini geri çeviren GDS'in yazılı tavrındaki ikna edici kanıtları reddedemeyeceği konusunda bütün yoldaşlar hemfikirdir.

GDS'in bu yazılı tavrının, TKP/ML(B) Merkez Komitesinin ağır hataları ve sapmaları konusunda TKP/ML(B) içinde geniş bir tartışmanın başlatılmasına katkıda bulunmasını çok ümit ediyoruz.

GDS'in ayrıntılı tavrı yayınlanmadan önce Enternasyonal ilişkiler Sekreteri ile yaptığımız ayrıntılı tartışmada, 1 Mayıs konusundaki tartışmanın seyri içinde TKP/ML(B) Merkez Komitesinin yaptığı hataların derinliğinin başlangıç olarak bir noktada bile olsa görüldüğü izlenimini kesinlikle kazanmamış olduğumuzdan dolayı da bunu çok ümit ediyoruz.

Görüşümüze göre şimdiki durumda bir bütün olarak TKP/ML(B)'in en acil görevlerinden biri görüş ayrılıklarının kendi başına ve özeleştirici bir incelemesini yapmak ve kardeş örgütlerin eleştirilerine kanıtlı yanıt vermektir, çünkü bu böyle devam edemez.

TKP/ML(B) II. Konferansında kardeş örgütlerin getirdiği eleştirilerden hiçbirine, kelimenin tam anlamıyla hiçbirine —kardeş örgütlerin eleştirilerinin doğru yönde eleştiriler olduğu şeklinde apaçık bir karar alınmış olmasına rağmen— kabaca da olsa yanıt verilmemiş olduğunu lütfen her yoldaş gözönünde bulundursun. Bu eleştiriler tek tek birkaç tali hatayı hedeflemiyordu; tam tersine II. Konferansta bulunan yoldaşların çoğunluğu tarafından desteklenen bu eleştirilerden dolayı TKP/ML(B) I. Merkez Komitesi tarafından ortaya konan bütün önemli karar tasarılarının geri çekilmesi gerekmişti.

II. Konferanstan sonra, eleştirilerimizin Konferans tarafından kabul edilmesinden sonra, bundan böyle TKP/ML(B)'in tüm çalışmalarının sağlam bir temel üzerinde yükseleceği konusunda ilk başta içimizin rahatladığını ve ümit dolu olduğumuzu kesinlikle gizlemek istemiyoruz.

Ama ne yazık ki II. Konferansın sonrası pratik bunun böyle olmadığını bize göstermiştir. Hataların özeleştirici bir şekilde ortaya konmasının, TKP/ML(B)'in şimdiye kadarki çalışmalarının tümünün dikkatli bir şekilde gözden geçirilmesinin yerine; hataları aşmamakla kalmayıp, onların hatta daha kaba bir şekilde ortaya çıktıklarını; gelişmeleri temeli olan bir tartışmada Marksist-Leninist yöntemlerle açıklığa kavuşturmanın yanı sıra, tamamiyle çürük, oportünist bir şekilde sözde gerekçelerinin, örgütlerin "büyüklüğü" veya "küçüklüğü"nin ortaya atıldığını (bunun hedefi sadece GDS'i karalamak olabilir) 1 Mayıs konusundaki tartışmalar göstermiştir. Örgütün "küçüklüğü" türündeki imalı sözlerin diğer kardeş örgütler, yani AMLP ve BBK için de kullanılabilirliğini düşünmek için fazla hayal gücüne gerek yoktur.

TKP/ML(B) içindeki bu sorunlar hakkındaki tartışmanın bu sonu iyi olmayan yolda daha fazla ilerlenilmemesi sonucuna yolaşmasını içten ümit ediyoruz.

Bize gelince; biz polemiği her koşul altında doğru bir şekilde ve ilkelere uygun olarak sürdüreceğiz. Bundan dolayı, TKP/ML(B)'in çizgisindeki temel hatalar üzerine Almanca yayınlanmış olan ilk üç broşüre dayanarak, AMLP ve GDS ile ortaklaşa kamu önünde dayanışma içinde bir tartışma başlatmak bir sonraki adım olacaktır.

İlkelerdeki ayrılığın tartışmanın odak noktasına getirilmesine ve ideolojik aydınlatmanın ilerletilmesine böyle bir kamuya açık tartışma şüphesiz katkıda bulunacaktır.

Görüşümüze göre, kardeşlik ilişkilerine ve şimdiye kadarki ilkesel eleştiriler ve tartışmalara önem veren her bir TKP/ML(B) üyesinin önde

gelen görevi kardeşlik ilişkilerinin ilkelerine uygun olarak sürdürülen ideolojik tartışmanın yeniden bağlatılmasını savunmaktır. Bunu ciddi bir şekilde isteyen bir kimse, TKP/ML(B) Merkez Komitesinin derneklere yazdığı 22.4.1982 tarihli mektubu mahkûm etmeden ve onun özeleştirici bir şekilde geri çekilmesi için mücadele etmeden edemez; çünkü o, öz olarak kardeşlik ilişkilerini zehirlemektedir.

Bu anlamda, GDS'in yazılı tavrına ve çağırısına katılmak istiyoruz.

Devrimci selamlar, Batı Berlinli Komünist

BATI ALMANYA'DA 1. MAYIS 1982'YE BAĞLI OLARAK TKP/ML(B) İLE ÇELİŞKİLER HAKKINDA AMLP MERKEZ KOMİTESİNİN TAVRI (31.8.82)

TKP/ML(B) Merkez Komitesine, bütün Parti Üyelerine

Yoldaşlar,

Batı Almanya'da 1 Mayıs 1982'nin gerçekleştirilmesi hakkında GDS ile TKP/ML(B) arasındaki tartışmanın elimizdeki bütün belgelerini incelemiş ve üzerinde tartışmış bulunuyoruz. Bu konuda açık bir şekilde ve diplomatik kaçamaklara başvurmadan tavır takınmayı gerekli görüyoruz; çünkü 1 Mayıs 1982 ile ilgili tartışmada sözkonusu olan şeyler kesinlikle sadece işçi sınıfının uluslararası mücadele gününün somut kutlanış şekli veya sadece GDS ile TKP/ML(B) arasındaki bazı tali çelişkiler değildi.

I.

BATI ALMANYA'DA 1 MAYIS 1982 HAKKINDA GDS İLE TKP/ML(B) ARASINDAKİ TARTIŞMA HAKKINDA

Bu yıl 1 Mayıs'ta Batı Almanya'da komünist niteliğe sahip enternasyonalist merkezi bir 1 Mayıs yürüyüşü yapılmasının önerildiği GDS'in 8 Mart 1982 tarihli mektubu AMLP'nin eline geçtikten hemen sonra, Batı Alman yoldaşlara bu öneriyi coşkuyla desteklediğimizi bildirdik. Bunun hemen ardından da bir AMLP delegasyonunun bu yürüyüşe katılmak için gönderilmesinin olanakları üzerine düşünmeye başladık. (A)

Biz GDS'in önerisini özellikle şu nedenlerden dolayı bütün kalbimizle destekledik: Görüşümüze göre o Batı Almanya'da bu 1 Mayıs'ta proleter enternasyonalizminin temel gereklerini tam olarak yerine getirmekte ve —katılmaya çağrılan örgütlerin özel durumlarını ve güçlerini gözönünde bulundurarak— Batı Almanya'da çalışan Marksist-Leninist ve devrimci güçlerin genel durumunu gerçekten kendisine çıkış noktası olarak alıyordu. Hem 8 Mart 1982 tarihli mektupta, hem de 10 Nisan 1982 tarihini taşıyan "GDS'in bu 1 Mayıs hakkında tavrı — Bolşevik Partizan sempatisanlarının yapacağı toplantılar için" başlıklı mektupta görüşümüze göre merkezi enternasyonalist bir yürüyüş önerisi ikna edici bir şekilde açıklanmakta ve yanlış görüşler ve itirazlara karşılık olarak ideolojik ve siyasal olarak derinlemesine gerekçelendirilmektedir.

(A) Ne yazık ki bu mümkün olmadı, çünkü AMLP'nin Bolşevik Partizan ve Afganistanlı ve İranlı devrimciler ve anti-emperyalistlerle birlikte ortaklaşa yapılan Devrimci 1 Mayıs Toplantısı, ilk başta öngörülenin tersine, 1 Mayıs'tan bir gün önce değil, 1 Mayıs'ta yapıldı.

Buna karşın TKP/ML(B) Merkez Komitesinin 22.4.1982 tarihini taşıyan "Merkez Komitesinin GDS'in tavrı hakkında tavrı" başlıklı yazısı bizi çok ürkütüyor.

Bu yazıda, Batı Almanya'da ortak merkezi bir 1 Mayıs yürüyüşü yapılması önerisine karşı sakat kanıtlarla ve kısmen tamamiyle çirkin araçlar kullanılarak polemik yürütülmektedir. GDS'in merkezi yürüyüş için öne sürdüğü kanıtları gerçekten ideolojik ve siyasal açıdan incelemeyen ve onları ciddi bir şekilde ele almadan, bu yazının yazarları GDS'in bakış açısını kabaca çarpıtmakta; çirkin bir şekilde GDS'e milliyetçi motifler maletmekte; pratikte GDS'i TKP/ML(B)'in içişlerine "karışmak" ile suçlamakta; bayağı bir şekilde GDS'in "küçüklüğü" ve kendi "gücü" kanıtlarını, vs. kullanmaktadır.

Görüşümüze göre TKP/ML(B) tarafından Batı Almanya'da 1 Mayıs 1982'nin hazırlanması ve hayata geçirilmesi tartışmasında alınan tavır, Partinin gerçekten Marksist-Leninist bir şekilde ileriye doğru gelişmesiyle bağdaşmayan, TKP/ML(B)'in tehlikeli bir rotadaki endişe verici ifadesidir. Bu tehlikeli rota aynı zamanda kardeş partilerin Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmi ilkeleri üzerinde yükselen birliğin sağlamalaştırılmasının gerekleriyle çelişmektedir.

Başka bir yerde içeriksiz olarak açık ve berrak bir şekilde söylenmiş olan şeyleri burada yinlemek istemediğimiz için, burada sadece GDS'in bakış açısını tamamiyle desteklediğimizi açıklayabiliriz. Bu özellikle, Merkez Komitesinin 22.4.1982 tarihli yazısının geri çekilmesi de dahil olmak üzere "1 Mayıs 1982 hakkındaki tartışma konusunda GDS'in tavrı ve TKP/ML(B)'e eleştirisi" başlıklı yazı için de geçerlidir.

II.

I MAYIS 1982'DE GDS VE TKP/ML(B) ARASINDA ORTAYA ÇIKAN ÇELİŞKİLERİN BAZI İDEOLOJİK-SİYASİ BAĞINTILARI ÜZERİNE

Eğer 1 Mayıs 1982 konusunda GDS ve TKP/ML(B) arasında ortaya çıkan çelişmeler konusunda yüzeysel ve oportünist değil, temellendirilmiş ve ilkelere bağlı bir tavır almak istiyorsak, bu sorunu bir bütün olarak kardeş partiler arasındaki ideolojik tartışmanın gelişmesine kopmaz bir şekilde bağlı olarak ele almamız gerekmektedir.

Polemiğin başlangıcında, yani bundan 12 aydan fazla bir zaman önce "Kuruluş belgesi"ne (TKP/ML(B) I. Konferansı Mart 1981'de oldu) getirilen eleştirilere, TKP/ML(B), bu eleştirilerin ilkesel niteliğini nesnel olarak örtbas ederek ve temel eleştirileri formülasyon sorunları derekesine indirerek tepki gösterdi.

TKP/ML(B) veya onun önderlerinin, bu eleştirilerin ilkesel niteliğini kabul etmelerini sağlamak için sert bir ideolojik mücadelenin yürütülmesi gerekti. TKP/ML(B) II. Konferansının "Kardeş Partilerin eleştirileri üzerine" adlı kararında açık bir şekilde, bir bütün olarak "doğru yönde eleştiriler" olan "kardeş örgütlerin ilkesel eleştirileri"nden söz edilmektedir. TKP/ML(B) II. Konferansı aynı zamanda oybirliği ile bu kararda şunu açıklıyordu:

"II. Konferans önümüzdeki dönem içinde bütün üyelerimizin bu eleştirilerle ciddi bir şekilde ilgileneneğini açıklar. Merkez Komitesine Konferanstaki tartışmaların ışığında ve hücrelerde yürütülecek tartışmaların ışığında, bu eleştirilere cevap verme görevini verir."

Polemiğin başlangıcından beri bir yıldan fazla bir zaman geçmiştir; II. Konferanstan beri de altı ay geçmiştir. Buna rağmen şimdiye kadar eleştirilerimizin etrafı yanıtlanmasına bir katkı olarak görülebilecek herhangi bir şeyin elimizde olmamasını bir yana bırakarak; kardeş partilerin eleştirilerini gerçekten derinlemesine ve özeleştirisel bir şekilde ele alan hiçbir belge görmedik. (2)

TKP/ML(B)'in II. Konferansından beri bunun yerine, gittikçe artan bir şekilde, içlerinde —kardeş partilere yönelen— "demagoji", "maletme" ve "manevra" gibi suçlamaların yer aldığı yazı ve yazıcılarla karşılaşyoruz.

Uluslararası ilişkiler Sekreterinin muhtelif "kişisel tavırları" ve TKP/ML(B)'in belgeleri okurda, GDS ve diğer kardeş partilerin TKP/ML(B)'e ve onun Merkez Komitesine çok haksızlık ettikleri, ken dilerine karşı en adi araçlarla saldırma çabalarına karşı Merkez Komitesinin ve onun başlıca temsilcilerinin kendilerini korumak zorunda olduğu izlenimini uyandırmaktadır. Örneğin TKP/ML(B) Merkez Komitesi Enternasyonal ilişkiler Sekreterinin GDS Yönetimine yazdığı 2 Temmuz 1982 tarihli mektup şu "sonuç"la doruk noktasına ulaşmaktadır: "gelecekte ithamları, iftiraları ve dedikoduları imkansız kılmanın görünürdeki tek yolu" olarak "sizlerle bundan böyle esas olarak a) yazılı olarak ilişkileri sürdüreceğim ve b) sözlü tartışmaların hepsinin banta alınmasını öneriyorum."

Buradan tam da şu anlaşılmaktadır: GDS'li heriflere (ve herhalde WBK'lı ve MLPÜ'lülere de) artık hiç güvenilemez; çünkü onlar sürekli olarak "ithamda bulunuyorlar", "iftira ediyorlar", "görüş mal ediyorlar", vs., vs. TKP/ML(B) Merkez Komitesinin son sıralarda başlatmış olduğu ve içinde merkezi ideolojik ve siyasal sorunlar üzerine tartışma yerine her şeyin söz konusu olduğu "kırtasiyeciliğin" tümü aynı şeyi hedeflemektedir.

Bütün bunlar aslında şunu amaçlamaktadır: Daha TKP/ML(B)'in II. Konferansında "doğru yönü" gösteren olarak değerlendirilen kardeş partilerin tüm ideolojik ve siyasal eleştirilerini gözden düşürmek; onları, şurada ya da burada muhtemelen haklı olan, ama anlaşıldığı kadarıyla sorunun özüyle ilgilenmekten çok, "eleştirmiş olmak için eleştiren" (Merkez Komitesinin 22.4.1982 tarihli yazısı), bir şey "bulmak" için iftiralara başvuran, görüşler "maletmeye" vs. çalışsan adı çıkmış eleştiricilerin eseri olarak göstermek.

(2) Laf arasında; TKP/ML MK hizibi ile tartışma içinde, Şubat 1981'de yapılan TKP/ML II. Konferansında alınan, GDS, WBK ve AMLP'nin eleştirilerinin mümkün olduğunca hızlı bir şekilde yanıtlanması kararının, aradan üç ay geçmiş olmasına rağmen MK hizibinin bu kararı halâ hayata geçirememiş olmasını AMLP'nin 20 Nisan 1981'de yazılı olarak protesto etmiş olduğunu hatırlatırız. (Bkz. RF 196, s.18, ya da BP 13/3'te Türkçesi yayınlanan AMLP'nin 20.4.1981 tarihli mektubu)

Dikkatleri gerçek ideolojik çelişkilerin özünden ve derinliğinden başka yerlere çekmek, ilkesel çelişkileri doğrudan ve uygun bir sertlikle bir sonuca vardırarak için mücadele etmemek — şimdiye kadarki tüm tartışmada TKP/ML(B)'in tavrının temel özelliğini karakterize eden işte bunlardır. Bu, TKP/ML(B)'in II. Konferansından önce böyleydi; ne yazık ki II. Konferanstan sonra da böyledir.

Buna karşılık, tek tek şu ya da bu sorunda tavrının ne olduğundan bağımsız olarak, TKP/ML(B)'den her yoldaş şunu gözönünde bulundurmalıdır:

Ta baştan itibaren her bir sorun üzerine yürütülen tartışmayı ideolojik temel sorunlar üzerine yoğunlaştıranlar ve daha çok ayrıntı ile ilgili olan sorunları da modern revizyonizm ve oportünizmin her türüne karşı Marksizm-Leninizmin ilkelerinin savunulması ve tutarlı bir şekilde uygulanması için verilen mücadelenin geniş çerçevesi içinde ele alanlar, kardeş partiler GDS, WBK ve MLPÜ idi. Bu, özellikle Batı Almanya'daki 1 Mayıs 1982 dolayısıyla GDS ile TKP/ML(B) arasında çıkan polemik için de geçerlidir.

Önemli olanları önemsizlerden ayıracak durumda olanlar bu gerçeği kabul etmek ve bundan gerekli sonuçları çıkarmak zorundadır.

III.

İLKESİZ DAVRANIŞLARA VE HAREKETLERE SON - LENİNİST YOLDA İLKELERE BAĞLI BİRLİK İÇİN MÜCADELE!

Ortaya çıkmış olan durumu çok ciddi olarak değerlendirdiğimizi gizlemiyoruz. Daha II. Konferans için hazırlanmış olan karar tasarılarını incelediğimizde, bunların içinde varolan vahim nitelikteki hatalardan dolayı TKP/ML(B)'in gelecekteki gelişmesi konusunda çok tedirgin olmuştuk. Bizzat TKP/ML(B)'in II. Konferansının seyri ve orada alınan kararlar, TKP/ML(B)'in sert bir mücadele süreci içinde hatalarını adım adım düzelteceği konusunda bize oldukça güven vermişti.

Ö Zaten görüşümüze göre II. Konferansın en önemli anlamı, tam da orada geniş bir cephede başlanmış olan kendi hatalarını ve eksikliklerini ortaya çıkarma sürecinde yatmaktadır. Bununla birlikte II. Konferansın gerçek değerinin ne olduğunu, orada alınmış olan kararları uygulamak için ondan sonra pratikte ne derece mücadele edildiği gösterecektir.

O zamandan bu yana geçen altı aylık dönem içindeki gelişme bu umutları çok sarsmıştır. Biz bu tespiti, TKP/ML(B)'in derin kökleri olan hatalarını doğal olarak bugünden yarına altemeyeceğinin bilincinde olarak yapıyoruz. Bizim kuşkuumuz, TKP/ML(B)'in tutmuş olduğu endişe verici gelişme yönü içindir. Bu, özellikle bir yanda TKÜ/ML(B) ve diğer yanda da GDS, WBK ve MLPÜ arasındaki kardeş parti ilişkilerinin dramatik bir şekilde kötüleşmesine yolaçmıştır.

II. Konferansta seçilen Merkez Komitesinin önderliğinde TKP/ML(B)'in şimdiye kadar tartışmayı ciddi bir şekilde derinleştirme yolunda, ve aslında gerekli olan kendi hatalarını özelleştiriselle bir şekilde ortaya çıkarma yolunda ilerlememiş olması; tam tersine bu

hataları birçok açıdan hattâ derinleştirmesi gerçeğinden dolayı, bir yanda GDS, WBK ve MLPÜ, diğer yanda da TKP/ML(B) olmak üzere kardeş partiler arasında derin bir yarık ortaya çıkmıştır.

Bütün bunlardan ancak şu sonuçlar çıkarılabilir:

o TKP/ML(B) fiiliyatta ilkesizliklere son vermeli ve II. Konferans tarafından ortaya konan görevlere yoğun bir enerjiyle sarılmalıdır!

o TKP/ML(B)'den her yoldaş, her türlü direnişe ve engellere karşı bütün gücüyle bunun için mücadele etmenin zamanının çoktan gelmiş olduğunu tamamiyle kavramak zorundadır.

Görüşümüzce bu, TKP/ML(B) Merkez Komitesinin 22.4.1982 tarihli, kardeşçe ilişkileri zehirleyen yazısının özelleştiriselle bir şekilde geri alınmasını ve mahkûm edilmesini kesinlikle gerekli kılmaktadır.

Görüşümüzce bu aynı zamanda, Batı Almanya'da 1 Mayıs 1982'deki TKP/ML(B) Merkez Komitesinin yanlış tavrı üzerine tüm tartışmanın ilkesel sorunlardan yola çıkarak ve onlara tabi olarak yürütülmesini, GDS, WBK ve Partimiz tarafından özellikle TKP/ML(B) II. Konferansında başlatılan polemikğin yürütülmesini gerekli kılmaktadır.

Devrimci selamlar

AMLP MK

EK:

Bu mektup derneklerde okunmuştur.

MERKEZ KOMİTESİNİN GDS'İN TAVRI HAKKINDA TAVRI

Bilindiği gibi GDS den yoldaşlarla aramızda bu 1 Mayısın Batı Almanya'da nasıl kutlanması gerektiği konusunda bir dizi çelişmeler çıktı.

Bu çelişmelerin sonucu pratik olarak gelip dayandığı yer BİR TEK MERKEZİ YÜRÜYÜŞ MÜ /YOKSA ÜÇ AYRI YÜRÜYÜŞ MÜ şeklindeki alternatiftir.

GDS den yoldaşlar sorunu yazılarında böyle koymuyor ;alternatifi

R.Almanya'da 1 Mayısın irzına geçilmesine göz yumulacak mı/ yumulmayacak mı ?

1 Mayısta pratikte proleter enternasyonalisti yürüyüş mü / Yoksa sözde proleter enternasyonalisti yürüyüşler mi ?

ve devrimci moralimizi yükselten yürüyüşler mi/yoksa yoldaşların eğitimini önemsemeyen yürüyüşler mi ?

şeklinde koyuyorlar. Alternatiflerin böyle konması sorunu çarpıtmak, siyasi hasmına onun savunmadığı ve (bu somut durumda yapmadığı) şeyleri mal edip öyle mücadele etmek demektir.

Biz biraz aşağıda GDS den yoldaşların bu yazılarında getirdikleri gerekçelere yeniden döneceğiz.

Fakat ondan önce bir sorunda tavrı taktınmak istiyoruz :

GDS den yoldaşlar burda bizim merkezi olarak aldığımız bir eylem kararına karşı propaganda yapacaklar ; ve bizim bu eylem kararına uyup,bunu hayata geçirmekle yükümlü yoldaşlarımızı ve örgütlü sempatizanlarımızı eylem konusunda aldığımız kararın yanlış olduğu konusunda ikna etmeye çalışacaklar.

Genel olarak biz böyle bir uygulamadan yana değiliz.Genel olarak eylem konusunda merkezi karar alındıktan sonra, eylem kararı üzerine tartışılması doğru değildir.Eylem konusunda karar alındıktan sonra yapılması gereken,eylemin nasıl yapılacağı üzerine tartışma,iş bölümü vs. dir.

Biz buna rağmen bu 1 Mayıs eylemi ile ilgili olarak GDS den yoldaşların getirdiği karar üzerine tartışma talebini kabul ettik . Bunun en önemli sebebi,bizim bu 1 Mayısta yapılacak eylemle ilgili olarak aldığımız kararın yeni bir eylem şeklini gündeme getiren bir karar olmasıdır.Bir çok örgütlü sempatizan yoldaşımız, ve yakın çevre için bu tip bir 1 Mayıs eylemi yeni bir şeydir. Çevremize alınan bu kararın gerekçelerinin açıklanması; ve çevremizin aldığımız kararın doğruluğu konusunda ikna edilmesi ;eğitilmesi bizim açımızdan eylemin pratik hazırlığının en önemli alanlarından biridir. Bizim açımızdan - GDS li yoldaşların bizim kararımıza karşı propaganda yaptıkları -bu toplantılar ,kararımızın doğruluğunu alternatif görüşlere karşı mücadele içinde kavratmaya çalışacağımız ; ve yürüyüşlerimizin pratik hazırlığını yapacağımız bir araçtır.

GDS den yoldaşlar ,yazılarının girişinde "Bizim amacımız TKP/ML B nin disiplinini tanıyan yoldaşları merkezi disipline uymamaya çağırmak ya da o,yönde etkilemek değildir." diyorlar. Bu doğrudur. Yoldaşlar "merkezi disipline uymayın"demiyorlar,demiyecekler. Ama bunun kadar şu da doğrudur. Bu yoldaşlar bizim 1 Mayısla ilgili olarak merkezi olarak aldığımız kararı doğru bulmamakta,bunun değiştirilmesini talep etmektedir.Bunu MK mızdan talep etmişlerdir.MK miz iki kez aldığı karar üzerine görüşmüş; yoldaşların gerekçeleri üzerinde ciddi bir şekilde durmuş ; ve deyim yerinde ise 'yedi ölçüp,bir keserek' kararı değiştirmemiştir.

MK nin kararı değiştirmemesi üzerine GDS den yoldaşlar,bu kez kararı alttan başka yolu ile değiştirebilmek için sempatizanlarla yapılacak toplantılara katılmayı talep etmişlerdir.GDS den yoldaşlar ,sizlere "Merkezi kararı değiştirmek yönünde başka yığın " demektedir.Pratik olarak bu toplantıların GDS açısından önemi budur.Bu onlar açısından doğrudur . MK mizin yaptığı çağrı ise şudur "Bütün gücümüzle Kızıl 1 Mayıs yürüyüşleri için seferber olalım. MK mizin bu konuda aldığı kararı uygulayalım !"

Gelelim GDS den yoldaşların merkezi yürüyüşe gerekçe olarak gösterdikleri en"önemli üç şey" e :

GDS den yoldaşlar birinci olarak "Biz^B Almanya'da 1 Mayısın irzına geçilmesine ve yozlaştırılmasına karşı sessiz kalmak istemiyoruz" diyorlar. Güzel ! Buna ekleyecek tek şeyimiz var ! Biz de istemiyoruz ! Sorunun bu şekilde konması okuyucu ve dinleyicide eğer bizim tersini istediğimiz hissini yaratmak amacı ile yapılmıyorsa, o zaman bu başlığı bu şekilde atmak ne anlama geliyor ? GDS den yoldaşlar burda bize savunmadığımız bir görüşü mal etmeye çalışıyorlar.Bu tavrı doğru ML bir tavrı değildir.

Yoldaşlar devamla kendilerinin 1 Mayısın siyasi bir mücadele eylemi olmasından yana olduklarını belirtiyorlar. Aramızdaki çelişme bu konuda da değildir.

Biz de 1 Mayısın DGB yönetimine karşı bir mücadele eylemi olmasında yanayız. Ve bunu gücümüz oranında gerçekleştirmeye çalışacağız. (Burda parantez içinde belirtmekte yarar var : Biz geçmişte de 1 Mayısı DGB yönetimine karşı mücadele eylemi olarak kavradık ve o yönde belirli eylemler yaptık.)

GDS den yoldaşlarla bu konuda aramızdaki çelişme,onların böyle bir siyasi mücadele eylemini ancak gücümüzü merkezi olarak bir araya getirdiğimiz zaman mümkün olarak görmelerinden ;bizim ise bu durumu değişik değerlendirmemizden kaynaklanmaktadır.Biz bölgesel olarak da seferber olduğumuzda DGB yönetimine karşı gücümüz oranında siyasi mücadele eylemleri (GDS den yoldaşların onları anlamada da) yapabileceğini düşünüyoruz . Bunun dışında merkezi eyleme seferber edebileceğimiz kitle ile,tek tek bölgesel eylemlerde seferber edeceğimiz kitle açısından ; merkezi yürüyüşü doğru ve haklı gösteren büyük bir fark olmayacağını biliyoruz. Aramızda bu konudaki çelişme böyle bir çelişmedir.Bu çelişmeyi başka türlü göstermeye çalışmak doğru bir tavrı değildir.

GDS den yoldaşlar ikinci olarak kendilerinin "1 Mayısı kağıt üzerinde değil,pratikte proleter enternasyonalizminin mücadele günü ;Türkiyeli İranlı,Afganistanlı,Batı Almanyalı ve diğer ülkelerden devrimcilerin omuz omuza yürüdükleri bir gün" yapmak istediklerini açıklıyorlar.

Burda bize dolaylı olarak getirilen eleştiri bizim bunu böyle yapmak istemediğimiz ; 1 Mayıs sözde proleter enternasyonalisti bir gün yapmak istediğimiz ; diğer milliyetlerden devrimcilerle omuz omuza yürümek istemediğimiz (pratikte !) şeklinde bir eleştiridir. Bu ciddi bir eleştiri değildir.

Önce bizim pratigimiz ortadadır. Biz imkan olan her alanda (mesela bu 1 Mayısta Duisburgta) diğer ülkelerden devrimcilerle omuz omuza yürümekten yanayız. Diğer ülkelerden devrimcilerin bizim Stuttgartta ve Hürnbergte yaptığımız yürüyüşlere, güçsüzlük leri ve o alanda olmamaları nedeni ile katılmamalarının sebebi her halde biz değiliz. Böyle bir durumu bizim bu yürüyüşlerimizin proleter enternasyonalisti olmayacağı şekilde yorumlamak, bize göre bir demagojidir.

İkinci olarak böyle bir yorum, bu yorumu yapan yoldaşların proleter enternasyonalizmi konusunda yanlış anlayışlar savunduğunu da göstermektedir. Bize göre bir yürüyüşün proleter enternasyonalisti olduğunu belirleyen ona çeşitli milliyetlerden devrimcilerin katılımı değil (bu tabii ki eğer mümkün olursa çok iyi bir şeydir, ve sağlanmaya çalışılmalıdır.) onun içeriğidir. Sorunun özü budur.

GDS den yoldaşların getirdiği üçüncü gerekçe "Merkezi bir yürüyüşün, bizim kendi devrimci moralimiz için önemi" dir.

Bu konuda da GDS den yoldaşlar soruna tek yanlı yaklaşıyor : ve mesela merkezi olduğu ilan edilen bir yürüyüş, bizim daha önceki merkezi yürüyüşlerimizden güçlü olmaları halinde bunun getireceği şeyleri vs. düşünmüyorlar. Ayrıca onlar edite yalınca merkezi yürüyüşle mümkün olduğunu düşünüyorlar.

Biz GDS den yoldaşlarla 1 Mayıs konusunda aramızda çıkan çelişmeler konusunda şöyle düşünüyoruz :

GDS den yoldaşlar açısından 1 Mayıs'ta en uygun eylem biçimi merkezi bir yürüyüştür. Çünkü onların 1 Mayısta seferber edeceği 40/60 kişilik bir çevredir. Bu çevre açısından merkezi ya da bölgesel eyleme gitmek onca büyük sorun değildir. Merkezi eylem yapıldığı zaman seferber edilenlerin sayısında önemli bir düşme olmayacaktır. Bu konuda herhangi bir olumsuzluk olmayacaktır. Merkezi eylem yapıldığında diğer bölgelerde DGB eylemleri içinde propaganda yapılmayacaktır. Ama bu görevi GDS den yoldaşlar bizimki kadar (bugünkü somut durumda) önemli görmemektedir. GDS den yoldaşların bugünkü şartlara gücünü bir merkeze yoğunlaştırmaları, yoldaşlara hem yoğun olarak yapılacak propaganda açısından (yürüyüşten sonra da) hem DGB yönetimine karşı siyasi eylem açısından (güçlerini bölmeleri halinde pratik bir rol oynamaları hemen hemen imkansızlaşır) hem bunlara bağlı olarak devrimci moral açısından bir dizi yarar sağlayacaktır. Bütün bu nedenlerle GDS den yoldaşların merkezi eylem yönünde tavrı koymaları doğrudur.

Ama bizim açımızdan durum biraz değişiktir. Bizim GDS in tersine çevremizde merkezi yürüyüşe bugün seferber edemeyeceğimizi ve fakat bölgesel yürüyüş yaptığımızda seferber edebileceğimiz çok sayıda

sempatizen vardır ; bizim açımızdan imkan olan her yerde hala DGB yürüyüşlerine (genellikle oportunist örgütlerin saflarında) katılan Türkiyeli devrimciler arasında Komünizmin propagandasını yapmak önemlidir. Bizim görevlerimiz açısından en uygun eylem biçimi tek merkezde yapılacak bir eylem değil ; üç ayrı merkezde yapılacak eylemlerdir. Üç ayrı merkezde olmasının sebebi, bugün buralarda kendi gücümüzle ayrı yürüyüşler yapabilecek durumda olmamızdır.

Durumlarda farklılık göz önüne alınmadan getirilen eleştiriler ciddi olmayan, zorlama eleştirilerdir.

Biz şunu da belirtelim : Eğer biz somut olarak Du. da merkezi eylem yapmanın tüm açısından getireceği yararları ; Dü ve St. yapılacak yürüyüşlerin öncelikle bizim açımızdan (ve fakat aynı zamanda tüm açısından da) getireceği yararlardan fazla olarak değerlendirse idik, tercihimiz merkezi yürüyüş yönünde olurdu.

Bizim gördüğümüz ve kavradığımız kadarı ile GDS den yoldaşlarla aramızda bu konuda çıkan çelişmelerin önemli bir nedeni de, çevreyi harekete geçirmeye verilen önemin değişik olmasıdır. GDS den yoldaşlar için Du. a gelmeye zahmet etmeyenler ilkesiz kişilerdir. Bunlarla fazla uğraşmaya değmez. Bize göre ise bu kişilerle de uğraşmak gerekir. Ve bunu bugünden de yapmak gerekir.

Biz durumu böyle değerlendiriyoruz.

KIZIL 1 MAYIS İÇİN GÖREV BAŞINA I

Oportünizmle savaştan söz ederken, bugünkü oportünizmin her alandaki belirleyici niteliğini, yani bulanıklığını, şekilsizliğini ve kaypaklığını hiç bir zaman akıldan çıkarmamayız. Bir oportünist, yapısı gereği, her zaman açık ve kararlı bir tutum takınmaktan kaçınacaktır, her zaman orta yolu arayacaktır, karşılıklı olarak birbirini dışlayan iki görüş noktası arasında her zaman bir yılan gibi kıvrılacak ve her iki görüşle de "uzlaşmaya" çalışacak, ve fikir ayrılıklarını, küçük değişikliklere, kuşkulara, masum ve saygılı öğütlere indirgeyecektir, vb., vb..

V.İ.Lenin, "Bir adım ileri iki adım geri",

SOL YAYINLARI S 242

Präsidenten der Ländervereinigungen!
Präsidenten der Landesvereinigungen!
Präsidenten der Landesvereinigungen!

Rote Fahne

ZENTRALORGAN DER MARXISTISCH-KOMMUNISTISCHEN PARTEI ÖSTERREICH

NEUERSCHEINUNG

GEGEN DIE STRÖMUNG

Eine klare Trennungslinie zwischen Revolution und Konterrevolution im Iran und in Afghanistan ziehen!

Die Plattformen der KP/ML(8) und der KP/ML(8) sind die Grundlage für die Revolution im Iran und in Afghanistan.

ES LIEBE DIE KP/ML (BOLSCHEWIK)

Aus dem Inhalt:

Die KP/ML(8) ist die einzige Partei, die die Revolution im Iran und in Afghanistan unterstützt.

Die KP/ML(8) ist die einzige Partei, die die Revolution im Iran und in Afghanistan unterstützt.

GEGEN DIE STRÖMUNG

KRITIK AN DER LINIE DER TKP/ML(8)

anhand der drei deutschsprachigen Broschüren

WICHTIGE ARTIKEL

Die KP/ML(8) ist die einzige Partei, die die Revolution im Iran und in Afghanistan unterstützt.

Die KP/ML(8) ist die einzige Partei, die die Revolution im Iran und in Afghanistan unterstützt.

Masraf1 3 DM

Drucker, Herausgeber und verantwortlicher Redakteur:
W. Hofmann, Homburger Landstr. 52, 6 Frankfurt
Eigendruck im Selbstvertrieb